Kasr-ı Ârifân

Kasr-ı Hinduvân'dan Kasr-ı Ârifân'a...

Küresel Kurtuluş için 'Kalbî Arınma' Planı

Mevlâna'ya Göre Kuraklığın iki sebebi: Zinâ ve Zekat vermemek

Müslümanlar için Yeni Bir Dönem Başlıyor

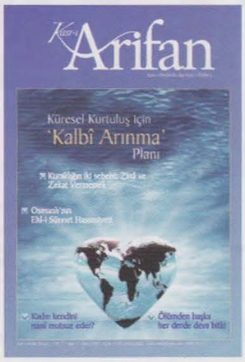

Kadın kendini nasıl mutsuz eder?

Ölümden başka her derde deva bitki

Kasr-ı Ârifân Dergisi - Yıl: 1 - Sayı: 1 - Ekim 2007 - Fiyatı: 5 YTL. (KDV dahil) - www.arifandergisi.com - ISSN: 1307-7902

İÇİNDEKİLER

Ekim - 2007
Sayı: 1
Yıl: 1
ISSN NO: 1307-7902

İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Bekir ÇALI

Genel Yayın Yönetmeni
Şükrullah DOLU

Yayın Danışmanı
Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

Editör
Rabbani DÜZ

Grafik Uygulama
Selçuk ESER

Abonelik Bedeli (yıllık)
50.- YTL.

Abonelik için Banka Hesap No
Kuveyt Türk (Bağcılar Şubesi) 734218-1 No.
Hesap Bekir ÇALI
Albaraka Türk (Bağcılar Şubesi) 465001-1 No.
Hesap Bekir ÇALI
Türkiye Finans (Bağcılar Şubesi) 532105-1 No
Hesap Bekir ÇALI

Posta Çeki
Posta Çeki 5496163 Bekir ÇALI

Adres
Fevzi Çakmak Mahallesi Dağyolu Caddesi
2/1 Sokak Yılmazer İş Merkezi No: 1/5
Bağcılar / İSTANBUL
Telefon: 0212 634 01 71
Faks: 0212 634 01 90
www.arifandergisi.com
bilgi@arifandergisi.com

Yayın Türü
Yerel, Süreli, Aylık

Basım Yeri
MİLSAN
Cemal Ulusoy Cd. No: 38/A
Bahçelievler / İSTANBUL
Tel: 0212 697 10 00

Ârifân'dan...

Şu anda piyasada yüzlerce dergi bulunuyor. Her geçen gün yenileri de çıkmaya devam ediyor. Hepsi de kendine göre bir misyona sahip. Sizlerle ilk defa buluşan Ârifân dergisinin de bir vizyonu ve misyonu var. 'Medeniyet Dergisi' olarak konumlanan Ârifân, ismine yakışır bir şekilde hayata Âriflerin penceresinden bakacak, Ârifçe yaşamak isteyenlere mihmandar olacak.

'Ticari Kriterler' Yerine 'Ârifân Değerleri'

❁ **Bütünü Görmek:** Ârifân olarak bugün yaşadığımız sıkıntıların temelinde bütünle ilişki kuramayan parçacı uzmanlık anlayışının yattığını düşünüyoruz. Bu nedenle muhtevaya bütün olarak yaklaşmak önceliklerden olacak.

❁ **'Akl-ı Külli'nin Kullanımı:** Bugün, 'Rasyonalite' olarak tanımlanan akılcılığı olması gereken noktaya, Akl-ı Külli seviyesine çıkarmak.

❁ **Organik / Doğal Yaklaşım:** İnsanın yaratıcısıyla, tabiatla ve diğer insanlarla ilişkilerinde fıtrata uygun olanı/doğalı tercih etmek.

❁ **Uygulamalı Bilgi:** Sadece entelektüel bir bilgi sunmak yerine pratiğe dönük uygulama da vermek.

❁ **Kurallı Yarış:** "Bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler" yerine, "Akıl ve ahlâk ile çalışıp bizi geçen bizdendir" anlayışını hâkim kılmak.

❁ **Birliğin Bereketi:** Ferdiyetçiliğin bencilliğinden ziyade 'Birliğin Bereketi'ni öncelemek.

❁ **Reklam veren kriterleri yerine Ârifân Değerleri:** Belirttiğimiz 'Ârifân Değerleri'ni reklamveren kriterleriyle sulandırmamak.

❁ **'Ticari Toplum'dan 'Değerli Toplum'a:** Sosyal ilişkilerin bile belirleyicisi olan 'Ticari Kriterler' yerine 'Ârifân Değerleri' hâkim kılarak 'Değerli Toplum'a ulaşmak. Kısacası kalpten kalbe bir yol inşa ederek 'Model İnsanların sayısını artırmak.

Uzun soluklu bu yolculukta daima birlikte olmak dileğiyle...

Kasr-ı Hinduvan'dan Kasr-ı Ârifân'a
Büyük Dönüşüm

Ahmet Mahmut ÜNLÜ
bilgi@arifandergisi.com

Kasr-ı Ârifân, Tarîkat-ı Aliyye-i Nakşibendiyye'mizin müessisi olan Hâce Muhammed ibn-i Muhammed ibn-i Muhammed Bahâuddîn Şâh-ı Nakşibend el-Üveysî el-Buhârî (Kuddise sirruhû) Hazretlerinin doğduğu köyün adıdır. Buhârâ'ya on altı kilometre yakınlıkta olan bu köyün önceki adı ise Kasr-ı Hinduvân idi. Daha doğmadan geleceği müjdelenen Şâh-ı Nakşibend (Kuddise sirruhû) Hazretleri, manevî makamlarda yükselişini tamamladı ve nihayet kendisine tarîkatların en üstünü bahşedilen veliler başbuğu oldu. Onun irşâdıyla Kasr-ı Hinduvân Kasr-ı Ârifân'a dönüştü. İşte Kasr-ı Arifan isimli bu dergi de böylesine büyük bir dönüşümün vasıtası olacaktır.

Allâh-u Te'âlâ'ya sonsuz hamd-ü senâda ve Rasûlüne sınırsız salât-ü selâmda bulunduktan sonra bizleri siz okurlarımızla yeniden buluşturan Kasr-ı Ârifân dergisinin hazırlanmasına bizleri muvaffak ettiği için Rabbimize tekrar tekrar şükrederiz.

Bu yazımı üç konu üzerine yoğunlaştırmak istiyorum ki, bunların birincisi; dergimizin adının açılımı, ikincisi; böyle bir dergiye ihtiyaç duyulma nedeni, üçüncüsü de; idrakiyle müşerref olduğumuz Ramazan-ı Şerîf ayının son on gecesini, özellikle Kadir gecesini ve Fıtr Bayramınızı tebrikle alakalı olacaktır.

Malumunuz vechi ile Tarîkat-ı Aliyye-i Nakşibendiyye'mizin müessisi olan Hâce Muhammed ibn-i Muhammed ibn-i Muhammed Bahâuddîn Şâh-ı Nakşibend el-Üveysî el-Buhârî (Kuddise sirruhû) Hazretlerinin doğduğu köyün adı Kasr-ı Ârifân'dır. Buhârâ'ya on altı kilometre yakınlıkta olan bu köyün önceki adı Kasr-ı Hinduvân idi. Şâh-ı Nakşibend Hazretlerinin büyük şeyhi (şeyhinin şeyhi) olan Hâce Muhammed Baba Semmâsî (Kuddise sirruhû) Hazretleri bu köyde bulunan halifesi Seyyid Emir Külâl (Kuddise sirruhû) Hazretlerini ve ihvânını ara sıra ziyaret ederdi. Bu ziyaretlerinin birinde o köyde yakında bir çocuk doğacağını, onun tarîkatte kendisine uyulan bir imam olacağını ve

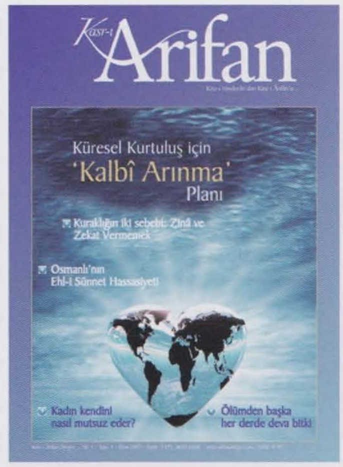
onun sebebiyle Kasr-ı Hinduvân'ın, Kasr-ı Ârifân (Allâh'ı bilen ârif kişilerin köşkü) olacağını bildirmişti. Diğer bir ziyaretinde ise o çocuğun kokusunun yoğunlaştığını ve doğmuş olabileceğini haber vermişti ki, Hâce Semmâsî (Kuddise sirruhû) nun müridlerinden olan Nakşibend Hazretlerinin babası Muhammed ibn-i Muhammed (Kuddise sirruhû) Hazretleri henüz kundakta olan Şâh-ı Nakşibend (Kuddise sirruhû) Hazretlerini getirip kucağına koydu ve bereketli dualarını aldı. Böylece Muhammed Baba Semmâsî (Kuddise sirruhû) Hazretleri Şâh-ı Nakşibend (Kuddise sirruhû) Hazretlerinin manevî terbiyesini halifesi Seyyid Emir Külâl (Kuddise sirruhû) Hazretlerine havâle etti ve: "Bu yavrunun manevî eğitiminde bir kusur gösterirsen sana hakkımı hela etmem" dedi. Böylece Şâh-ı Nakşibend (Kuddise sirruhû) Hazretleri on sekiz yaşlarına kadar Muhammed Baba Semmâsî (Kuddise sirruhû) Hazretlerinin manevî gözetimi altında bulundu. Onun vefatından sonra ise vasiyeti üzere Şâh-ı Nakşibend (Kuddise sirruhû) Hazretlerinin terbiyesini Seyyid Emir Külâl (Kuddise sirruhû) Hazretleri üstlendi ve bu vasiyeti hakkıyla îfâ ettiler. Aslında üveysi olduğu için kendisinden uzun yıllar önce vefat etmiş olan Hâce-i Hâcegân Abdülhâlık-ı Ğucdüvânî (Kuddise sirruhû) Hazretlerinin ruhaniyetinden yetişmiş olan Şâh-ı Nakşibend (Kuddise sirruhû) Hazretleri, Hâce Semmâsî (Kuddise sirruhû) Hazretlerinin daha o doğmadan önce haber verdiği üzere manevî makamlarda yükselişini tamamladı ve nihayet kendisine tarîkatların en üstünü bahşedilen veliler başbuğu oldu ve onun irşâdıyla Kasr-ı Hinduvân Kasr-ı Ârifân'a dönüştü.

Ariflerin Yolunda Yeni Bir Dergi

Şimdi dergimizin ismiyle münasebetine gelince; bu mübarek isimle ve sâkinleriyle teberrük maksadımızın ötesinde bu dergi bir inkılâbın (dönüşümün) göstergesidir ki, böylece biz kötüden iyiye, kötü niyetlilerden iyi niyetlilere, evvelce yanımıza yanaşamazken 28 Şubat sürecinin şaşkınlığından yararlanarak etrafımıza nüfûz etme fırsatı bulan çete bozuntusu asalaklardan, evvelden beri Allâh için hizmet edenlere hizmet sahası açmaya, İslâmiyeti maddî menfaatlerine âlet edip, bizim gibi iyi niyetli insanları basamak kullanarak medya patronu olmaya özenenlerden, kendi cebinden harcamalar yaparak bu dîni azîz kılma gayesi taşıyanlara kavuşmuş bulunmaktayız. Ayrıca Kasr-ı Ârifân'da doğan nur, evvelkiler gibi sönmeyip kıyamete kadar yaşayacağı gibi, bu dergi de öncekiler gibi kesintiye uğramayıp, biiznillâhi Te'âlâ kurucularının iyi niyeti sayesinde sürekli olsun diye bu isimle adlandırılmıştır. Allâh-u Te'âlâ cümlemize niyetlerimize göre muâmele buyursun. Âmîn! Burada Üstâdımız Hacı Mahmud Efendi (Kuddise sirruhû) Hazretlerinden defâatle işittiğim Hâce Attâr'a (Kuddise sirruhû) âit şu beyti sizinle paylaşmadan edemeyeceğim:

Ârif an bâşed ki gerded Hak şinâs,
Her ki ârif nîst nebved cins-i nâs.[1]
Ârif o kimsedir ki, Hakk'ı tanıyan biri olmuştur,
Ârif olmayan ise insan cinsinden olmamıştır.

İşte biz de bu vesileyle hakkı tanıyacağımıza, her hak sahibine hakkını vereceğimize ve haktan ayrılmayacağımıza Allâh-u Te'âlâ 'nın muvaffak kılması ile söz veriyoruz.
Bu dergiye ihtiyaç duyulma nedenine temas edecek olursak; bilindiği üzere bu hizmetler boşluk kabul etmez. Bir süre "izle, gör" muamelesini takip ettiysek de, baktık ki, bir takım eskimiş yüzler ve insanlara verecek hiçbir şeyleri bulunmayan cahiller çeşitli vesilelerle vitrin değişikliği yaparak ve Üstadımız Hacı Mahmud Efendi (Kuddise sirruhû)

Ârifân'da doğan nur, evvelkiler gibi sönmeyip kıyamete kadar yaşayacağı gibi, bu dergi de öncekiler gibi kesintiye uğramayıp, biiznillâhi Te'âlâ kurucularının iyi niyeti sayesinde sürekli olsun diye bu isimle adlandırılmıştır.

"...Âlim yeryüzünde Allah'ın eminidir. Âlim yeryüzünde Allah'ın sultanıdır, onun hakkında konuşan kesinlikle helâk olmuştur. Âlimler ümmetimin eminleridir. Âlimler yeryüzünün kandilleridir, peygamberlerin halifeleridir... Gök ehli onları sever, öldüklerinde kıyamet gününe kadar denizdeki balıklar bile onlar için istiğfar eder..."

Hazretlerini istismar edip maddî menfaatlerine âlet ederek ortalığı ifsada devam etme kararlılığındadırlar. Ve milleti aptal sanmaktadırlar. Hâlbuki cemaatimiz, senelerce dinledikleri sohbetler sayesinde hakkı batıldan, dostu düşmandan ayıracak kabiliyettedirler. Ancak Müslüman'a yakışan hüsn-ü zan sıfatına sahip olduklarından dolayı meseleleri tam araştırmadan nihaî kararı vermeyecek kadar da ağırbaşlıdırlar. Bir de insanlara gidecekleri yeni bir adres gösterme imkânına sahip değilken, eski yollarını kapatmak, kâr-zarar hesabı yapanlar nezdinde pek kârlı görülmemektedir. Bu yüzden onlar yeni bir adres beklentisindeydiler. Biz de cemaatimize, soranlara yeni bir adres gösterme imkânına sahip olsunlar diye bu dergiyi hazırlama lüzumu hissettik. Yine böylece elindeki kalemi Ehl-i Sünnet ulemâsı aleyhine kullanmayı bir şantaj aracı yapan zır câhillere hadlerini bildirmek boynumuzun borcuydu.

Alim Yeryüzünde Allah'ın Sultanıdır

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem): "İlim, ibadetten ve amelden daha faziletlidir. İlim, İslâm'ın hayatıdır ve dinin direğidir. İlim dindir. İlim hem benim, hem benden önceki bütün peygamberlerin mirasıdır. İlim her ayıbı örter. Âlim ile âbid sıratta buluştuğunda, ibadet ehli olan zâta: 'Cennete gir, ibadetinle nimetlen' denilirken, âlime: 'Burada dur ve sevdiklerine şefaat et, çünkü sen kime şefaat edersen mutlaka şefaatin kabul edilecektir' denilir. Böylece o, peygamberler makamında bulunur. Âlim yeryüzünde Allah'ın eminidir. Âlim yeryüzünde Allah'ın sultanıdır, onun hakkında konuşan kesinlikle helâk olmuştur. Âlimler ümmetimin eminleridir. Âlimler yeryüzünün kandilleridir, peygamberlerin halifeleridir, benim de, bütün peygamberlerin de vârisleridir. Âlimler peygamberlerin vârisleridir. Gök ehli onları sever, öldüklerinde kıyamet gününe kadar denizdeki balıklar bile onlar için istiğfar eder. Allah bir kuluna hayır dilerse, ona dinde fıkıh ilmi verir. İlim talep edenin bu tahsili, geçmişine keffâret olur. İlim üzere uyumak, cahilken namaz kılmaktan daha hayırlıdır. Kıyamet günü âlimlerin mürekkebiyle şehitlerin kanı tartıya konduğunda, âlimlerin mürekkebi şehitlerin kanından ağır gelecektir. Kendisinden faydalanılan bir âlim, bin âbidden hayırlıdır. İlim tahsilinde olana melekler kanatlarını gerer. İlim tâlibi Allah indinde Allah yolunda cihat edenden üstündür. İlim talibi, İslâm'ın temelidir, ecri peygamberlerle birlikte verilecektir. İlim üstünlüğü ibadet üstünlüğünden hayırlıdır. Allah-u Te'âlâ ve melekleri, yuvasındaki karıncalar ve denizdeki balıklara varıncaya kadar bütün yaratıklar, insanlara hayır öğreten kimseye salât ederler. Âlimin âbidden üstünlüğü, benim sizin en aşağınıza karşı üstünlüğüm gibidir. Âlimlerle oturmak ibadettir. Âlimlere değer verin, çünkü onlar gerçekten peygamberlerin vârisleridir, onlara değer veren muhakkak Allah'a ve Resulü'ne ikram etmiş olur. Cennet ehli cennette bile âlimlere muhtaç olacaktır. Âlimler gökteki yıldızlar gibidirler ki, kara ve denizin karanlıklarında onlarla yol bulunur. Kıyamet günü ilk şefaati peygamberler, sonra âlimler, sonra şehitler yapacaktır. Hangi bir genç ilim ve ibadet talebinde yetişir ve büyürse, Allâh-u Te'âlâ ona kıyâmet günü yetmiş iki sıddîk sevâbı verir. Ümmetimin en hayırlıları âlimleridir, âlimlerin en hayırlıları ise merhametlileridir. Allah-u Te'âlâ cahilin bir günahını affetmeden âlimin kırk günahını bağışlar. Âlimin günahı bir günahtır, cahilinki ise iki günahtır. Âlimin bir rekâtı, cahilin bin rekâtından hayırlıdır. Âlimin yatağında yaslanıp ilme çalıştığı bir saat, âbidin yetmiş senelik ibadetinden hayırlıdır. Âlimleri karşılayan, muhakkak beni karşılamıştır, âlimleri ziyaret eden

gerçekten beni ziyaret etmiştir, âlimlerle oturan kesinlikle benimle oturmuştur, benimle oturan ise sanki Rabbimle oturmuş gibidir"[2] buyurmuşken, İslâmî mecmualarda âlimler nasıl tenkit edilebilir ve Müslümanlar nasıl böyle bir neşriyatı okuyabilir. Ve diğer âlimler hâlâ bu dergilerde nasıl yazabilir.

Ehl-i Sünnet Dairesinde

Şimdi bu cahil editörler, "Bu hâdisler çok takva sahibi olan özel âlimler hakkındadır" diyebilirler. Hâlbuki Hammâd, İbrahim, Alkame ve Abdullah ibn-i Mesûd (Radıyallâhu anhüm) vasıtasıyla Ebû Hanife'nin (Radıyallâhu anh), Müsned'in de rivayet ettiği şu hâdis-i şerif konuyu vuzuha kavuşturmaktadır: " Allâh-u Te'âlâ kıyâmet günü âlimleri toplayacak ve: 'Ben hikmetimi (ilmimi) sizin kalplerinize koydumsa, mutlaka size hayır dilediğim için, siz(in bunu hak ettiğinizi) bildiğim için ve sizi bağışlamak istediğim için koydum. Haydi, cennete gidin. (Günah namına) sizde olan her şeye rağmen, Ben sizi kesinlikle bağışladım. Ben bir şeye aldırmam"[3] buyuracaktır.

Şimdi insafla düşünelim; ömrü hayatı ilim meclislerinde geçen insanların birkaç hatası dillendirilerek onlara hakarete yeltenmek bir Müslüman'ın işi olabilir mi? Hâlbuki İbn-i Mesûd (Radıyallâhu anh) hadisinde: "Allâh-u Te'âlâ peygamberlerden söz aldığı gün, her âlimden de mutlaka (ilmi tebliğ edeceğine dair) söz almış ve ona şu sözü vermiştir ki; ilim meclislerinde oturması nedeniyle onun bütün kötü amellerini kaldıracaktır."[4]

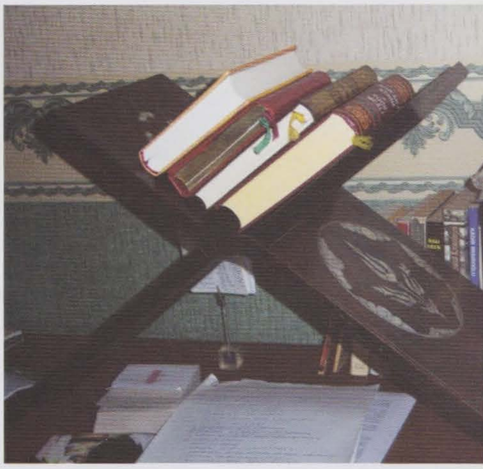
Peki âlimin keffâreti ilmi iken, bu câhillerin keffâreti ne olacaktır? İşte bu dergi ulemaya hakaret edenlere rağmen âlimlere ikram etme ve hak ettikleri değeri verme gayesiyle hazırlanmaktadır. Bu faziletlerden mahrum olan âlimler ancak Ehl-i Sünnet dairesinin dışında kalanlardır ki, onlar zaten bizim mevzûmuzun haricîndedirler.

Sizlerden istirhamımız, dinin temelini teşkil eden ulemaya sahip çıkmanız ve bu gibi dergileri okuyup okutarak ilme ve ulemaya verdiğiniz değeri ortaya koymanızdır.

Yolumuzun sahibi velinimetimiz Büyük Şeyh Efendi (Kuddise sirruhû) :

Şerî'at hâmili e'lem zevâtı,
Dahi âlim olan fıkha zevâtı,
Kezâlik hâmili Furkan zevâtı,
Ziyade ta'zim eyle bul necâtı.
Bu ta'zimle azîz Hakk'a gidelim,
Cemâl-i bâ kemâle seyredelim. [5]

"Şerîat ilimlerini taşıyan âlim zâtlara, fıkıh ilmine vâkıf olanlara ve hâfızlara son derece saygılı ol ki kurtulasın" buyurarak yolumuzun kaidelerini açıklamışken, Üstâdımız Hacı Mahmud Efendi (Kuddise sirruhû) Hazretleri hâfızları bile ayakta karşılayıp kapıya kadar uğurlarken, âlimlerin aleyhine faaliyet gösterenler bu yolu nasıl temsil edebilirler? Artık bu kenelerden kurtulduğumuza şükredelim ve bu hizmetin kıymetini bilelim!

Üstâdımız Hacı Mahmud Efendi (Kuddise sirruhû) Hazretleri hâfızları bile ayakta karşılayıp kapıya kadar uğurlarken, âlimlerin aleyhine faaliyet gösterenler bu yolu nasıl temsil edebilirler?

Bayram Kim İçindir?

Bu vesileyle Kadir gecenizi ve Fıtır bayramınızı tebrik eder ve Behlül Dânâ'nın (Kuddise sirruhû) şu dizelerini sizlere ithaf ederim:

Bayram, yeni elbise giyenler için değildir, Bayram ancak azap tehdidinden emin olanlar içindir. Bayram süslü bineklere binenler için değildir, Bayram ancak hataları terk edenler içindir.

DİPNOTLAR:

(1) Ferîdüddîn Attâr, Pend nâme; beyit no: 550

(2) Ali el-Müttakî, Kenzü'l- ummâl; no: 28657-8,61,66,68 ,69,71,73,76,77,79,88,90, 28711,4,15,23,25,27,29,3 6,37,38,39,40,56,64,69,70,73,78,84,86,89, 28883, c. 10, sh. 132-170

(3) Müsned-ü Ebî Hanîfe, sh: 39 ; Ali el-Müttakî, Kenzü'l- ummâl, no: 28894-28896, c. 10, sh. 172-173

(4) Ali el-Müttakî, Kenzü'l- ummâl; no: 28897, c. 10, sh. 173

(5) Mustafa İsmet Ğarîbullâh (Kuddise sirruhû) , Risâle-i Kudsiyye, sh:33

Şükrullah DOLU
sukrullah@arifandergisi.com

Çevre kirliliği, insan ruhundaki kirliliğin dışavurumundan başka bir şey değildir. 'Yaşamak için tüketmek' yerine 'Tüketmek için yaşama' felsefesinin trajik sonuçlarıyla karşı karşıyayız. Dolayısıyla küresel kurtuluş için bizi bu noktaya getiren eylemlerimizi değiştirmemiz gerekir. İnsanı ve onun tabiatı kullanımını aslına uygun olarak yeniden tanımlamalıyız. İnsanı tüketim çılgını yapan duygulardan arındıracak, "Küresel Arınma Planı"nı hayata geçirmeliyiz.

Küresel kurtuluş için 'Kalbî Arınma' Planı

Küresel kirliliği ve ona bağlı olarak ortaya çıkan küresel ısınmayı bütün şiddetiyle yaşadığımız şu yıllar Hadid suresinin bir tecellisi gibi geliyor insana. Sözünü ettiğim surenin 20 ayetinde mealen şöyle buyuruluyor: "Bilesiniz ki, dünya hayatı bir oyun, bir eğlence, bir süs ve birbirlerinizle övünmeniz, servet ve çoluk çocuk yarışı yapmanızdan ibarettir. Tıpkı bir sağanak yağmur gibi. Ekinleri çıkarması çiftçiyi sevindirir. Sonra bakarsın ekinler sararmış ve ardından çer-çöp oluvermiş. Ahirette ise ya şiddetli bir azap, ya da Allah'ın bağışlaması ve rızası vardır. Dünya hayatı aldanmışların servetidir." Evet, bilimin ekonominin hizmetine girmesiyle gelişen süreçte teknoloji baş döndürücü bir hızla gelişti, göz kamaştırıcı sonuçlar ortaya çıkardı. Teknoloji tıpkı bir sağanak yağmur gibi girdi hayatımıza, yaşadığımız dünyaya yeni bir şekil verdi. Her şey değişti, yeni bir biçim kazandı. Ancak gelinen noktada görüyoruz ki bu toplamda bir gelişme değil, kısmi bir gelişmeymiş. Çünkü iklim değişimi nedeniyle ayette de buyurulduğu gibi ekinler sararıyor ve ardından çer-çöpe dönüveriyor.

Gerileten Gelişme

İklim değişimi; besin üretimi, içme suyu kaynakları ve sürdürülebilir kalkınma için

bir tehdittir. Deniz düzeyinin yükselmesi, aşırı doğa olayları ve çölleşme, özellikle yoksul ülkelerde yaşayan milyonlarca insan için büyük bir tehlike oluşturmaktadır. 'Küresel İklim Değişikliği' isimli konferansta konuşmak üzere geçtiğimiz Haziran ayında İstanbul'a gelen ABD eski Başkan Yardımcısı Al Gore, sanki Hadid suresinin nasıl tecilli ettiğini anlatıyor gibiydi. 2004 yılında ABD'de çok ciddi büyüklükte fırtınalar yaşandığını, Japonya'da meydana gelen tayfunların 10 kat arttığını, Brezilya'da ilk kez bir kasırga meydana geldiğini söyleyen Al Gore, ABD'de hortum rekoru kırıldığını dile getirdi. Al Gore, "2005 yılı ABD için önemliydi. Bir çok kasırga yaşadık. Emily, Dennis kasırgası gibi. Dennis kasırgası dünyanın en büyük petrol platformlarından birini vurdu. Katrina Kasırgası Florida'yı vurdu. Milyonlarca dolarlık zarara yol açan Katrina Kasırgası 12 kişinin ölümüne yol açtı. Devam eden kasırga New Orleans'ı yerle bir etti. 22 ay geçti kasırganın üzerinden ancak 150 bin kişi hâlâ evlerine dönemedi. New Orleans'ın hali halen kötü durumda. Katrina Kasırgası'ndan sonra dünyanın en büyük kasırgası olan Wilma Kasırgası yaşandı. Wilma yatışmamışken bir başkası yaşandı. Zeta Tropikal Kasırgası meydana geldi. 1970'lerden bu yana Atlantik ve Pasifik'te meydana gelen kasırgaların sayısı yüzde 50 oranında arttı. Hindistan'da meydana gelen selde 4 milyon insan evsiz kaldı. Çin sellerin en uzun yaşandığı bir ülkedir. Buralarda sel yaşanırken kuraklık da yaşanıyor. Bazı bölgelere yağmur daha az düşmekte olduğu görülüyor. ABD'de hem sıcaklık hem de kuraklık artıyor. Türkiye'de de sıcaklık ve kuraklığın arttığı tespit edildi. Tarım alanları için tam bir felaket yaşanma ihtimali var" şeklinde konuştu. Sıcaklıkların artmasının bazı virüslerin yeniden etkili olmasına neden olduğunu balirten Al Gore, 30 yeni hastalığın dünyada görülmeye başladığını anlattı. Hastalıkları ortadan kaldırıp ölümsüzlüğü hedefleyen insanlık için şok edici bir gelişme... Kısacası ilerleten değil, gerileten bir gelişmeyle karşı karşıyayız.

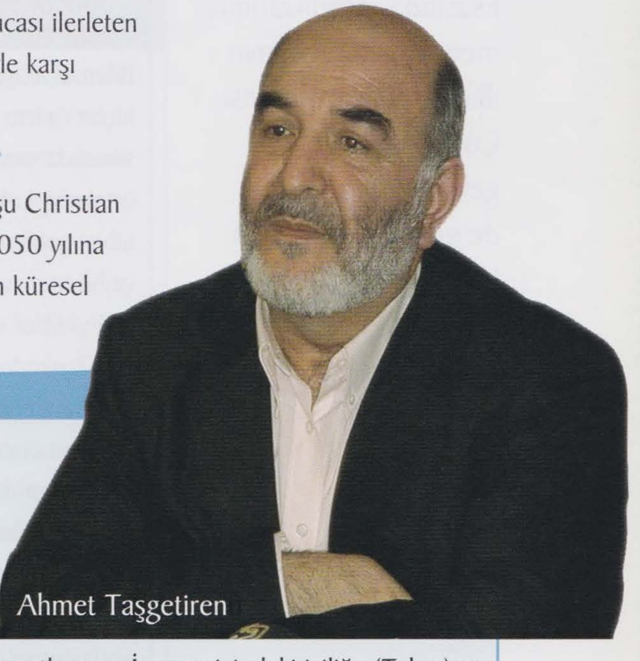
'1 Milyar İnsan Göç Edecek'

İngiliz insani yardım kuruluşu Christian Aid, yayımladığı raporda, 2050 yılına kadar en az 1 milyar insanın küresel

"Bilesiniz ki, dünya hayatı bir oyun, bir eğlence, bir süs ve birbirlerinizle övünmeniz, servet ve çoluk çocuk yarışı yapmanızdan ibarettir. Tıpkı bir sağanak yağmur gibi. Ekinleri çıkarması çiftçiyi sevindirir. Sonra bakarsın ekinler sararmış ve ardından çer-çöp oluvermiş."

Hadit Suresi 20. ayet

Arınma Okulu Tasavvuf

Ahmet Taşgetiren

Tasavvufun İslâm'ın bir terbiye okulu olduğunu ve bu okulun Kalbî arınmayı sağladığını belirten Ahmet Taşgetiren, şöyle devam ediyor: "...Tasavvuf İslâm'ı güzel yaşama gayreti. Yaratıcının gözetimini her an üzerinde hissetme ve O'nun hoşnud olacağı bir kişilik sergileme çabası. Tasavvuf Allah Resulü'nün güzel örnekliği ile buluşma, O'nun ahlâkı ile ahlâklanma cehdi. Böyle bir kişiliğin 'Rahmet insanı' olmaktan başka hâli olamaz. Çünkü Rahman ve Rahim olan Rabbin nazarı altında yaşıyorsunuz. Eksikliklerıniz olsa bile, en azından o yoldasınız, o niyet içindesiniz, o olmaya çaba gösteriyorsunuz. Bu çaba, tasavvuf dilinde bir yolda (tarik) yürüyüş gibi değerlendiriliyor ve 'seyrü süluk - tasavvufi yolculuk' olarak niteleniyor.
Bu yolculuk esnasında kalbî arınma, nefis tezkiyesi olarak da somutlaşıyor. İnsanın içindeki iyiliğe (Takva) ve kötülüğe (Fücur) yöneliş potansiyeli, kalbe verilen emek sonucu takvaya doğru seyrediyor, insan, ayağını kaydıran benmerkezcilikten, riyaset tutkusundan, mal sevgisinden, sapkın arzulardan... arınıyor, arınıyor, kişilik kıvamı Allah'tan gelen her şeye razı olmak gibi bir teslimiyete ulaşıyor." (Aksiyon, Sayı:616-25.09.2006)

Suyun bulunmadığı, oksijenin olmadığı bir dünyada yaşamak mümkün olmadığına göre bizi bu sonuca getiren süreci ve faktörleri ciddi ciddi irdelememiz gerekiyor. Esasında yaşadıklarımız mevcut paradigmanın iflasının bir göstergesi. Çünkü ilerleme, gelişme derken bir de gördük ki, hayatın temel faktörleri yok oluyor. O halde bir kurgu hatasıylakarşı karşıyayız.

ısınmanın sonuçları yüzünden göç edeceği uyarısında bulundu.
Küresel ısınmanın yol açacağı çatışmalar ve mevcut doğal felaketlerin bir sonucu olarak 2050 yılına kadar en az 1 milyar insanın evlerini terk etmesinin beklendiğini belirten kuruluş, 21. yüzyılda hızla artan göç dalgasına dikkat çekerek, "Çatışmalar, doğal felaketlerle barajlar ve madenler gibi büyük kalkınma projeleri yüzünden evlerini terk eden insanların sayısı şimdi bile şaşırtıcı bir artış eğilimindedir" açıklamasını yaptı.

Kuraklıktan 4 Milyon Kişi Göç Etti

Çin'in güneybatısındaki Sichuan bölgesinde, bu sevimli kazın yürüdüğü yerde eskiden bir gölet vardı. Ancak uzun süreli kuraklık ve yüksek sıcaklıklar nedeniyle gölet tamanen kurudu ve geriye de çatlamış topraktan başka bir şey kalmadı. Susuzluk yüzünden tam 4 milyon insan bölgeyi terk ederek yağış alan yerlere taşındı.

Sıra Kutupları Paylaşmada

Dünyanın keşfedilmemiş petrol yataklarının üçte birine sahip kutupta 10 milyar tondan fazla petrol ve gaz olduğu sanılıyor. Petrol, doğal gaz başta olmak üzere elmas, gümüş, uranyum ve çinko yatakları bulunan Kuzey Kutbu kime ait? Suların ısınmasına yol açan işte bu soru. Petrol kaynaklarının tükendiğini gören bölge ülkeleri, kutupta hak iddia yarışına girdi. Kanada Başbakanı Stephan Harper konuyla

Paradigmayı Değiştirmemiz Gerekir

Bilimsel araştırma raporlarına göre eğer hiçbir önlem alınmaz ise bu yüzyılın sonunda yani 2100 yılında sıcaklıklar ortalama 1.4-5.8 derece artacak. Bu artış tabiat şartlarında, üretim biçimlerinde ve hayatımızda hayati öneme sahip değişiklikler yapacak. Bu nedenle 2007 yılında Davos'ta toplanan Dünya Ekonomi Forumu toplantılarında öne çıkan en önemli konu iklim değişimi oldu. Artık iklim değişimi hem dünyanın hem de şirketlerin önündeki en büyük risk haline geldi. Çünkü iklim değişimi maliyetleri arttırırken üretimi de zorlaştırıyor.
Çevre konusunda yaşanan sorunların dünyamızı ve gelecek nesillerin haklarını daha fazla tahrip etmemesi için, insanoğlunun yeni bir tüketim anlayışına geçme zorunluluğu vardır. Çevreyi korumak için artırılan ve geliştirilen çevre standartlarından çok, yaşadığımız alanı korumak için hepimizin çevreci bir medeniyet tasavvuru ile davranması gerekmektedir. Bu da zihniyet dünyasında gerçekleşecek bir medeniyet ve çevre fikrinin yeniden tasvir edilmesi ve anlamlandırılmasıdır.

Tedarik Yerine Talep Azaltılmalı

Farklı misyonu ve sıra dışı önerileriyle dikkat çeken Müstakil Sanayici ve İşadamları Derneği'ne (MÜSİAD) göre çevre problemini mevcut üretim ve tüketim anlayışıyla çözmek mümkün değil. Dünya enerji talebinin gelecek 20 yılda şimdikinin en az yarısı kadar artması beklendiğine dikkat çeken MÜSİAD Başkanı Dr. Ömer Bolat, konuyla ilgili ilginç tespit ve önerisini şöyle açıkladı;
"İklim değişimini önlemenin en etkili yolu olarak atmosfere sera gazı salınımının azaltılması olarak gündeme sunulmaktadır. Nitekim Kyoto protokolü de bunu öngörmektedir. İlk olarak 1992'de Dio de Jenario kentinde

ilgili sert bir açıklama yaparak; "Antartika'daki egemenliğimizi korumak için her şeyi yaparız" dedi. Harper, 7 milyor dolarlık askeri devriye ve keşif projesi başlattıklarını kaydetti.

Hepsi Hak İddia Ediyor

ABD: Petrol kaynaklarının en fazla 10 yılı var. Bu yüzden kutup onlar için de kritik önemde.
Rusya: Yasaya göre 12 mil deniz, 200 mil de doğal kaynak keşif sınırı var. Rusya da, 'Deniz altından, Antartika'nın bir fay hattıyla kendisine bağlandığını' iddia ediyor. Lomonosof hattının bağlantısını ispatlamak için bilim ekibi kurdu. Dünyanın en büyük doğal gaz rezervlerine sahip. Petrolde ise ikinci... Ancak petrolü 20 yıl içinde bitecek.
Norveç: Norveç de kutupta hak iddia ediyor. 7 yıllık petrol kaynağı var. Doğal gaz ihracatında üçüncü sırada.
Danimarka: Kuzey Kutbu'nun denizin altından Grönland'a bağlandığını, dolayısıyla da kendilerine ait olduğunu iddia ediyor. İspatlamak için 25 milyon dolar bütçe ayırıp bilimsel çalışma başlattı.

Dr. Ömer Bolat
MÜSİAD Başkanı

başlayan süreç, aradan geçen uzunca zamana rağmen bir sonuç getirmedi. Çünkü mevcut şartlara göre sera gazı azaltmak demek, üretimi yavaşlatmak demek. Her geçen gün büyüme beklentisinde olan günümüz insanı için de bu mümkün olmuyor. İngiltere eski başkanı Tony Blair, hiçbir ülkenin fabrikalarını durdurmayacağını ve bu yüzden Kyoto'nun uygulanamayacağını söyledi. Başta ABD ve İngiltere gibi gelişmiş ülkeler bile böyle düşününce gelişmekte olan Türkiye de aynı yönde tavır geliştiriyor. Çünkü mevcut rekabet düzeni bunu gerektiriyor. Geçerli piyasa düzenine göre bir şeye talep varsa tedarik de bunun gereğini yapar. Dolayısıyla tedariği kısıtlamak yerine talebi sürdürülebilir bir temele oturtacak yeni bir pradigma geliştirebiliriz.
Eğer insanlar tüketim çılgınlığından uzaklaşıp daha sade bir yaşam şeklini benimserlerse hem kendi bütçeleri ve psikolojileri için hem de çevre için faydalı bir iş yapmış olurlar. 'Denizin kenarında abdest alırken bile suyu israf etmeyiniz" buyuran bir peygamberin ümmeti olarak bizler zaten bunun gereğini yapıyoruz. Bizler, dünyamızı, 'Babalarımızdan miras olarak değil evlatlarımızdan ödünç aldığımıza inanırız.' Bu doğrultuda çevreye karşı çok daha hassas davranmalıyız. Bu sebeple meydana gelen olumsuz etkileri azaltmanın en güzel yolu, kullandığımız enerjiyi de çevreyi de makul kullanmak olacaktır. Zira kim dünyada ihtiyacından fazlasını alırsa, farkında olmadan ölüm senedini de almış olur. Bu anlayışın dünya çapında yaygınlık kazanması ile tüketim sağlıklı bir temele oturacak, buna bağlı olarak üretim de gerçekçi bir seviyede kalacaktır. Kısacası salt rakamlardan oluşan sürekli büyüme ve gelişme anlayışını gözden geçirmek ve insani değerleri baz alan yeni bir büyüme-gelişme paradigmasını oluşturmalıyız."

Esasında kirlenen insanın kendisidir. Çevre kirliliği, insan ruhundaki kirliliğin dışavurumundan başka bir şey değildir. Araçları amaç haline getirmenin trajik sonucunu yaşıyoruz.

Slogan ve Konserle Dünya Kurtulur mu?

Suyun bulunmadığı, oksijenin olmadığı bir dünyada yaşamak mümkün olmadığına göre bizi bu sonuca getiren süreci ve faktörleri ciddi ciddi irdelememiz gerekiyor. Esasında yaşadıklarımız mevcut paradigmanın iflasının bir göstergesi. Çünkü ilerleme, gelişme derken bir de gördük ki, hayatın temel faktörleri yok oluyor. O halde bir kurgu hatasıyla karşı karşıyayız. Diğer bir ifadeyle tabiatı yanlış kullanmanın sonuçlarıyla yüzleşmiş durumdayız. Kutup ayısının bir buz parçası üzerindeki çaresizliğini reklamlarında kullanan büyük bir banka, "Bunu biz yaptık" diyerek insanlık adına bir itirafta bulunuyor, ancak bu durumu bile bir reklam malzemesi yaparak bildik pazarlamasını yapıyor. Öte yandan Temmuz 2007'de büyük iddialarla dünya çapında gerçekleştirilen 'Live Earth' konserleriyle dünya kurtarılmaya kalkılıyor. "Bunu biz yaptık" itirafı yerinde bir tespit ancak slogan ve konserle dünyanın kurtarılamayacağı da bir gerçek.

İnsanlığa Arınma Terapisi Uygulanmalı

Failsiz/öznesiz bir fiili/eylemi algılamak, çözümlemek mümkün olmadığı gibi insanlığın karşı karşıya kaldığı bu feci durumu da failsiz/öznesiz anlayamayız, çözümleyemeyiz. Reklamda da ifade edildiği gibi bunu insanlık, insanlar yaptı. Yani fail/özne insan, insanlık. O halde insanoğlu bunu nasıl yaptı, onu hangi faktörler kendi hayat sahasını daraltmaya yönlendirdi? İşte cevabı bulunması gereken kritik sorular bunlar. Bu sorular araştırıldığında görülecektir ki, esasında kirlenen insanın kendisidir. Çevre kirliliği insan ruhundaki kirliliğin dışavurumundan başka bir şey değildir. Araçları amaç haline getirmenin trajik sonucunu yaşıyoruz. 'Yaşamak için tüketmek' yerine 'Tüketmek için yaşama' felsefesinin sonuçlarıyla karşı karşıyayız. Mevcut anlayışa göre 'Gelişme'yi kişi başına tüketim miktarlarıyla tanımlıyoruz. 'Gelişmiş' ülkelerin başında gösterilen ABD, 'Tüketmek için yaşama' anlayışının öncülüğünü yapıyor. Bir ABD'li günde 2,5 kg çöp üretiyor. 54 milyon obez (Aşırı şişman) bulunun ABD'de yılda 300 bin kişi obeziteye bağlı hastalıklardan ölüyor. Milyonlarcası da obezite kökenli psikolojik rahatsızlık geçiriyor. Bu yüzdendir ki, aşırı şişman ve rahatsız kişilerin ülkesi olarak da tanımlanıyor. Ancak bu durum sadece ABD ile sınırlı değil. Hemen hemen bütün toplumlar aynı yolun yolcusu gibi gözüküyor. İstanbul'da bir kişinin ürettiği günlük çöp miktarı ortalama 1.5-2.0 kg seviyesinde. 'Gelişmeyi' yakalamak üzereyiz! Kişi başına günlük çöp üretiminde dünya ortalaması ise 400 gram civarında. Küresel kurtuluş için bizi bu noktaya getiren eylemlerimizi değiştirmemiz gerekir. İnsanı ve onun tabiatı kullanımını aslına uygun olarak yeniden tanımlamalıyız. İnsanı tüketim çılgını yapan duygulardan arındıracak, "Kalbî Arınma Planı" geliştirmeliyiz ve bir terapi programı olarak hayata geçirmeliyiz. Bunun nasıl gerçekleşeceği ile ilgili olarak farklı görüşler aldık. İlerleyen sayfalarda bunları görebilirsiniz.

Türkiye Haritası Değişecek

TBMM Küresel Isınma Komisyonu'na sunulan rapor, Türkiye'yi bekleyen tehlikeleri gözler önüne serdi. Elektrik İşleri Etüt İdaresi Genel Müdürlüğü'nün hazırladığı "Türkiye'yi ne bekliyor" raporuna göre; Türkiye'de denizler ve sıcaklıklar yükselecek. Taşkın, sel ve erozyonlar artacak. İşte raporun ana hatları:

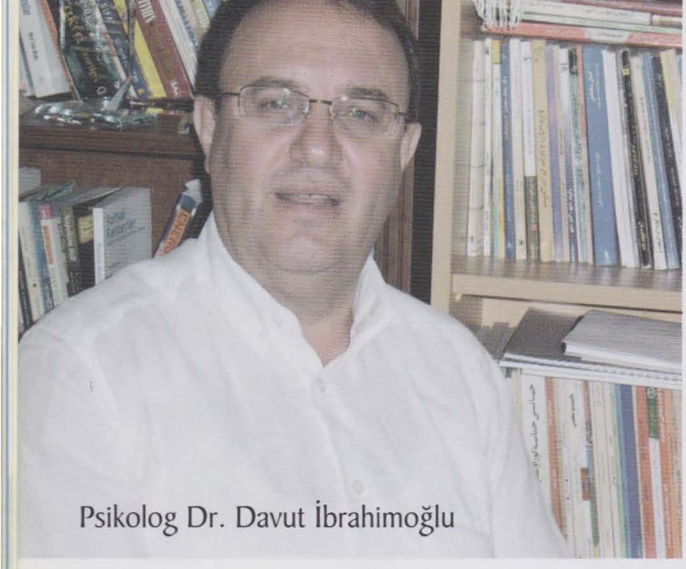
- 1901 ile 2000 yılları arasında sıcaklık 2 derece arttı. Yağışlar ortalama yüzde 10 düşüş gösterdi.
- 2030'da Türkiye kurak ve sıcak bir iklimin etkisine girecek. Sıcaklıklar kışın 2, yazın da 2-3 derece artacak.
- İstanbul başta olmak üzere, büyük kentlerde yazın gece sıcaklıkları yükselecek.
- 2071 ile 2100 yılları arasında Samsun-Adana hattının batısı 3-4 derece, doğusu ise 4-5 derece ısınacak.
- Türk karasuları 12 - 18 cm. yükselecek, sahil kentlerinde taşkınlar ortaya çıkacak, bu da haritayı değiştirecek.

Namazla Zihinlerimizi Arındıralım

Çevre kirliliğinin insanın içindeki kirlenmenin dışarıya yansıması olduğunu vurgulayan Psikolog Dr. Davut İbrahimoğlu, şartlarına uyularak kılınan namazla zihinsel arınmanın gerçekleşeceğini söyledi.

Namaz, sahih bir imandan sonra Müslüman'ın Allah'a karşı en başta gelen ameli görevlerindendir. "Dinin direği" olarak tanımlanan ve şartlarına uyularak kılınan namaz, günah ve hatalarla kirlenen gönüllerin aydınlanmasını-arınmasını sağlayan bir ibadettir. "Depremler, insanlardaki negatif enerjinin topraklanmasıyla tetikleniyor" şeklindeki farklı yorumuyla tanınan Psikolog Dr. Davut İbrahimoğlu, bugün insanlığın karşı karşıya kaldığı çevre kirliliği ve küresel ısınmaya da farklı bir bakış açısı getiriyor. Çevre kirliliğinin insanın içindeki kirlenmenin dışarıya yansıması olduğunu vurgulayan Davut İbrahimoğlu, şöyle devam etti; "Bir fiziki kirlilikle yaşıyoruz, ancak bana göre en önemli kirlilik insanın içsel kirliliğidir. Kim fazla para kazanıyorsa, kim başkasına daha fazla üç kağıtçılık yapıyorsa daha başarılı gözüküyor ve toplumca kabul görüyor. Parayı elde eden bu kişiler, hukuku ve medyayı da etki altına alıyorlar. Böylelikle onların kirli yönleri toplumdan gizleniyor, iyi insanlarmış gibi topluma model olarak sunuluyor. Çoğunluk aynı yoldan gidince ortaya günümüzdeki manzara çıkıyor. Çözüm için içsel arınmayı sağlamamız lazım. Bunun ilk aşaması da kendimizi keşfetmemiz ve tanımamız. Kendimizi tanıdığımız zaman manevi yönümüzün farkına varacağız ve manevi değerlerimiz ön plana çıkacak. Böylelikle zihinsel arınmanın ilk adımını atmış olacağız. Huzur ve huşu içinde şartlarına riayet edilerek kılınan namaz en iyi arınma yöntemidir. Ancak günümüzde namaz

Psikolog Dr. Davut İbrahimoğlu

bile paranın gölgesinde kılınıyor. 'Hemen namazımı kılıp işimi-gücümü yapayım" diyen insanlar namazdayken de hesap-kitap yapıyor, toplantıya katılıyor. Kısacası namaza, 'Yasak savma' cihetinden yaklaşılıyor. Hâlbuki gerçek namaz insanları maddi ve manevi sıkıntılarından arındıran, güzelliklere yaklaştıran bir ibadettir.

Hz. Ali namaza durunca dünya yıkılsa haberi olmazdı. Bir harpte Hz. Ali'nin mübarek ayağına bir ok saplanmıştı. Oku çıkaramadılar. Doktor geldi, 'Bayıltıcı ilaç vermeli ki, ancak o zaman ok çıkarılır. Yoksa, bunun ağrısına tahammül edilemez' dedi. Hz. Ali, 'Bayıltıcı ilaca lüzum yok, ben namaza durunca çıkarın' buyurdu. Hz. Ali namaza başladı. Doktor da Hz. Ali'nin mübarek ayağını yarıp oku çıkardı. Yarayı sardı. Hz. Ali, namazını bitirince, 'Oku çıkardınız mı?' buyurdu. Doktor, 'Evet çıkardım' dedi. Hz. Ali, 'Hiç farkına varmadım' buyurdu."

Namazla Karakter Eğitimi

İnsan, zaman zaman dünyanın aldatıcı güzellikleri ve meşgaleleri ile kulluk bilincinden uzaklaşabilir. Her şeyin hesabını Allah'a vereceğini, ölümü, cennet ve cehennemin varlığını unutabilir. İşte ruh ve beden bütünlüğü içinde kılınan beş vakit namaz da, bu gafleti yok ederek müminin bilinç ve iradesini canlı tutar. Şartlarına riayet edilerek kılınan namaz, Kur'an-ı Kerim'e göre kötülük ve çirkinliklere karşı kalkandır.

Namaz, insan için bir karakter eğitimidir. Namazla birçok şeyi öğreniriz. Merdivenin basamakları gibi kıyam, rukû ve secde insanın içindeki olumsuz duygu düşünce ve arzuları "RAB" ismiyle terbiye ederek karakter gelişimine hizmet ederler. Her basamakta ayrı bir karakter eğitimi söz konusudur. Kalbini hakiki olana rukû ve secde ettirme halini yaşayan bir kişinin namazı, kendisini çirkin fiillerden ve akla, sağduyuya aykırı olan her türlü şeyden alıkoyacaktır.

Namazın rükünleri ve insana hatırlattıkları kısaca şöyle özetlenebilir;

Tekbir: Namaza başlangıç tekbiri ile dünyalık her şeyi elimizin tersi ile iterek Allah'ın huzuruna çıkarız.

Rükû: Rükû bize alçak gönüllü olmayı, tevazuyu öğretir. İnsanın 'toprak' gibi olmayı öğrenmesinin ilk basamağıdır. İnsanlar toprağın üzerine bastığı halde toprak öylesine mütevazı ve fedakârdır ki; daima bütün varlıkları doyurmaya ve ikrama devam etmektedir.

Secde: Secde noktasında Allah'a yakınlaşma, dünyadan tamamen uzaklaşıp, Allah'tan başka her şeyi gönülden çıkarmakla mümkün olur. Kıyamda hatalarını fark eden, rükûda hatalarından dolayı pişman olup gözyaşı döken, hatalarını bir daha tekrar etmeme kararı veren insan secdede Allah'ın isimleriyle yakınlığı ve bütünlüğü yakalayabilecektir.

Namaz, insan için bir karakter eğitimidir. Namazla birçok şeyi öğreniriz. Merdivenin basamakları gibi kıyam, rukû ve secde insanın içindeki olumsuz duygu düşünce ve arzuları "RAB" ismiyle terbiye ederek karakter gelişimine hizmet ederler.

Mevlâna'ya göre Kuraklığın iki sebebi:

Zinâ ve Zekat vermemek

Hazret-i Mevlâna, zekatın verilmemesini ve zinânın ifşâ olmasını kuraklık sebebi olarak ifade ediyor. Ka'b ibni Mâlik'den (Radıyallâhu anhü) rivayet edildiğine göre Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) aynı konuda şöyle buyurmuştur: "Yağmurun yağmamasıyla karşı karşıya kaldığınızda, insanların zekât vermediklerini, Allâh'ın da hazine-i İlâhiyyesindeki rahmeti göndermediğini anlayınız. Kezâ vebâ gibi bulaşıcı hastalıkların yayıldığını görünce, zinâ rezâletinin ortalığı kapladığını biliniz."

Murat SOYDAN
bilgi@arifandergisi.com

Hz. Âdem'den beri insanların geçici yerleşim yeri olan bu yeryüzünde neler oldu, neler oluyor ve neler olacak? Doğada, karalarda, denizlerde, havalarda ne gibi değişimler yaşandı, şu anda dünyanın yaşam standartları ne durumda? Kimler geldi, kimler geçti? Kimler kimlere uydu? Nasıl geldiler, nasıl geçtiler? İnsanlığın, sonu âhirete uzanan bu dünyadaki serüveni nasıl ve ne yönde sürmekte?

Kemâl ve zevâl arasında gidip gelen bu dünyada değişmeyen tek şeyin değişim olduğu söylense de, değişmeyen tek bir gerçek vardır. O da, bütün âlemlerin yaratıcısı ve mürebbîsi olan Allâh-u Te'âlâ'nın İlâhi kanunlarıdır. Bu İlâhi kanunlar iyice bilinip uygulandığı takdirde, insanlar hiçbir zaman şaşkınlığa, bozguna ve sıkıntıya uğramamışlar ve uğramayacaklardır.

İlâhî buyrukları bildirmek ve insanlara doğru yolu göstermek için Allâh-u Te'âlâ, sonuncusu Kur'ân-ı Kerîm olan kitaplar göndermiş, bu kitapların yanında, sonuncusu Muhammed Mustafâ (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) olan peygamberler de göndererek kullarına çok merhamet ve lütufta bulunmuştur. Enbiyâdan sonra evliyânın varlıkları da, insanlar için bir rahmettir. İşte başta enbiyây-i ızâm hazerâtı olmak üzere, o peygamberlerin vârisleri olan evliyây-i kirâm hazerâtı da hidâyet ve selâmet yollarını insanlara öğretmiş, numûne-i imtisâl ve rehber olmuşlardır.

Âhir zamanı yaşadığımız bu dönemde bizler, eğer becerebilirsek, istifâde, ders alma ve nasihat yönünden hayli tâlihli durumda sayılabiliriz. Zira kahramanlar ve erenlerle dolu şanlı ve mukaddes tarihimizde, Kur'ân ve sünnetle yoğrularak âlemi şenlendirmiş büyük insanları ve eserlerini tanıyarak, feyiz ve himmet alabilir, onları kendimize örnek alarak hayatımızı manalandırabilir ve onlardan dünya ve âhiret selâmetinin düstûrlarını öğrenebiliriz. Bu yüksek insanların başında mana âleminin sultanı, aşk

âleminin serdârı, gönüllerin hayatı,
başların tâcı, Kâşif-i esrâr-i kayyûmî
Hazret-i Mevlâna Celâleddîn-i Rûmî
(Kaddesellâhu Sirrahü's-Sâmî) gelir.
Molla Câmi'nin (Kuddise sirruhû).
An ferîdûn-i cihân-i ma'nevî,
Bes buved burhân-i zâteş mesnevî.
Men çe gûyem vasf-i an âlî cenâb,
Nîst peygamber velî dâred kitâb.
"Ey mana âleminin biriciği!
Zâtının kadrine yeter Mesnevî!
O ulunun vasfında ne söyleyim ki,
Değil peygamber ama kitab sahibi!"

diye övgüyle andığı Mevlâna hazretleri, Allâh-u Te'âlâ'nın ona verdiği bir kerâmet olarak bıraktığı Mesnevîy-i Ma'nevîyyesiyle dün olduğu gibi bugün de insanları irşâd etmektedir ve yarınlarda da irşâd etmeye devam edecektir. İşte bu bağlamda, biz insanların bugün karşı karşıya kaldığı maddî ve manevî buhranların sebeplerine ve çözüm yollarına bakmak istediğimizde, sahip olduğumuz bu büyük manevî değerin, bu mübarek Allâh dostunun kıymetli beyanlarını da ihmâl etmememiz gerekmektedir. Zâten evliyâya sevgi, hürmet ve bağlılık, tarihimizin ve geleneğimizin vazgeçilmez unsurlarındandır.

"Erenlerin himmetini ben bana yoldaş eyleyem,
Her nereye varırısam cümle işim hoş eyleyem"

diyen Yunus Emre de (Kuddise sirruhû), Hak âşıklarının diğer bir sözcüsü olarak Allâh dostlarına uymanın ve onların sözlerine ehemmiyet verip gereğince davranmanın lüzumunu her fırsatta dile getirmiştir.

Kuraklığın Asıl Sebebi

İşte biz de burada evliyâ hazerâtının hayat bahşeden mübarek kelâmlarından istifade ederek, günümüz meselelerine manevî yaklaşımlar getirmek sûretiyle, olaylara ve insanlara Îlâhî bir bakış açısı kazandırmak istemekteyiz. Burada ilk olarak kuraklık ve hastalıkların manevî perde arkasını bir nebze açmaya çalışacağız Hazret-i Mevlâna şöyle buyurmuşlardır:

"Ebr ber neâyed pey-i men'-i zekât,
Vez zinâ ofted vebâ ender cihât."

Yağmur yağdırmaz bulut,
zekât verilmez olursa,
Yayılır etrafa vebâ,
zinâ ifşâ olursa! [1]

Bu beyt-i şerîf, her asırda şer'-i şerîfte bî edeb (edepsiz) olanların şeâmet (uğursuzluğunu, kötü talihini) ve vehâmetini (sağlıksızlığını) anlatmaktadır. Zenginler zekâtını vermeseler yağmur yağmamasına sebep olurlar ve zinanın çoğalmasından da cihânın etrâfını tâûn (veba) kaplar.

Ka'b ibni Mâlik'den (Radıyallâhu anh) rivayet edildiğine göre Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: "Yağmurun yağmamasıyla karşı karşıya kaldığınızda, insanların zekât vermediklerini, Allâh'ın da hazine-i İlâhiyyesindeki rahmeti göndermediğini anlayınız. Kezâ vebâ gibi bulaşıcı hastalıkların yayıldığını görünce, zinâ rezâletinin ortalığı kapladığını biliniz." [2]

Zekat Kalbi Berraklaştırır

Gelin şimdi Fatih Camii bahçesinde medfûn bulunan, Selânik, Sivas, Adana, Ankara ve Akdeniz adaları valiliği yapmış, hâriciye vezirliğinde bulunmuş, ana dili Türkçeden başka Arapça, Farsça, Arnavutça, Rumca ve Fransızca dillerini çok iyi bilen, idareciliği ve davranışlarıyla halk tarafından çok sevilmiş değerli Osmanlı devlet adamı, âlim ve edîb Âbidin Paşa (1843- 1908) hazretlerinin Mesnevî

"Zekat ve sadaka insaniyetin birinci esasıdır. Yağmur yeryüzünü nasıl ihyâ ederse (canlandırırsa), sadaka da insanın kalbini aynı şekilde ihyâ eder ve yüce hisler ile berraklaştırır..."

üzerine yazmış olduğu şerhden, bu beytin açıklamalarına bakalım:

"Zekat ve sadaka insaniyetin birinci esasıdır. Yağmur yeryüzünü nasıl ihyâ ederse (canlandırırsa), sadaka da insanın kalbini aynı şekilde ihyâ eder ve yüce hisler ile berraklaştırır. Sadakanın verilmemesi ve mahlûkata, özellikle de insanlara mümkün olan yardımın esirgenmesi, son derece kabul edilmeyen ve azap ile mahrûmiyeti davet eden bir davranıştır. Zira mürüvvetsiz olan kimse, Cenâb-ı Hakk'ın nihâyetsiz olan hazinelerinden emin olmayıp, bir mikdar sadaka verirse malına noksanlık geleceği zannıyla, hem rızây-i Bâri'yi hiçe saymakta, hem de hemcinsi olan insanlara acımayıp kendini hodperest (kendine tapan, yalnızca kendini seven) biri yapmaktadır. Bu yüzden de âkibeti kederlerle dolmayı hak eder. Mürüvvetsiz kimse, infâk etmeyip kendine sakladığı servetinden dolayı maddeten de hiçbir istifade sağlayamaz. Şöyle ki o, merhametsizliği hasebiyle giriftâr olacağı iç ızdırabından başka ve sadaka verip hemcinsine yardım etmek gibi bir büyük vicdânî zevkten de mahrum kaldıktan sonra, insanların ekserisi tarafından da nefretle anılır. Sadaka vermeyenler kimseye acımadıklarından, böylelerine ne Hak Te'âlâ hazretleri, ne de insanlar acımaz. Rahmet yağmurunun misali olan göz yaşı, o tür insaniyetsiz kimselerin ızdırap ve elem durumlarında hiçbir kimse tarafından görülmez ve lüzûmunda onlara yardım da olunmaz.

Zinâ Belayı Celbeder

Zinâ ise sonuçları gayet vahîm olan ve insaniyetin intizâmını ihlal edici büyük bir belâdır. Geçici, cismânî bir zevk hâsıl eden zinânın şu zararlarına bir bakalım:

1) Zânî kimse, Cenâb-ı Hakk'ın emrine muhâlif olduğundan (karşı geldiğinden) İlâhî gazabı üzerine davet eder.

"Zinaya (bulaşmak bir yana, nâmahreme bakmak, dokunmak ve öpmek gibi öncü günahlara dahi) yaklaşmayın! Şüphesiz o, çirkinliği sınırsız bir iş olmuş ve (şehveti tatmin için izlenen) bir yol olarak da pek kötü bulunmuştur." (İsrâ Sûresi: 32)

2) Zâninin kalbini namussuzluk lekesiyle karalar ve eşi nezdinde hicâb ve azap doğurur.

3) Eşi ve akrabası zinâ olayını haber alır ise, me'yûs (üzgün) ve mükedder (kederli) olur, onlar haber almazsalar bile, halk nazarında mat'ûn (ayıplanmış ve karalanmış) olur ve itibarsız kalır.

4) Zinâdan çocuk hâsıl olunca, o çocuğu "veled-i zinâ" nâmıyla, insanların hakaretleri içinde bulundurur.

Veled-i zinâ ta'bir olunan masum evlât, selâmet ve istikbâli için pederini arar, pederi ise ciğer pâresini inkâr eder! Gözlerini vâlidesine çevirince: "Benim pederim neredEdir? Vâlide! Sen bu hakarete sebep oldun!" diye lisân-ı hâl (hal dili) ve lisân-ı çeşm (göz dili) ile hitâp eder. Vâlideler için evlâtların her bakışı dünya dolusu lezzet ve nimet iken, bu mahzûnâne nazar, hicâb ve azâp ile o zâniyenin kalbini yaralar ve kanla doldurur. Zâniye oğlunu zâyi' etmiş, manen öldürmüş, kalp ve namusunu ile'l-ebed (sonsuza kadar) perîşân eylemiştir. Onların gizlice feryâdı, gizlice döktükleri göz yaşı, zâni zanneder mi ki tesirsiz kalır? Onların âhı, âdi bir rüzgar gibi mi sayılır?!

Tövbe Etmeyen Zâni Musibetlere Hazırlansın!

Zâni, eğer pişman olmuyor ve irtikâb eylediği zulümden dolayı ağlayıp sızlamıyorsa, o zinâ fiilini ve karşılaşacağı nice nice musîbetleri kendi hânesinde görmek için hazırlansın! Bu belâları defetmeye, önlemeye çare, cidden tövbe edip, şayet erkek müteehhil (evli) değilse, velev fakir olsa bile hemen teehhül eylemesi (evlenmesi)dir. Zira evlenmek, nefis için bin türlü ilgi ve nasihattan daha müessir (etkili) çaredir. Kişi fakirlik ızdırabından korkmasın. Fakirlik ve ızdırap, zinânın belâlarına göre saadet ve rahatlıktır. Hususiyle emrine tâbi' ve işinde sâ'î (çalışkan, gayretli) olanlara Hakk Te'âlâ hazretleri yeterli bir yardımcıdır.

Livâtadaki (eşcinsel ilişkideki) fenâlıklar da, sayıldığı takdirde nefret uyandırır! Livâta, insan neslinin inkıta'ına (kesilmesine) çalışan bir felâkettir. Livâta, mef'ûlünü, ihsân-i rabbânî olan mertlik gibi yüce bir mertebeden düşürür ve nâmusunu berbâd eder. Fâili ise büyük bir namussuzluğun sebebi ve Hakk'ın emrini bozucu olur. Sûretâ "fâil" denir. Ama hakikatte şeytanın mef'ûlüdür.

Zürriyetin cevheri olan "meni" nikâhlanan kadınların rahimlerine lâyık ve şâyândır. "Meni", ruha ve bedene müsâit ve hazır olan yapısıyla, fâilin hakikatte görünmeyen evlâdıdır. İsyankâr kişiden gelen o meninin, ne gibi bir yerde boğulduğunu düşünmek bile insanın nefretini artırır ve hayli kederlendirir. Bu çok çirkin ve çok ayıp fiil hakkında söylenecek daha çok şeyler vardır. Ama edep men' ve muhâlefet; kalp ve kalem kerâhet (tiksinti) ve hicâlet (utanç) eyler! "[3]

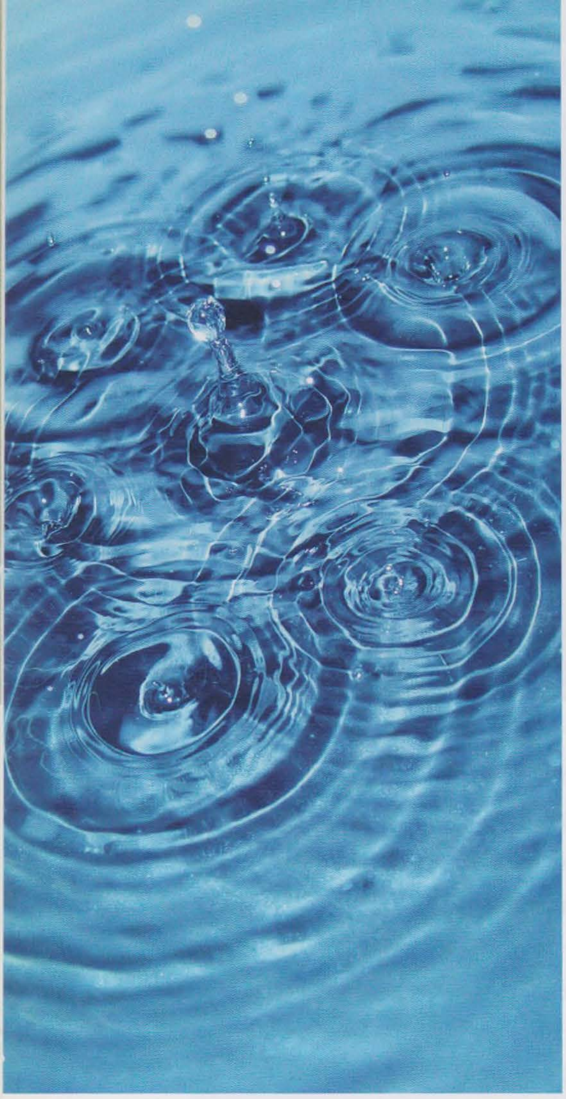
Cenâb-ı Pîr-i Celvetî, Kutbu's-Samedânî Seyyid Azîz Mahmud Hüdâyî (Kaddesellâhu Sirrahü's-Sâmî) hazretlerinin müntesiplerinden Sarı Abdullah Efendi (Kuddise sirruhû) (1584-1661), Mesnevîy-i şerîfin birinci cildine yapmış olduğu beş ciltlik kıymetli şerhde ise, Mevlâna hazretlerinin bu beyitlerinin îzâhında şöyle buyurmaktadır: Cenâb-ı Hakk Te'âlâ hazretleri, "Zekâtı da verin!" (Bakara Sûresi: 110) buyurup emr-i bi'l-infâk (infâk ile emir) etmiştir. Bu yüzden mümine layık olan, İlâhî emirlere uyup Âllâh-u Te'âlâ'nın farz ettiği üzere malının zekatını vermesi ve cimrilik yapmayıp, diğer insanları da kendi şeâmeti (uğursuzluğu ve felâketi) ateşinde yakmamasıdır. Cenab-ı Hakkın emirlerinin çiğnenip, isyan ve günahların âşikâre çoğalması, İlâhî gazap ve azâbın davetçisidir.

Sûreten ve manen, zekat vermeyenlerin ve infakta bulunmayanların gönül arzlarına (sahalarına) ve kalp mezralarına ise Rabbânî lütufların bulutları, bir katre bile İlâhi muhabbet yağmuru yağdırmayıp, üstelik çeşit çeşit kıtlık ve gam gibi belâlarla, üzüntülerle ve şu uğursuz olan dünyaya muhabbet ve himmet beslemekle mübtelâ kılar. Böylelikle bunlar cehâlet ve dalâlette kalıp helâk olurlar. Cana can katan marifetin meyvelerinden nasib ve hisse alamazlar ve ticâretlerinde hüsrâna uğrayarak hidâyet kazancından bir zerreye bile sahip olamazlar.

Şimdi, "(O gün onlara denilecektir ki:) İşte bugün hiçbir kimse en ufak bir şeyle (bile) zulme uğratılmayacaktır ve siz yapmakta bulunmuş olduğunuz şeylerden başkasıyla cezalandırılmayacaksınız!" (Yâsîn Sûresi: 54) kavl-i şerîfinin gereğince her hâl-ü

Zâni, eğer pişman olmuyor ve irtikâb eylediği zulümden dolayı ağlayıp sızlamıyorsa, o zinâ fiilini ve karşılaşacağı nice nice musîbetleri kendi hânesinde görmek için hazırlansın!

kârda herkes dünya ve âhirette amelleri ile karşılık bulacağından, âleme yayılan tüm belâların kaynağının şenî' (çok çirkin ve ayıp) ameller olması hasebiyle Hazret-i Mevlâna buyururlar ki; tâûn (vebâ), zinâ sebebiyle meydana gelir.

Yağmur Hayvanların Hatırına Yağıyor

İbn-i Ömer'den (Radıyallâhu anhümâ) rivâyet edilen hadîs-i şerîfte Rasûlüllâh (sav) buyurmuştur ki:

❁ Kesinlikle, fuhşiyyât bir toplum içinde âşikâr işlenecek kadar yaygın hale gelirse o halk, geçmişte atalarında görülmemiş tâûnlar (vebâlar) ve hastalıklar ile mübtelâ olurlar.

❁ Ölçü ve tartıda noksanlıkta bulunan bir toplum kıtlıklarla, şiddetli geçim sıkıntısıyla ve sultanın zulmü ile mübtelâ olurlar.

❁ Zekat vermeyi bırakan bir toplumun beldesine gökten yağmur yağmaz. Eğer hayvanlar olmasa asla yağmur göremezler.

❁ Bir kavim ahdi bozarsa (ahde vefâsızlık yaparsa) Allâh-u Te'âlâ, kendilerinden olmayan düşmanlarını onların üzerine musallat eder ve ellerinden ancak bazısı kurtulabilir.[5]

Ka'bü'l- ehbâr'dan (Radıyallâhu anh) mervîdir ki: "Her ne zaman Hakk Sübhânehû ve Te'âlâ'nın bir tâifeden yağmuru kaldırdığını gördüğünüzde, muhakkak biliniz ki, onlar infakta bulunmayı kesmişlerdir. Her ne zaman da bir kavmin içinde tâûnun (vebânın) çoğaldığını görürseniz, muhakkak biliniz ki, onlar zinâ ve fuhşiyâtı ifşâ etmişler, yaymışlardır. Hatta doktorlar bu tâûnun mâhiyetinde ihtilâf edip, kesinlikle ilacının bulunup tedavi edilemeyeceğinde ittifak etmişlerdir."

Ayrıca vârid olan bir hadîs-i şerîfte, Ebû Mûsâ el- Eş'arî'den (ra) rivâyet edildiğine göre, Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: "Ümmetimin yok oluşu silahla ve tâunladır. Sahâbe-i kirâm hazerâtı (Radıyallâhu anhüm): 'Yâ Rasûlallâh! Biz bu ta'nı (silahla öldürülmeyi) anladık. Peki ya bu tâûn nedir?' diye sordular. Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) da: 'Cinden olan düşmanlarınızın size acı vererek öldürmede bulunmaları ve her şehâdettir' buyurdular." [6]

İbn-i Esîr (Rahimehullâh) buyururlar ki; hadîs-i şerîfte geçen "Ta'n" kelimesi, mızrak ve kargı ile öldürmek manasındadır. "Vehz" ise delip geçirmeden mızrak batırmaktır. Tâûn geçmiş ümmetlere azap idi. Ümmet-i Muhammed'e ise rahmettir. Hazret-i Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) ümmeti için dua edip, "Allâhım! Ümmetimin sonunu ta'n ve tâûnla kıl!" [7] buyurmuştur.

'Zinâdan Cihâna Vebâ Düşer'

Bilinmelidir ki, tâûndan (vebâdan) kaçmak haramdır. Ancak tâûn olan yere girmekte ise ihtilâf olunmuştur. Sahih olan rivayet, mekruh olduğudur. Rivayet olunur ki, Hazreti Ömer ibn-i Hattâb (ra) bir zaman Şam'a sefer edip oraya yaklaştıklarında, Şam-ı şerîfte tâûn olduğu kendisine bildirildi. Bazı sahabîler ile yaptığı istişârelerde, kimisi geri dönmek evlâdır deyip, kimisi de ihtilâf edince, Hazreti Ömer (ra) muhâcirlerin ve Kureyş'in ihtiyarlarını davet edip, onlarla da müşâverede bulundu. Onların geri dönmeye kesin karar vermesi üzerine de, bu görüş doğrultusunda azmetti. Biraz sonra Abdurrahmân ibn-i Avf (ra) gelip: "Ben Hazret-i fahr-i kâinât'tan (Aleyhi ekmeli't-tehiyyât) işittim: 'Eğer bir yerde tâûn (vebâ)

olduğunu duyarsanız oraya gitmek için davranmayınız. Şayet bulunduğunuz yerde ortaya çıkarsa, bu sefer de o vebâdan kaçmak için oradan çıkmayınız' buyurdular, deyince, Hazret-i Ömer (Radıyallâhu anhü), çok sevindi, Abdurrahmân ibn-i Avf'a (ra) dua ve senâda bulundu ve Şam'a girmeyerek geri döndüler.

Şimdi hadîs-i şerîften malûm oldu ki, tâûn (vebâ), habîs (pis) ruhların ta'ni (silahla öldürmesi) olup, o habîs ruhlar, kimisi mızrakla kimisi okla ve diğer savaş aletleriyle tâûn zamanında memur oldukları mahalleri gezip emr-i hak ile, işaret olunanları yakalayıp öldürürler.

Tâûn zamanında bazıları rüyada, bazıları (manevî) keşifle tâûna yakalanmış tâifeleri müşâhede ederler. Celâl ehli olan meczûplar dört fırka olup, sonuncu fırkası tâûn askerinin zâbitidir ve Allâh'ın emriyle tâûna müvekkel olup, bu hizmetlerinde kâim ve sâbittirler.

Zânilerin yakınlaşmada bulundukları esnada yaptıkları nefsânî tasavvurlar ve şehvânî tehayyüllerden ve yıkandıklarında dökülen mülevves (kirli, pis) damlalardan, Hakk Te'âlâ habîs (kirli, pis) ruhlar yaratır ve onlar da "tâûn (vebâ)" olurlar. Onun için Hazret-i Mevlânâ "Zinâdan cihâna vebâ düşer" buyururlar. Zira kâmil veliler bu temessülü ve manayı ayânen görürler.

"Sirac-ı ümmet, Zirve-i fekâhet, Muktedây-i enâm, İmam-ı A'zâm Ebû Hanîfe en-Nu'mân (Aleyhi'r- rahmeti ve'l- gufrân) hazretleri de manevî keşifle, ma-i müsta'melden (ibadet niyetiyle kullanılan sudan) damlayan suların kipkirli olduğunu müşâhede etmişlerdir. Zira abdestte yıkanan uzuvlardan günahlar dökülmektedir."

İşte hayır ve şerden zâhirde yapılan her amelin, ona uygun bir de görünmeyen manevî bir görünüşü vardır. Ancak erbâbının buna muttali' olduğuna dair misaller hayli çoktur.

Şu ana kadar zikrolunan zinâ ve tâûn, âfâkîdir (dış âleme âittir). Bir de enfüsî (nefsin iç âlemine âit) zinâ ve tâûn vardır. Şimdi onlar bunlardır ki, akl-ı meaş (sadece dünya yaşamıyla ilgilenen akıl), şeytanın aracılığı ile nefs-i emmâre-i bi's-sû'ya (kötülükle çok çok emreden nefse) yaklaştığında dünya sevgisi, makam hırsı, kibir, kendini beğenme, buğz, hased, şehvet ve gazap gibi evlâd-ı zinâları (zinâ çocuklarını) doğurur ve her birinden nice rezîl ahlâklar dallanır.

Günahlar Sebebiyle Dengeler Bozuluyor

İşte, en büyük bir tâûn salgını, âfâka (dış âleme) ne şekilde zarar verirse, bu rezil hasletler de gönül şehrinde olan muhabbetullah (Allâh sevgisi), şükür, kanaat, zikir, ibadet, tevâzu, meskenet, hulûs gibi bi'l-cümle tüm güzel ahlâkları hebâ ve helâk ederler.[8]

Velhâsıl, işlenen günahlar sebebiyle, İlâhi kanun gereği yeryüzünde ve gökyüzünde hayati önem taşıyan dengeler bozulabilmektedir. Bu yüzden her ferd günahları sebebiyle yalnız kendisini değil, içinde yaşadığı cemiyeti, toprakları, havayı ve suyu dahi olumsuz yönde etkileyeceğinin bilincinde olmalıdır. İşte, gerek toplumda gerek doğada karşılaşılan felâketlerin ve düzensizliklerin sadece görünen maddî sebeplerine değil, onların manevî dinamiklerine de bakıp, ona göre gerekli tedbir ve çarelere başvurulması, insanlık için en isabetli yol olacaktır.

Nitekim inanan, salih amel işleyen ve takvâ sahibi olan kulları için dünya ve âhiret selâmet ve saadetini vaad eden yüce Mevlâ Te'âlâ, Kur'ân-ı Kerîm'deki şu beyanıyla kullarını ikaz etmiştir:

O (insa)nlar kendi nefislerinde bulunan (güzel vasıflar)ı (kötüleriyle) değiştirinceye kadar gerçekten de Allâh bir toplumda olan (nimet, âfiyet vesâir lütufların)ı (belâ ve azapla) değiştirmez. (Ra'd Sûresi:11)

Velhâsıl, işlenen günahlar sebebiyle, İlâhi kanun gereği yeryüzünde ve gökyüzünde hayati önem taşıyan dengeler bozulabilmektedir. Bu yüzden her ferd günahları sebebiyle yalnız kendisini değil, içinde yaşadığı cemiyeti, toprakları, havayı ve suyu dahi olumsuz yönde etkileyeceğinin bilincinde olmalıdır.

DİPNOTLAR:

Âyet-i kerîmelerin meâlleri: Mahmud Ustaosmanoğlu, Kur'ân-ı Mecîd ve Tefsirli Meâl-i Âlîsî

1 Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî, Mesnevîy-î Manevî; cilt:1, beyit no:88

2 Ankaravî, Şerh-i Mesnevî: 1/12

3 Âbidin Paşa, Tercüme ve Şerh-i Mesnevî; 1/105-107

4 Sarı Abdullah Efendi, Cevâhir-i Bevâhir-i Mesnevî; 1/187

5 Ali- el Müttekî, Kenzü'l-ummâl, 16/81, no:44014; Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebîr, 11/45, no:10992; el-Münâvî, Feyzü'l- Kadîr,3/602, no: 3945

6 Ahmed ibn-i Hanbel, el-Müsned, c:32,sh:293, no:19528, 19743

7 Ahmed ibn-i Hanbel, el-Müsned,c:32,sh:521, no:19744

8 Sarı Abdullah Efendi, Cevâhir-i Bevâhir-i Mesnevî; 1/186-189

DOSYA

Başımıza gelen bela ve musibetlerin sebebini Mevla Teala, "Başınıza gelen herhangi bir musibet, kendi ellerinizle kazandığınız (günahlar) sebebiyledir..." diye açıklıyor. Kuraklık gibi küresel felaketin asıl sebebi de yaptığımız hatalar ve işlediğimiz günahlardır. Tüm sıkıntı ve dertlerden kurtulmanın reçetesi ise Tövbe ve istiğfardır! Çünkü Efendimiz Hadis-i Şeriflerinde: "Kul Allah'a istiğfarda bulunduğu sürece, Allah'ın azabından emindir" buyurmuştur. Pişman gönüllerle yapılacak olan samimi tövbelerin, yaşlı gözlerle ve ihlâsla edilecek olan duaların bi-iznillah kaldıramayacağı hiçbir bela ve musibet yoktur. Ancak musibet umumî ise, tövbe ve istiğfar da umumi olmalı ve hep beraber yapılmalıdır.

Bela ve musibetlerin manevî paratoneri

Tövbe ve İstiğfar

Mustafa ÖZŞİMŞEKLER
mozsimsekler@hotmail.com

Malum ülkemizde bir susuzluk sorunu var. Hâlbuki üç tarafı suyla çevrili bir yarım ada olan ve her tarafında dereleri, nehirleri, gölleri bulunan güzel memleketimiz, hikmeti ilahi su sıkıntısıyla karşı karşıya. Bunun bir adım sonrasında ise Allah muhafaza buyursun kuraklık tehlikesi geliyor. Tabi sadece bizim ülkemizde değil, dünyanın pek çok yerinde susuzluk ve kuraklık tehlikesi söz konusu.

Peki, bunun sebebi nedir?

Suçluyu çoktan bulduk... Küresel ısınma... Bu felaketin faturasını ona yükledik ve rahatladık.

Gerçekten de bunun tek sebebi küresel ısınma mı?!

Bunun maddi sebeplerini bu işin uzmanlarına bırakıp, biz işin manevi yönüne şöyle bir göz atalım ve "Bu tehlikeye karşı alınacak manevi tedbirler nelerdir?" sorusuna cevap bulmaya çalışalım.

Öncelikle şunu ifade edelim ki; kuraklık, kıtlık, ekonomik kriz, yel, sel, deprem, yangın, trafik kazası ve hastalık gibi başımıza gelmesini istemediğimiz bu hadiselerin tümünü, İslam "musibet" diye nitelendirir. Dolayısıyla Küresel ısınma da, bütün insanlık için bir musibettir.

Başımıza gelen musibet ve belaların sebebini ise, Mevla Teala Şûrâ süresinin otuzuncu ayeti kerimesinde şöyle açıklıyor. "Başınıza gelen herhangi bir musibet, kendi ellerinizle kazandığınız (günahlar) sebebiyledir..." Bu ayeti kerimeye göre, başımıza gelen musibetler ve belalar, hatta bu küresel felaketin asıl sebebi yaptığımız hatalar ve işlediğimiz

günahlardır. Nitekim Salihlerden bir zât: "Merkebim huysuzlaşsa, günahımdan bilirim." diyerek, bu gerçeğe işaret etmiştir.

Kişi, İyiliği Mevla'dan, Kötülüğü Kendinden mi Bilmeli?

İslam büyüklerine, Allah dostlarına baktığımızda hatayı başkalarında değil kendilerinde aramışlar, şayet başlarında bir musibet varsa, "Bunun müsebbibi benim günahlarımdır" diyebilmişlerdir.

Bir keresinde Basra'da uzun zaman yağmur yağmamış ve müthiş bir kuraklık baş göstermişti. Bunun üzerine halk toplanıp yağmur duası için Hasan-ı Basrî hazretlerine geldiler. Hasan-ı Basrî hazretleri pek çok sahabi görmüş, Efendimizin pâk zevcesi Ümmü Seleme annemizden süt emerek Resulüllah'ın süt evladı olma bahtiyarlığına erişmiş büyük bir âlimdir.

Ona: "Ey büyük imam susuzluktan kırıldık. Sen Allah'ın nazlı kulusun dua et de yağmur yağsın" dediler. Ve başlarında o büyük veli olmak üzere yağmur duası yaptılar. Hasan-ı Basri hazretleri önce minbere çıkıp vaaz etti, sonra dua ve niyazda bulundu. Sonunda ise yağmurun yağmayışını kendi günahına bağlayarak "Şayet Benim günahlarım olmasaydı bu belde yağmursuz kalmazdı. İsterseniz bu günahkâr Hasan'ı Basra'dan kovun, böylece yağmur yağsın." buyurdu. Kuraklığın faturasını kendine kesen Hasan-ı Basri hazretlerinin tevazu dolu sözlerini duyan halk, adeta feryâd-u figan ettiler, gözyaşlarıyla tövbe ve istiğfar ederek Mevla'ya niyazda bulundular. Neticede Basra yağmura kavuştu.

İlk velilerden olan Fudayl b. Iyad diyor ki: "Zamanın bozulmasından ve dostların eziyetinden tutun da, hoşlanmadığın her şey günahının neticesidir."

Yani biz reçeli veya balı üzerimize dökersek, sinekler gelip üzerimize konar ve bizi rahatsız eder. Şayet arı kovanına çomak sokarsak, arıların saldırısına uğramak kaçınılmaz olur. Bu durumda da suç, sineklerde veya arılarda değil, bizdedir. Tabi suç altın kolye bile olsa kimse takmak istemez, onun için suçlu hep başkasıdır. Biz ise sütten çıkmış ak kaşık... Hâlbuki büyüklerin yaptığı gibi kabahati önce kendimizde aramalıyız. Bu susuzluk ve kuraklığın faturasını da, sadece eriyen buzullara ve küresel ısınmaya değil kendimize de kesmeliyiz.

Kur'an-ı Kerimi şöyle bir gözden geçirecek olursak, kişilerin ya da toplumların

Toplu Tövbeyle Helak Olmaktan Kurtuldular

Yunus Aleyhisselam'ın kavmini hatırlayacak olursak, bu kavim Peygamberini yalanlayıp inkâr etmişti. Bunun üzerine Yunus Aleyhisselam, onlara başlarına gelecek belayı haber verdi ve kavmine kızıp aralarından ayrıldı. Azap vakti gelip bela bulutları bu kavmin üzerlerini kaplayınca, onlar yaptıklarına çok pişman oldular. Hemen Yunus Aleyhisselam'ı aradılar fakat bulamadılar. Bunun üzerine, bu azaptan kurtulmak için son çare olarak bütün kavim bir yerde toplandılar. Genci yaşlısı, kadını erkeği, hiç kimse geri kalmamacasına... Hatta sütteki bebeklerden tutun da, otlaklardaki hayvanlara kadar hepsini toplayıp yüksek bir yere çıktılar. Evvela birbirleriyle kuruşuna kadar helalleşip, sonra bu azaptan Allah'a sığındılar. Gözyaşlarıyla yalvardılar, yakardılar, pişmanlık içinde tövbe ve istiğfar ettiler. Mevla'nın rahmetini celbetmek için, bir taraftan da sütteki bebekler ağlatıldı, kuzular meletildi. Gözyaşları sel olup aktı. Neticede üzerlerine çökmüş olan o kapkara bela bulutları dağıldı gitti. Ve Allah onları helak etmedi. Yaptıkları bu samimi ve içten tövbeyle, başlarındaki belayı böylece savdılar.

Tövbe, bela ve musibetlerin manevi paratoneridir!

başlarına gelen bela ve musibetlerin, kendi hata ve günahlarından kaynaklandığını görürüz. Meselâ; Mevla Teala, insanlığın atası olan Hz. Âdem'i ve Havva anamızı cennette yarattı ve şöyle buyurdu: "Ey Âdem! Sen ve eşin beraberce cennete yerleşin. Ve onun nimetlerinden dilediğiniz yerden ikiniz de bol bol yeyin. Ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz." (Bakara: 35)

Mevla'nın bu emrine rağmen, şeytanın iğvasıyla yasak edilen ağaçtan yediler. Böylece üzerlerinden cennet libasları sıyrıldı ve avret yerleri açığa çıktı. Mahcup oldular, cennetteki incir ağacının yapraklarıyla avretlerini örttüler. Tabi işledikleri zelle sebebiyle, Mevlâ Teâla onları cennetten çıkardı. Yani anlayacağınız, cennet hayatı yaşayan, hiçbir dertleri, sıkıntıları, maddi-manevi hiçbir problemleri olmayan Hz. Âdem babamız ve Havva anamız, Mevla'nın yasağını ihlal edip o ağaçtan yeyince, cennetten çıkarılıp tüm nimetlerden mahrum kaldılar. Kendi hataları sebebiyle, böyle bir musibete dûçar oldular. Ama bunun suçunu başkalarına yüklemek yerine, hatalarını kabul edip hemen tövbe ve istiğfar ettikleri için, tekrar o hayata, ebedi saadet yurdu olan cennete geri dönme hakkını kazandılar.

Yine Kuran'da şunu görüyoruz ki, Yunus aleyhisselam Mevla'dan izin almadan kavmini terk edince, balığın karnına düşüp hapsoldu. Orada hangi zikri yaptı? "Ya Rabbi! Senden başka İlah yok, Seni tenzih

Zalim Haccac'ı Tövbeyle Durdurdular

Emevî valilerinden olan "zalim" lakabıyla meşhur, Haccac b. Yusuf, pek çoğunuzun bildiği gibi çok zalim ve kan dökücü bir kimseydi. Binlerce insanı zindanlara tıkmış, binlercesini de öldürtmüştü. İşte bu meşhur Haccâc-ı Zalim, Bağdat'ı yerle bir etmek, tüm halkını da kırıp geçirmek için arkasında büyük bir orduyla yola çıktı. Bağdat halkı Haccac-ı Zalim'in üzerlerine geldiğini haber alınca, ne yapacaklarını şaşırdılar ve kara kara düşünmeye başladılar. Böyle bir zalime karşı ne yapabilirlerdi ki? Onunla muharebe etseler, hepsini kılıçtan geçirirdi. Kaçmaya kalkışsalar mutlaka yakalardı. Çaresizlik içinde Hasan-ı Basri hazretlerine gidip durumu anlattılar.

O büyük imam, bütün halkın bir tepede toplanmasını söyledi. Bunun üzerine erkeği-kadını, genci-yaşlısı, yediden yetmişe herkes bir tepeye çıktılar. Orada topluca Allah'a yalvardılar, yakardılar, tövbe-istiğfar ettiler. Gözyaşlarıyla niyazda bulundular.

Bu esnada zalim Haccac, o büyük ordusuyla tam Bağdat'a gireceği sırada, o güne kadar görülmemiş bir şey oldu. Öyle müthiş bir rüzgâr, öyle şiddetli bir fırtına çıktı ki, önüne gelen her şeyi uçurup götürüyor. Haccac bir türlü şehre giremedi. Rüzgâr öylesine şiddetliydi ki nerdeyse atları dahi uçuracaktı. Ne yaptı ne ettilerse, ne kadar uğraştılarsa Bağdat'a girmeye muvaffak olamadılar.

Zalim Haccac bu işe çok şaşırdı. Bunun sebebini öğrenmek için bilge adamlarını toplayıp onlarla istişare etti. Neticede Haccac askerlerin karşısına çıktı ve emir verdi: Bağdat halkı tövbeye durmuş, girmemize imkân yok. Haydi, geri dönüyoruz!

İşte tövbe, böyle bir musibetsavar!

ederim. Şüphe yok ki, ben zalimlerden oldum" (Enbiya: 87) Yani başına gelen bu musibetin suçunu başkasında aramadı. Hatasını kabul edip "Ben zalimlerden oldum" diye itiraf etti. Ve bu zikirle beraber Allah'dan affını isteyince, balığın karnından kurtuldu.

Kula Zulmetmez Mevlası, Kulun Çektiği Kendi Hatası

Böylece, içinde bulunduğumuz sıkıntıların ve başımıza gelen musibetlerin sebebinin, kendi hata ve günahlarımız olduğunu teşhis etmiş olduk. Peki, tüm bu sıkıntı ve dertlerden kurtulmanın reçetesi nedir? Tövbe ve istiğfardır!

Çünkü Mevla Teala, Enfal süresinin otuz üçüncü ayetinde: "(Habibim) Sen onların içindeyken, Allah onlara azab edecek değildi. Ve onlar istiğfar ederlerken de Allah onlara azab edecek değildir" buyuruyor.

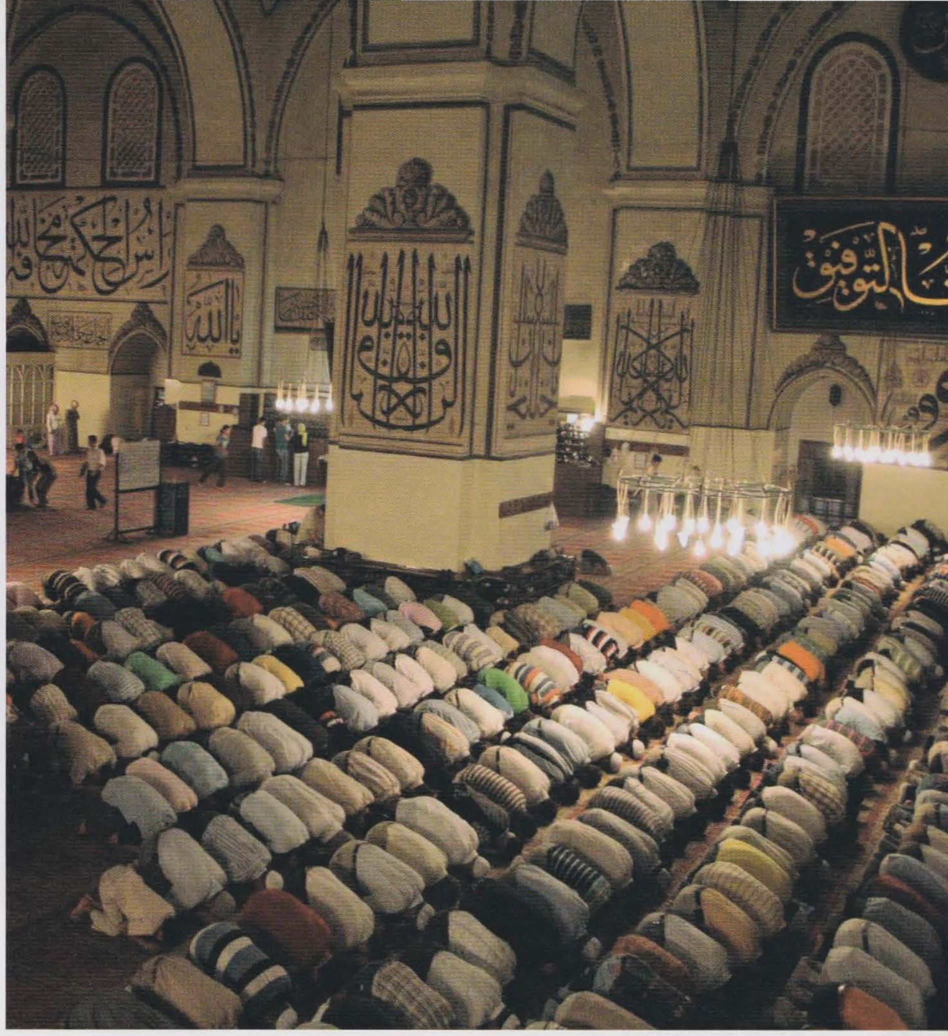
Bu ayetin tefsirinde İbni Abbas der ki: "Bu ümmet hakkında iki eman vardır. Birisi Hz. Peygamber, diğeri de istiğfar... Hz. Peygamber gitti, istiğfar kaldı."

Yine bununla alakalı olarak Efendimiz Aleyhissalatü vesselam bir Hadisi Şeriflerinde: "Kul Allah'a istiğfarda bulunduğu sürece, Allah'ın azabından emindir." buyurmuştur.

Günahlar belayı çeker, tövbe ve istiğfar ise def eder.

Musibet Umumî İse Tövbe de Umumî Yapılmalı

Netice olarak şunu söyleyebiliriz: Gelecek olan her türlü musibetin yanında, susuzluk sorununa da, kuraklık tehlikesine de alınacak en önemli manevi tedbir, tövbe ve istiğfardır. Pişman gönüllerle yapılacak olan samimi tövbelerin, yaşlı gözlerle ve ihlâsla edilecek olan duaların bi-iznillah kaldıramayacağı hiçbir bela ve musibet yoktur.

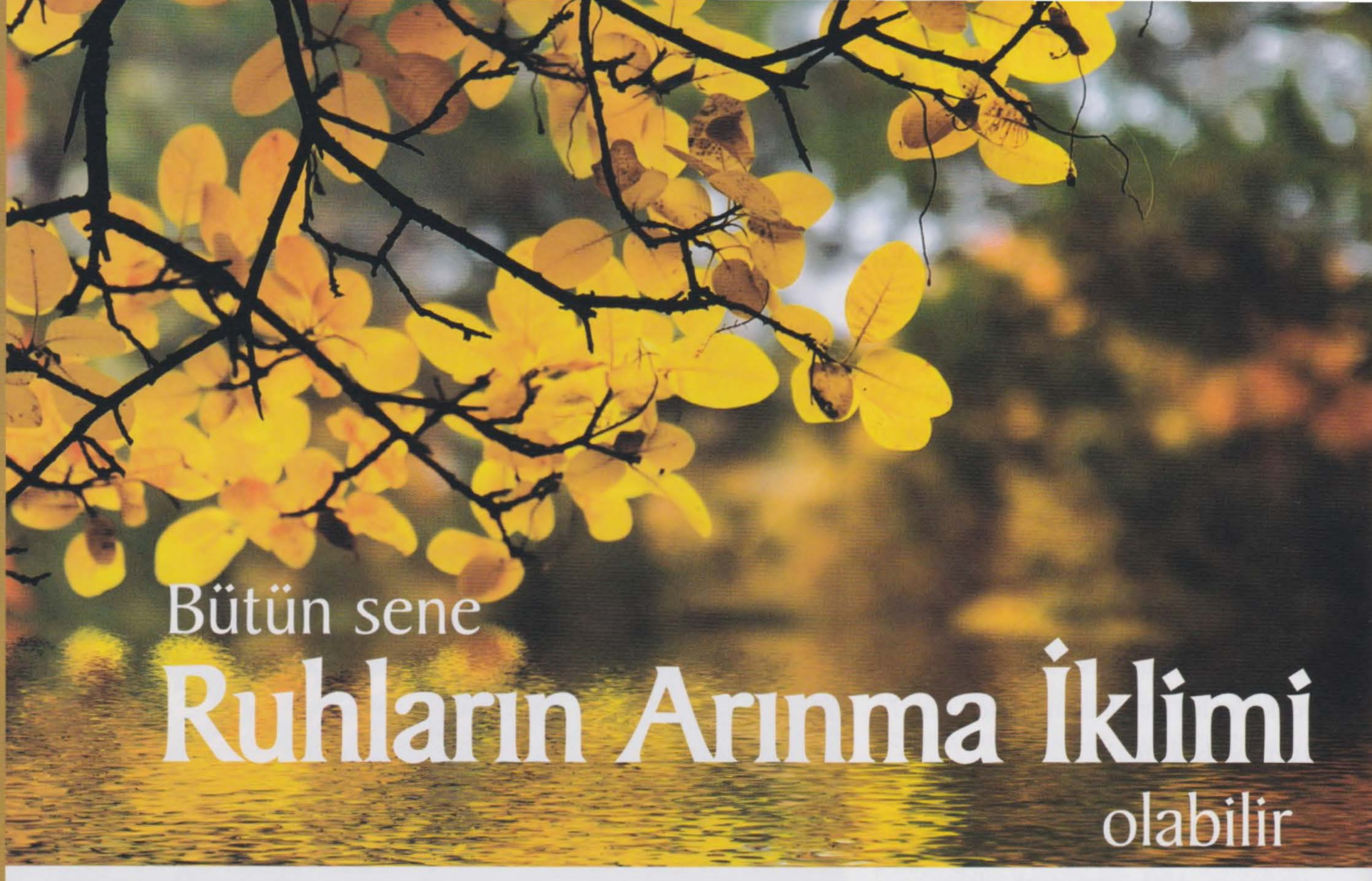
Tabi bir musibet umumî ise, tövbe ve istiğfarda umumi olmalı ve hep beraber yapılmalıdır. Ayrıca samimi ve içten olmalıdır ki, Allahın rahmetini celbedebilsin.

Yoksa geçenlerde hepimizin şahit olduğu bir camide yapılan yağmur duasındaki gibi, televizyonları ve kameraları da çağırıp onların karşısında Allah'tan yağmur istenirse, bu yapılan dualar ne kadar ihlâs ve samimiyetle olabilir ki? Allah için değil de, televizyona çıkmak için duaya gelen, Allah görüyor diye gönlüne çeki düzen vereceğine, kameralar çekiyor diye üstüne başına çeki düzen veren ve gösteriş için el açan kimselerin duası, acaba Mevla'nın rahmetini ne kadar celbeder?

Evet, tövbe ve istiğfar, bela ve musibetlerin manevi paratoneridir. Ama samimiyetle ve ihlâsla yapılırsa...

Fî Emânillâh!

Bir musibet umumî ise, tövbe ve istiğfarda umumi olmalı ve hep beraber yapılmalıdır. Ayrıca samimi ve içten olmalıdır ki, Allahın rahmetini celbedebilsin.

Bütün sene Ruhların Arınma İklimi olabilir

Bu senenin mübarek üç aylarını idrak ediyoruz. Bu mübarek mevsim rahmet hediyeleriyle geldi. Yorgun yüreklere kandillerini getirdi. 'Buyurun serinleyin, dinlenin ve manen ferahlayın, kirlerden günahlardan arının, korunun' dercesine geldi ve gidiyor. Fakat bizler alacağımız tedbirlerle bütün seneyi ruhlarımız için arınma iklimine çevirebiliriz. Böylelikle, 'Kirlendikten s onra arınmak' yerine, 'Sürekli arınmış' olarak yaşayabiliriz.

Ömer DÖNGELOĞLU
omerdongeloglu@hotmail.com

Aziz dostlar, Kasr-ı Ârifân; malumunuz olduğu gibi ariflerin sarayı manasına gelir. Bu aydan itibaren inşallah iyilerin de himmet ve dualarıyla elinizdeki bu dergi aylık olarak çıkacaktır. 'Peki, hocam bu sarayda sizin işiniz ne olacak' derseniz o zaman da derim ki her kapıya bir kıtmir lazımmış, layık görürseniz biz de gönül kapılarınızın kıtmiri olmaya adayız. Rabbim müsaade ettiği kadar muradımız, dilimizin döndüğünce bu sayfalardan sizlere bir şeyler yazmaya çalışmaktır. Kardeşlerim, dualarınızla rabbim bizi az bir ilimle de olsa sizlere ve kendi nefislerimize faydası olacak şeyleri yazmayı ve yaşamayı nasip eylesin. Dergimizi okudukça hem bilginiz, hem de irfanınız artacak nice güzel yazılar ve yazarlar göreceksiniz inşallah. Dergimizin bu ayki kapak konusu biliyorsunuz çevre kirliliği ve kirlenme üzerinedir. Tam da şu mübarek üç aylarda ne güzel bir tevafuk değil mi? Hem sadece çevre mi kirlenir? Ya da elimiz ayağımız mı kirlenir? Sahi günahlar ruhlarımızı kirletmez mi? Ve ruhlar kirlenince nasıl temizlenmeli?

Günahlardan Temizlenmek Mümkün Mü?

Çevre bilinci hususunda herkes evinin önünü temiz tutsun diyerek insanlığa 14 asır önceden ufuk açmış, yoldaki bir taşın kaldırılmasını imanın bir şubesi saymış, Sevgili Peygamberimizi örnek almalıyız. Diğer taraftan da tövbe ve istiğfar ile ruhlarımızı temizlemeye gayret etmeliyiz. Hem sizce abdest niye icra edilir? Kur'an'ın ilk emri okudur. İkinci emri ise elbiseni temiz tut olmuştur. Rabbimiz âlemlere rahmet olarak gönderdiği Efendimize daha işin hemen başında temiz olmayı emrederek kirlilikle mücadelenin nebevi bir yol olduğunu açıkça göstermiştir. Yine her günah kişinin kalbine siyah bir leke olarak yapıştığını bunun da tövbe-i nasuhla temizleneceğini aksi halde günahlar arttıkça kalbimizin tamamen kararacağını bizzat Efendimiz (sav) bizlere öğretmiyor mu?

Günahlardan Arınma Fırsatları

Bu senenin mübarek üç aylarını idrak ediyoruz. Bu mübarek mevsim rahmet hediyeleriyle geldi. Yorgun yüreklere kandillerini getirdi. 'Buyurun serinleyin, dinlenin ve manen ferahlayın, kirlerden günahlardan arının, korunun' dercesine geldi ve gidiyor.

İlk kandilimiz Recebi Şerifin ilk Cuma gecesi 19 Temmuz'da ihya ettiğimiz REGÂİB kandiliydi. Kelime anlamı olarak çok arzulanan, özlenen, ısrarla istenen manalarına gelen regaip çok mübarek bir gecedir. Zira bu geceyle alakalı rivayetlerden birisi de Sevgili Peygamber Efendimiz'in (sav) bu gece anne rahmine düştüğü gecedir. Yani ihtiyar dünyamız binlerce yıldır hasretle beklediği habîbî edibine kavuşma sürecinin fiilen başladığı gecedir.

İkinci kandilimiz 10 Ağustos gecesi ihya ettiğimiz MİRAÇ kandilimizdi. Biz ümmeti Muhammed'e Rabbimizin verdiği en büyük onurlardan birisi de bizzat Resulullah Efendimizin Rabbimizin huzuruna kadar yükseltilmesi olayıdır ki adına mübarek kitabımız Kur'an-ı Kerim'de İSRA denilmiştir. İsra; gece yürüyüşü demektir. Yani miraç gecesi Sevgili Peygamberimizin Kâbe'den alınarak, Mescid-i Aksa'ya Burak'la Hz. Cebrail'in refakatiyle götürülmesidir ki bu kısım, bizzat Kur'an'da anlatılmıştır. Şüphesiz en doğru bir bilgidir. Mescid-i Aksa'dan sonraki aşama olan göğe yükseltilme olayı Miraç, Resulullah'ın anlattığı hadisi şeriflerde mevcut olduğu için her Müslüman'ın bu olaya başından sonuna inanması gerekir.

Miracına Mani Olana Fırsat Verme

Zaman zaman müminlerin tertemiz dimağlarını bulandırmak için abuk-sabuk görüşler ileri sürüldüğünü esefle görmekteyiz. Acaba bu tarz yorum ve kanaat sahipleri Hz. Ebûbekir (ra) efendimize ne yüzle bakacaklar yarın huzuru ilahide. Hz. Ebûbekir (ra) efendimiz İsra olayını alaylı bir şekilde anlatıp imanını bulandırmak isteyen müşriklere hitaben;

"Bu söylediklerinizi Resulullah mı söyledi?" dediğinde müşrikler,

"Evet, bir gecede arkadaşın Mekke'den Kudüs'e gidip geldiğini iddia ediyor ne diyeceksin şimdi" dediler.

Hz. Ebûbekir'in (ra) sıddık makamına yükselten şu muhteşem cevabı sadece o zamanın müşriklerine değil sanki asırlar boyu hiç eksilmeyecek sinsi ve çok yüzlü suratlara haykırırcasına diyordu ki;

"Hz. Muhammed (sav) demişse doğrudur," evet bir gecede Kâbe'den Kudüs'e gidip gelmiştir.

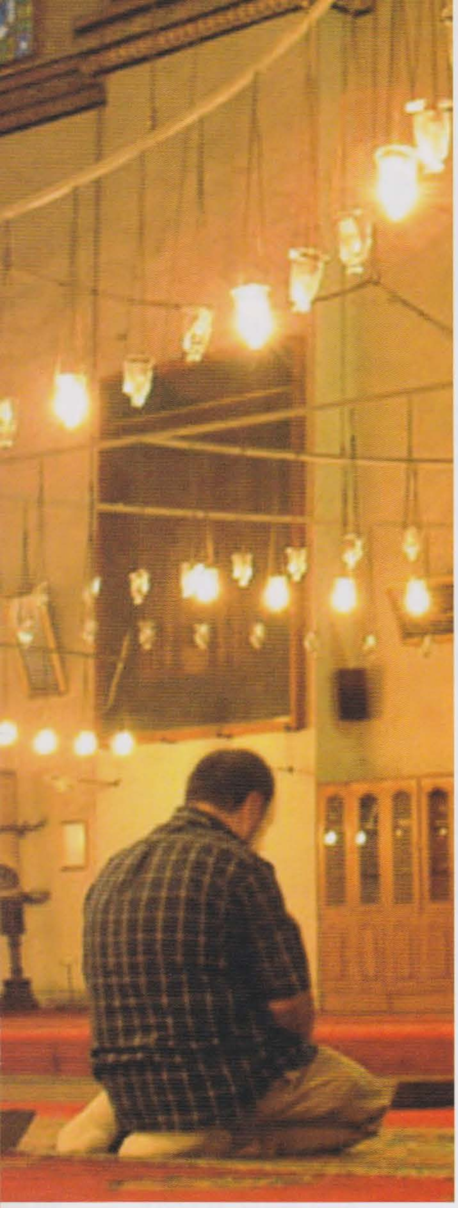
"Siz ne zannediyorsunuz; bu ne ki, Resulullah (sav) bize vahiy geldiğini haber veriyor. Biz de 'Amenna ve saddeknâ Ya Resulullah' diyoruz dedi.

İşte en üstün iman olan gaybî iman Hz. Ebûbekir 'de şekil ve vücut bulurken o günden sonra kıyamete kadar Hz. Ebûbekir'in (ra) lakabı Sıddık oluyordu. Demek ki miraç, günümüzün Sıddıklarını bulmak için her yıl bıkmadan, usanmadan gönül kapılarımıza kadar geliyor.

Miraç'ın bizlere hatırlattığı bir başka incelik ise, çevresi mübarek kılınmış Kudüs yani Mescid-i Aksa'dır. Zira Sevgili Peygamberimizin İsra gecesi direkt Kâbe'den değil de, önce Kâbe'ye ve daha sonra Mescid-i Aksa'ya ve oradan da miraca yürüyüşü bize ne anlatmak ister sizce? Üstelik miraç gecesi ümmete farz kılınan 5 vakit namazın, hicretten 16–17 ay sonrasına kadar Mescidi Aksa'ya yönelerek kılınışını nasıl okumalıyız? Bunlara benzer daha pek çok hadiseden de anlayabileceğimiz gibi Mescid-i Aksa her Müslüman için müstesna bir öneme ve değere sahip olmalıdır. İşte tam da burada şunu herkes kendine sormalıdır. Sahi benim için Mescid-i Aksa nedir? O mübarek beldelerin bugünkü mahzun ve mükedder hali ve halkı beni ne kadar ve nasıl ilgilendirmelidir? Neler yapabilirim? Her Miraç kandilinde buna benzer sualleri kendimize

Kur'an'ın ilk emri okudur. İkinci emri ise elbiseni temiz tut olmuştur. Rabbimiz âlemlere rahmet olarak gönderdiği Efendimize daha işin hemen başında temiz olmayı emrederek kirlilikle mücadelenin nebevi bir yol olduğunu açıkça göstermiştir. Yine her günah kişinin kalbine siyah bir leke olarak yapıştığını bunun da tövbe-i nasuhla temizleneceğini aksi halde günahlar arttıkça kalbimizin tamamen kararacağını bizzat Efendimiz (sav) bizlere öğretmiyor mu?

Lütfen birbirimize dualar edelim. Zira şeytan ve adamları sıratı müstakimden ayaklarımızı kaydırmak için modern-çağdaş usuller ve oyuncaklar icat etmiş.

sormalıyız ki Mescid-i Aksa bilincimiz biraz daha gelişip artsın.
Yine mübarek üç ayların bize getirdiği hediyelerden biriside BERAAT kandiliydi ki 27 Ağustos gecesi idrak ettik. Hamdü senalar olsun. Hayatın iki cephesinde de bizlere şefaat ve rehber kitabımız olan Hz. Kuran'da adına hususi sure bulunan beraat; kelime olarak kurtulmak, af olmak demek olan gece, Ramazan ayı öncesi Şaban-ı Şerif ayı içerisinde bizlere bağışlanmamız için sunulan muhteşem bir imkândır. Zaten Resulullah (sav) Efendimizin benim ayım dediği Şaban ayı adeta Peygamberimizin ümmetine devam eden sevgi, şefkat ve şefaatinin günümüzdeki açık bir delili gibidir. Öyleyse dostlar Şaban ayını hasret ve hicranıyla yandığımız Sevgili Peygamberimizle ünsiyet ve irtibat kurmamıza vesile olmalı ve çok çok salatü selam, oruç ve zikrullah ile meşgul olmalıyız.

Onbir Ayın Sultanını Ağırlarken...

Ve mübarek şehri sıyam ve şehri-Kur'an olan Ramazan ayı işte kapılarımıza kadar yine geldi. Hoş geldin efendim, ne iyi ettin de geldin. Açların halini anlamak için oruçlarını özledik, sahurlarını bekledik. Uzun yollara sabırla dayanmanın, açlığa, yokluğa, dünyalıklardan uzak durmanın ne demek olduğunu anlamak için, iftarlarını özledik. Her zorluğun, yokluğun, açlığın ardından bir kolaylığın bulunduğunun rabbimizin bir vaadi ilâhiyyesi olduğunun canlı şahitleri olmak için...
Mübarek Ramazan mukabelelerine hasret kalmıştık. Okuyanın Hz. Cebrail, dinleyenin Hz. Muhammed Mustafa (sav) efendimizin soylu sünnetinin günümüzdeki şerefli hizmetkârları olma şuuruyla mukabelelerde Kur'an'la buluşmanın hazzını özlemiştik.
Gecenin karanlığı dünyayı sardığında gönül dünyalarımızın bunalmışlığını teravih namazlarıyla rahata erdirmeyi özlemiştik. Zaten teravih de rahatlamak demek değil miydi? Sadakayı fıtırlarda bir dilim ekmeğe muhtaç fakirlere el uzatmanın 'bedenimizin zekâtını ödemek' olduğunun hazzını yaşamak için bekledik aylardır seni Onbir Ayın Sultanı...
Ve insanlığa son Peygamberi hediye eden ay; Ramazan-ı şerif ayı, iyi ki geldin efendim. Her sene gelişinle sanki Kûba'da Resulullahı (sav) karşılayan Medineliler gibi heyecanlanırız. Sevinç ve maneviyat dolar müminlerin yürekleri. Sahur sofralarına en güzel yemekler hazırlanırken sanki Eba Eyyubel Ensari'nin evindeymişiz gibi. "Ya Resulallah senin için hazırladık" dercesine. "Seni bulamayınca Efendim, sevinirsin ve memnun olursun ümidiyle garipleri, fakirleri ve hatta talebeleri çağırırız iftar ve sahur sofralarımıza..."
Hele o hüzün ve hıçkırık dolu son günlerin, sanki babasının ayrılığını hissedip de dayanamayan Hz. Fatma'nın yüreği gibidir yüreklerimiz. Adına bile ihanet edilerek değiştirilmeye çalışılan oruçlunun ödülü Ramazan bayramını idrak ederiz. Kabir ziyaretleriyle, akraba ve büyüklerimizin ellerini öperek, onuru incinmiş ve suratı asılmış insanlığa tebessüm ve ümit sakaları gibi sevinçler, mutluluklar ikram ederiz, bu mübarek bayramımızla. Ama en önce Rabbimize teşekkür etmek için kılarız bayram namazımızı.
Kardeşlerim demek ki günümüz Müslüman'ı bir taraftan yoldaki bir taşın kaldırılmasını Peygamberinden aldığı bir emir gereği yerine getirirken, diğer taraftan da kirlenmiş ruhlarımızın arınması ve korunması içinde bu mevsimi (üç ayları) bir fırsat bilerek tövbeyle, istiğfarla, zikrullahla, dua ile, namazla, oruçlarla bu günün Hz. Ebûbekir simaları olduğumuzu ya da olmamız gerektiğini unutmadan icra etmeliyiz. Lütfen birbirimize dualar edelim. Zira şeytan ve adamları sıratı müstakimden ayaklarımızı kaydırmak için modern-çağdaş usuller ve oyuncaklar icat etmiş.
Efendim üç aylarınız ve Ramazanı Şerifiniz Mübarek olsun, bütün sene bayram tadında ve arınma ikliminde olur inşallah...
Selam ve dualarımla fii emanillah...

Müslümanlar İçin Yeni Bir Dönem Başlıyor

Ali KEMAL
bilgi@arifandergisi.com

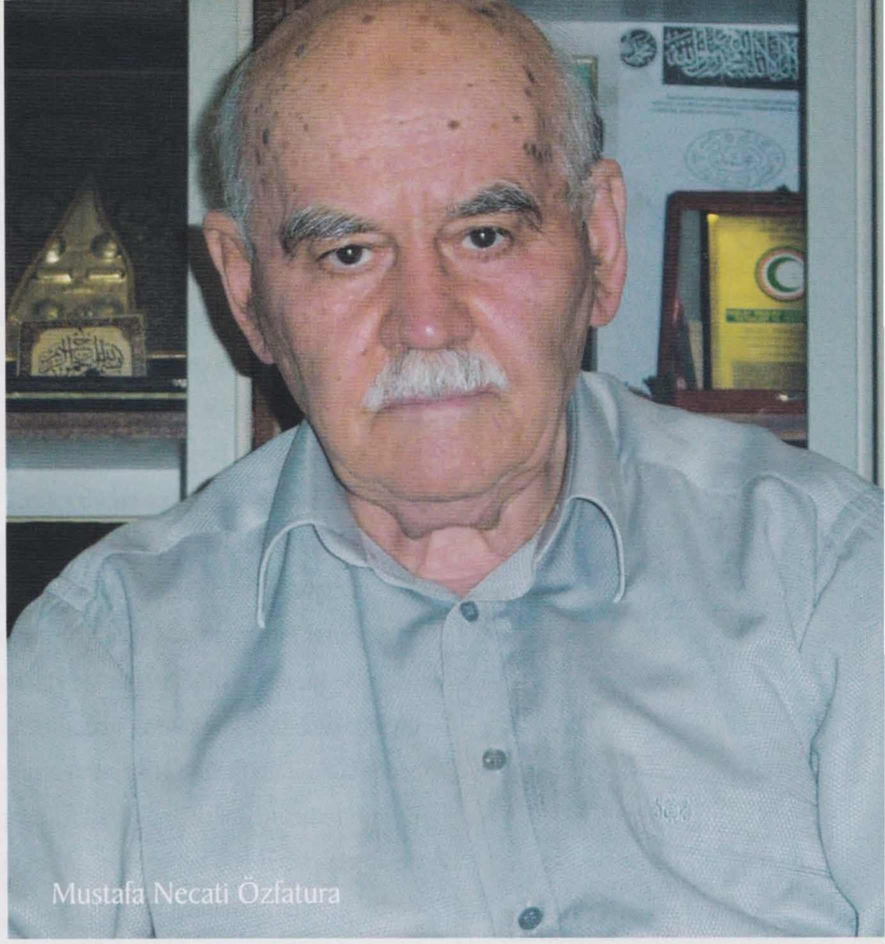
Fütüroloji ilmiyle de ilgilenen ve Rusya'nın yıkılacağını 10 yıl öncesinden yazan Necati Özfatura'ya göre Müslümanlar için yeni bir dönem başlıyor. Füze Harekat Albayı olarak Hava Kuvvetleri'nden emekli olduktan sonra dış politika konusunda yazmaya başlayan Özfatura, "Gençliğimde Amerikan hayranlığım vardı. Yüzde 90 da aynı istikametteydi. Ancak bugün durum tam tersine işliyor" diyerek İslam dünyasındaki uyanışın ipuçlarını veriyor.

Füze Harekat Albayı olarak Hava Kuvvetleri'nden emekli olan ve 1974'te Türkiye Gazetesi'nde dış politika konusunda yazmaya başlayan Mustafa Necati Özfatura ikinci defa emekli olacak mesaiyi yapmış durumda. Rusça, Fransızca ve İngilizce bilen Necati Özfatura, dünyanın her köşesinden gelişmeleri dikkate sunduğu için 'Mazlumların sesi' olarak da tanımlanıyor. 78 yaşında olmasına rağmen düzenli olarak gazeteye gidip çalışmalarını sürdüren Özfatura'yı hayata bağlayan güç, İslam dünyasındaki müthiş uyanış ve fütuhat. Meşhur tarihçi Arnold Toynbee'in 1940'larda bu durumu öngördüğünü anlatan Necati Özfatura, dünyanın dört bir tarafında Müslümanlara reva görülen eziyetlerin ve karalamaların bu uyanışı engellemeye yönelik olduğuna dikkat çekiyor. Özfatura ile bugünü ve yarını konuştuk:

Dış politika açısından kritik bir süreçten geçiyoruz. Genel anlamda İslam dünyasının, özelde ise Türkiye'nin durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Asrı Saadetten bu yana İslam dünyasına bu derecede bir saldırı olmamıştır. Şu anda her yönden, dini, kültürel ve ekonomik yönden saldırılar sürmektedir. Kimi yerde misyonerlik, kimi yerde dinde reform, kimi yerde ise emperyalizm... Bu hayasız saldırıların hattı ve sathı sınırsız. Hıristiyan batı dünyasının bu konudaki metodu şudur: Evvela İslam dünyasını her bakımdan fakir hale düşürmek, kendisine

muhtaç duruma getirmek, muhtaç duruma gelen bu insanları İslam'dan uzaklaştırmak ve sonrasında da bir takım maddi ve şehevî imkânlar (Mesela gençlere burs, yurtdışında çalışma izni ve evlilik-kadın gibi konular) sunarak Hıristiyan yapmaktır. Türkiye İslam dünyasının kalbidir. Türkiye kaybolursa bütün İslam dünyası kaybolur. Türkiye güçlenir ve ayakta durursa bütün İslam dünyası güçlenir. Rahmetli Seyid Ahmet Arvasi'nin de gençlere sık sık söylediği gibi, Anadolu Türklüğü her konuda birlik ve beraberlik içinde olmalıdır. Anadolu Müslüman Türklüğü güçlü olursa İslam dünyası da geçmişte olduğu gibi güçlenir ve kurtulur. Ama Anadolu Müslüman Türklüğü birbirine düşer ve zayıflarsa bütün İslam dünyası ezilir ve sömürge haline gelir. Nitekim Osmanlı İmparatorluğu'nun son zamanlarında böyle olmuştur. Bu nedenle milli ve manevi değerlerimize çok önem vermemiz gerekir. İslamiyet bizim için çok büyük bir kalkandır. Sanıldığı gibi ilk Müslüman Türk devleti Gazneliler değildir, Dinyeper civarındaki Bulgar Türk Hanlığı'dır. Yani bugünkü Bulgaristan'da değil... Şimdi o Bulgar hanlığı nerede? Onlar şu anda Müslüman değil, Ortodoks oldular. Müslüman olmadıkları gibi Türklüklerini de inkar ettiler. Macaristan (Hungary), Hunların Oğlu demektir. Nerede onların Türklükleri? Kuzeydeki diğerleri gibi bunlar da dinlerini kaybedince dillerini, ardından da milliyetlerini yitirmiştir. Dolayısıyla İslamiyet'e potansiyel bir suç gibi bakmak, Haçlı zihniyetine hizmet etmek demektir. Bugün biz Türk kalabildiysek ve tarihte pek çok başarılara imza attıysak milli ve manevi değerlere sahip olmamızdan dolayıdır. Bu nedenle Türk milleti milli ve manevi değerlerinden asla kopmamalı ve

Mustafa Necati Özfatura

Rusya'nın Yıkılacağını 10 Yıl Önce Yazmıştı

Hukuk Tahsili de yapan Mustafa Necati Özfatura, yılların bilgi ve deneyimi ile gerçekçi öngörülerde bulunabiliyor. "Fütüroloji geleceğin hesaplanmasıdır, yoksa geleceğin bilinmesi değildir" diyen Özfatura, şöyle devam ediyor: "Gaybı ancak Allah Teala bilir. Fakat muhtelif metodlarla gelecek hesaplanabilir. Tarihi, kültürel ve sosyal veriler-istatistiklerle gelecek hesaplanabilir. Fütüroloji ile ilgili olarak batıda fakülteler bile var. Bu ilmin yöntemini kullanmaya çalışıyorum. Ben bir okula konferansa gittiğim vakit okulun müdürü benden helallik diledi. Sebebini sordum. 1979'da Sovyetlerin dağılacağını yazdığım zaman çok yanlış bulmuş ve gıyabımda konuşmuş onun için helallik dilediğini söyledi. Benim en yakınımdakiler de Bosna ve Kosova hadiseleri için yazdıklarımı, Çeçenistan için yazdıklarımı kabul etmediler başında. Ama Allah bizi mahcup etmedi. Geleceği yalnız Allah ve onun bildirdiği Resulü bilebilir. Ama fütüroloji bugünkü olaylardan hareketle gelecek hakkında tahminde bulunmaktır. Bunu en iyi bilen Reha Oğuz Türkkan'dır, biz de birazcık bu ilme vakıfız. Ahmet Arvasi Bey merhumun bir yazı metodu vardı: Mozaik tekniği. Mesela bir tabloda kaval, koyun ve köpek varsa orada çoban da var demektir. Buna göre hareket ediyorum yazarken."

bu değerlerini en yüksek seviyeye çıkarmalıdır.

Bugün hırsızlık ve kapkaç gibi suçlar milleti bıktıracak seviyeye ulaşmış durumda. Bunun temeline inersek Allah korkusunun olmadığını görürüz. Allah'tan korkan ne hırsızlık yapar, ne cinayet işler, ne de alkol-uyuşturucu gibi kötü alışkanlıklar edinir.

Sigara kullanımı 11 yaşına, alkol ve uyuşturucu kullanımı da 12 yaşına kadar inmiştir. Tehlikeli bir gidiştir.

Son üç yılda sadece İstanbul'daki liselerde ecstasy kullanımı yüzde 300, eroin kullanımı da yüz 100 artmıştır. Bunun temeline inildiğinde başka sebepler de vardır, ancak bu sebeplerin en büyüğü de bu gençlerin manevi bir boşlukta olmasıdır. Manevi boşluğu doldurmak için içki ve uyuşturucuya veriyorlar kendilerini. Bir nevi tedrici intihar ediyorlar. İntihar iki türlüdür: Birincisi doğrudan doğruya canına kastetmek, diğeri de alkol ve uyuşturucu kullanarak hayatiyeti sonlandırmaktır.

Avrupa'da genç ölümlerinin birinci sebebi alkoldür. Nükleer ve biyolojik gibi kitlesel silahlardan bahsedilir. Ama esasında kitlesel silahlar sigara, alkol, kumar, cinsi sapıklık ve uyuşturucu gibi kötü alışkanlıklardır. Belki nükleer, kimyevi, biyolojik silahlar insanlara hiçbir zaman zarar vermeyecektir, depolarda çürüyecektir. Ancak uyuşturucu, alkol ve sigara insanları tahrip edip ölüme sürüklüyor. Bu bakımdan bunlarla mücadele gereklidir.

Türkiye'nin İslam dünyası için kalp konumunda bulunduğunu söylediniz, ardından da bazı sosyal değerlendirmeler yaptınız. Bunlara göre kalbin sağlık durumu nasıl?

Göstergelere bakarak bugün için Türkiye'yi her konuda iyi olarak tanımlamak mümkün değildir. Ancak geçmişe nazaran ilerleme vardır.

Hangi geçmişe göre?

Osmanlı'nın son dönemi ve son 50-100 yıla göre...

Büyük Uyanış

İlerlemenin göstergeleri neler?

❁ İZM'ler Çöktü, Gelecek İslam'ın:

İngilizlerin meşhur tarihçisi Arnold Toynbee, 1940'larda yazdığı kitabında, '20. asır İZM'ler asrı olmuştur. Yani komünizm, sosyalizm v.s... Bir bakımdan da katliamlar asrı olmuştur. Ancak 21. asır dinler asrı olacaktır. Çünkü bu İZM'ler insanlara sadece gözyaşı ve kan vermiştir. Katliamlar yaşatmıştır. İnsanlar bu İZM'lerden bulamadıklarını dinde bulacaklar.'

Hıristiyanlığın insanlığa vereceği bir değer bulunmadığını kaydeden aynı tarihçi, 'Asırlardır Hıristiyanlar kendilerinin dışındaki ülkeleri sömürmüştür. Ama İslamiyet öyle değildir. İslamiyet hem ruhen, hem de maddeden insanlara çok şeyler vermeye namzettir. 21. asrın İslam asrı olmaması için İslamiyet'i ve Müslümanları gerici ve terörist gibi aşağılayıcı her türlü şeyle suçlamak gerekir' diyor. Bugün bunun yapıldığını görüyoruz.

❁ Ezilme Devirleri Geride Kaldı:

Devamlılık Allah'a mahsustur. Devletlerin de, insanların da iyi zamanları vardır, kötü zamanları vardır. Dönemlerin de kaderi vardır. Bazı dönemler Müslümanlar rahata ermiştir, bazı zamanlar bugün olduğu gibi sıkıntı çekmişlerdir. Ancak ezilme devirleri artık geride kaldı. Fakat bugün rahata kavuştuk diyemeyiz henüz.

Aristo Metoduyla Önlem Alıyorlar

Şu anda İslam dünyasına yönelik işgal ve baskıları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Batı alemi, Müslüman Coğrafyasında birlik ve beraberliği önlemek için Aristo'nun asırlar önce Büyük İskender'e tavsiye ettiği metodu uygulamaktadır. Aristo metodu nedir? 'Zaptedilen ülke insanları arasına nifak tohumları ekeceksin. Halkı birbirine düşman edeceksin. Onlar birbiriyle savaşırken, hakem olarak kendini kabul ettirip arabulucu olarak karşılarına çıkacaksın. Sonra aralarını düzeltir gibi görünüp anlaşmaya giden bütün yolları tıkayacaksın.

Batı Hayranlığı Bitti:

Bugün insanlarımızın yüzde 60-70'i ABD'yi bir tehdit olarak görüyor. Ben Albaylıktan emekliyim. Gençliğimde Amerikan hayranlığım vardı. Yüzde 90 da aynı istikametteydi. Ancak bugün durum tam tersine işliyor gibi. Batılı bilim adamları da, 'Geçmişte Müslüman elit tabakası bize hayrandı. Ama şimdi nefretle bakıyorlar' tespitini yapıyorlar. Yani batının iç yüzünü, sömürücü yönünü ve bölücü oluşunu bugün artık herkes anlamış durumdadır. Anlamayanlar veya anlamak istemeyenler batıdan menfaatlenenlerdir. Bunlar da tavanda küçük bir azınlıktır. Büyük çoğunluğu oluşturan tabanda ise bir uyanış yaşanmaktadır.

Buz Eriyor, İslam Büyüyor:

Birleşik kaplar misali kabın bir tarafında İslam dışı güçleri temsilen buz, diğer tarafında da su, yani İslam var. Buz 100 kg, İslami güçler ise 1 kg. Ama buz eriyor, su çoğalıyor. Hatta ABD'de, Rusya'da İslamiyet çığ gibi artıyor. Rusya'da son yıllarda iş-güç sahibi, birkaç üniversite bitirmiş saygın 20 bin aydın Müslüman oldu. Bu arada Rusya İçişleri Bakanlığı'nın verilerine göre son yıllarda 200 bin Rus kızı Türklerle evlendi. Bunun 60 bini Türkiye'de, 140 bini Rusya'da yaşıyor. Yani Rusya'da 140 bin damadımız var. Bunların kaçının Müslüman olduğu konusunda bir bilgi yok, ancak Türkiye'dekilerin 50 bini Müslüman olmuş. ABD'de İslamiyet çok hızlı yayılıyor. Fransa'nın elit tabakası Müslüman oluyor.

Özellikle Rus kadınları evlilik ve Türkiye'de çalışma izni gibi gerekçelerle Müslüman olmuş olamazlar mı?

Sebep o da olsa önemli değil. Hem 20 bin aydın ve saygın kişinin orada Müslüman olması bizim için daha muteber.

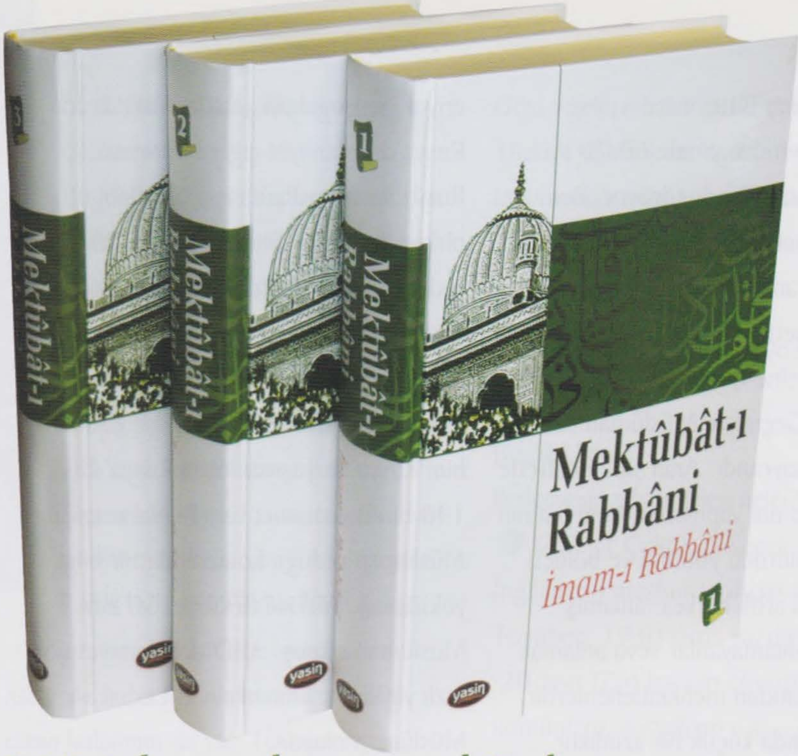
Kitle İmha Bombardımanı Altındayız

Aynı zamanda Türkiye Yeşilay Cemiyeti Başkanlığı görevini yürüten Necati Özfatura toplum olarak soğuk savaş bombardımanı altında olduğumuzu söyledi. Bu durumun kitle imha silahlarından daha tehlikeli olduğunu ifade eden Özfatura şunları kaydediyor:

Gençler Zehirleniyor: Kötü alışkanlıkların başında gelen uyuşturucu madde kullanımının insan sağlığına, akıl ve ruhî sistemlerimize, topluma yaptığı tahribat tek kelime ile korkunçtur. Uyuşturucu madde; silah kaçakçılığında, casuslukta, anarşik hadiselerde ve bir ülkenin diğer ülke gençlerini dejenere eden soğuk harpte, gayri meşru kazançlarda en müessir ve en çok kullanılan tahripkar bir vasıtadır. Bilhassa gençleri bu felaketten korumak ve kurtarmak insani ve milli bir vazifedir.

Aile Dağıtılmaya Çalışılıyor:

Emperyalistlerin silah gibi kullandığı medya, insanlarımızı adeta hipnotize ediyor. Televole programlarını izleyenler, düşünme yeteneklerini kaybediyor. Lüks tüketim ve Allah'ın (cc) haram kıldığı israf körükleniyor. Genç kızlar ve erkekler, dizilerdeki aktörler gibi birbirlerini aldatmaya yöneliyorlar. Bu da aile içindeki huzuru yok ediyor. Gençlerimizi ve gençliğimizi korumak için en iyi formül ya da tedbir, sağlıklı ve sağlam ailedir. Çocukları suç işlemekten aile sevgisi korur.

İkinci bin yılın müceddidi (yenileyicisi) ünvanıyla tarihe geçen ve büyük bir mürşidi kâmil olan İmam-ı Rabbani hazretleri, zamanının padişahlarına, yaratıcısını unutmuş devlet adamlarına ve o devrin yetki sahibi kişilerine çok tesirli mektuplar yazarak, gerçek kurtuluşun Kur'an ve Sünnet yolu olduğunu ve hurafelerle mücadelenin mecburiyetini anlattı. Toplam 536 mektuptan oluşan mesajlar üç ciltte toplanarak meşhur, "Mektubat" isimli eser ortaya çıktı. Geçen zamana rağmen güncelliğini koruyan, "Mektubat", müridanın başucu kitabı olarak kabul ediliyor.

Müridanın başucu kitabı
Mektûbât-ı Rabbâni

Mustafa ÖZŞİMŞEKLER
mozsimsekler@hotmail.com

İmam-ı Rabbani hazretleri, benzeri az yetişen müstesna bir İslam âlimi ve büyük bir mürşidi kâmildir. Hindistan'da yetişen en büyük velidir. O, Nakşîbendiyye, Kadirîyye, Suhreverdîyye, Çeştîyye ve Kübrevîyye büyüklerinin bütün kemâlâtına kavuşmuş ve bu tarikatların hepsinden icazet almıştır. Muhtelif memleketlere irşad için gönderdiği halifelerine, ilim ehline ve bu yolun manevi yolcularına pek çok mektuplar gönderip onları sünnet-i seniyyeye teşvik etti. Nice manevi makamları ve gizli sırları açıkladı ve çözümü zor olan pek çok soruyu tek tek cevapladı.

Zamanının padişahlarına, yaratıcısını unutmuş devlet adamlarına ve o devrin yetki sahibi kişilerine çok tesirli mektuplar yazarak, gerçek yolun Kur'an ve Sünnet yolu olduğunu, hurafelerle mücadelenin şart olduğunu anlattı.

İşte İmamı Rabbani hazretlerinin yazmış olduğu bu mektuplar bir kitapta toplanmış ve "Mektubat" isimli meşhur eser meydana gelmiştir. İnşallah bu köşemizde O büyük İmamın "Mektubat" isimli eserinden seçtiğimiz bazı mektupları sizlerle paylaşacağız.

Bu vesileyle evvela İmamı Rabbani hazretlerinin hayatı hakkında kısa bir malumat verelim.

Geleceği Önceden Haber Verilen Yenileyici

Hicri 971 (1563) yılında, muharrem ayının onuncu günü, yani âşûre gününde Hindistan'da Delhi ile Lahor arasında bulunan ve o zamanın önemli bir yerleşim merkezi olan Serhend şehrinde doğmuştur. Doğduğu yere nisbetle kendisine "Serhendi" denilmiştir. Nesebi, baba tarafından Abdullah b. Ömer yoluyla Resulüllah'ın ikinci Halifesi Hz. Ömer'e dayanır. Yirmi sekizinci göbekten Hz. Ömerü'l-Faruk'un torunudur ve Onun soyundan gelmesi hasebiyle de "Farukî" nisbetiyle anılır. Asıl ismi Ahmed bin Abdülehad el-Farûkî olan İmamı Rabbani hazretlerinin geleceğini birçok büyük

veli müjdelemiştir. Bunlardan Şeyh Ahmed (Molla) Camî hazretleri şöyle buyurmuştur: "Benden sonra Allah'ın veli kullarından ismi Ahmed olan on yedi tane zat gelecektir. Bu zatların sonuncusu ise bin yılının başında ortaya çıkacaktır ki, Bu onların en üstünüdür."

Ehl-i Keşifden büyük bir topluluk, burada kastedilen zâtın İmamı Rabbani hazretleri olduğu görüşünde ittifak etmişlerdir.

Daha sonra Kendisine "Müceddid-i Elf-i Sanî" (Hicri) ikinci bin yılının müceddidi denilmiştir. Bu ünvanla anılmasının sebebini kısaca izah edelim:

Eski ümmetlerde her bin senede şeriat sahibi bir Resül gelir, evvelki şeriatı değiştirirdi. Her yüz senede ise bir Nebi gelirdi ki, bu Nebiler şeriat sahibi Peygamberin getirdiği ahkâmı değiştirmez, onu kuvvetlendirirdi.

Fakat Peygamber Efendimizden sonra başka bir Peygamber gelmeyeceğine göre, bu görev Peygamber varisi olan âlimlere düşüyordu. Nitekim Peygamber Efendimiz bir Hadisi şeriflerinde "Allah her yüzyılın başında bu ümmete dinini yenileyen (bir müceddid) gönderecektir." (Ebu Davud, Mışkat, I, 82) buyurmuştur. Gerçekten de Hadisi şerifin beyanı veçhile, her yüzyılın başında İslam Dinini kuvvetlendiren böyle bir müceddid gelmiştir.

Efendimizden bin sene sonra ise, İslam Dinini her bakımından ihya edecek, bidatlerden temizleyip Asr-ı Saadetteki saf, duru ve temiz haline getirecek ve Efendimize gerek zahiri, gerekse batınî hususlarda tam varis olacak bir zatın gelmesi gerekirdi. İşte O zatın İmam-ı Rabbani hazretleri olduğunda âlimler ittifak etmişlerdir.

Gerçekten de bakıyoruz ki; İmam-ı Rabbani hazretleri, Efendimiz Aleyhissalatü Vesselamdan bin sene sonra gelmiş, hicri ikinci bin yılının başında zahiri ve batini ilimleri tamamlayıp, mutlak olarak irşad makamına oturmuş ve âlemi cihanı, Resülüllah Sallallahü Aleyhi Vesellemin nurları ile aydınlatmaya, bidat ve hurafeleri ortadan kaldırıp İslam Dinini ihya etmeye başlamıştır. O sıralar Hindistan'da ve hatta bütün İslam âleminde baş gösteren sapık fikirler, bozuk inanışlar ve din düşmanlarının korkunç saldırıları Onun vasıtasıyla bertaraf edilmiş, Hak ile batıl birbirinden ayrılıp, insanlar gaflet uykusundan uyandırılmıştır.

İmamı Rabbani hazretleri, dine sokulmak istenen hurafe, bid'at ve batıl inançları reddedip, dinin aslını muhafazaya çalışmış ve o devir insanının ihtiyacı olan dinî meselelerde yeni bir takdim şekli ortaya koyarak herkesin kabulünü kazanmıştır.

Tevhid ehline gerekli olan Kur'an ve Hadis anlayışını telkin buyurmuş, tefrika ve indî tevilden bunalan ricali uyandırmıştır.

Böylece zamanın uleması ve şahı gedası Ona intisap etmiş ve yolundan ayrılmamışlardır.

İmamı Rabbani hazretleri itikat konularında müctehid olup, hicri ikinci bin yılının müceddididir. Allah-u Teala yüksek mertebelerin husûsî sırlarını Ona bildirmiş, Onu irşad Kutbu seçerek ikinci binin yenileyicisi ve nurlandırıcısı kılmıştır. Bunu da birçok ilhamla kendilerine haber vermiş, bu manayı ve esrarı herkese yayıp ifşa etmesini emretmiştir.

Onun, gerek şeriat, tarikat, marifet ve hakikatteki Asr-ı Saadet anlayışı, gerekse İslam'ı anlatış ve yaşayışı, tabilerini her geçen gün çoğaltmış, bu üstün hizmetleri sadece Hindistan'la bağlı kalmayıp, dünyanın her tarafına kök budak salmıştır.

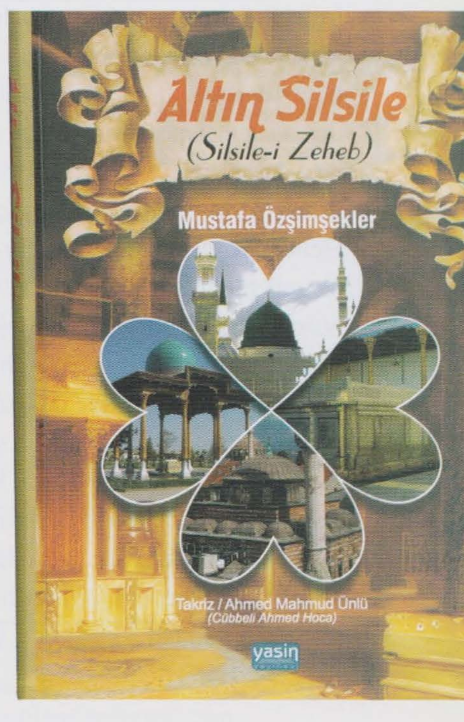
İmam Rabbani hazretlerine "Müceddid-i Elf-i Sanî" (Hicri) ikinci bin yılının müceddidi denilmesinin yanı sıra, talebeleri ve sevenleri arasında "Sıla" ismiyle de anılmıştır. Zamanının âlimleri de Ona "Sıla" ismiyle hitab etmişlerdir. Zira, İmam-ı Suyûtî'nin "Cem'ül-Cevâmî'"isimli eserinde geçen bir Hadisi şerifte: "Ümmetimden birisi gelir, Ona 'Sıla' ismini verirler. Onun şefaati ile çok kimseler Cennete girer." buyrulmuştur.

Tasavvufun İslam'a uygun olduğunu ispatladı

İşte bu hadis-i şerifte müjdelenen "Sıla" ismini Ondan evvel kimse almamış ve Ondan evvel hiç kimseye "Sıla" denmemiştir.

"Sıla" birleştirici demektir. İmamı Rabbani hazretleri de, tasavvufun

İmam Rabbânî Hazretleri hakkında daha detaylı bilgi için, yazarın "Altın Silsile" isimli eseri görülebilir.

İmam-ı Rabbânî Hazretleri, tarikatla-Şeriat arasındaki rabıtayı iyice güçlendirdi ve iki sistemi vasledip, yani birleştirip tek bir vücut haline getirdi. İşte Ahkam-ı İslami'ye ile tasavvufu birleştirmesi sebebiyle de kendisine "Sıla" denildi.

İslamiyet'ten ayrı olmadığını, bilakis İslam'a uygun olduğunu delillerle ispat etmiş, İslam ahkamıyla Tasavvufu vasledip birleştirmiştir.

Çünkü Onun yaşadığı dönemde, sapık fikirlerin, bozuk inanışların yaygın olması yanında başka fitneler de vardı. Mesela tasavvufta bir ekol olan "Vahdet-i vücud" görüşünü anlatan sözler, Müslümanlar arasında çeşitli şekillere sokuldu. Birçok cahil kimse, büyüklerin sözlerindeki manaları anlamayarak zamanla dinden çıktı. İslam düşmanları da bunu fırsat bilip, Müslümanları doğru yoldan ayırmak, birbirine düşürüp parçalamak için çalıştılar. Tasavvufla, İslam'ın Şer'i hükümleri arasında ayrılık ve çatışma varmış, ikisi birbirinden ayrıymış gibi gösterdiler.

Bu yönde propagandalar yaparak, Müslümanları çeşitli isimlerle guruplara ayırıp birbirine düşman etmek istediler.

İşte ortalık bu fitnelerle kaynıyorken, İmam-ı Rabbani hazretleri ortaya çıktı ve başta vahdet-i vücud bilgileri olmak üzere, yanlış anlaşılan daha birçok meseleyi açıkça izah ederek, insanların zihinlerini ve kalplerini, bozuk inanışlardan temizledi. Tasavvuf hakkında erbabınca sorulan bütün sorulara ikna edici cevaplar vererek anlaşılmayan yer bırakmadı. Ne kadar Tasavvufî terim varsa, hepsini ayrı ayrı ve mükemmel bir şekilde açıkladı.

Böylece, bu konularda yanlış anlamaya müsait olan ifadelerin arkasına sığınarak Müslümanlara saldıran, onları kandırıp şaşırtan şarlatanların ve tarikatı istismar eden sahtekârların maskelerini düşürdü.

Tarikatla-Şeriat arasındaki rabıtayı iyice güçlendirdi ve iki sistemi vasledip, yani birleştirip tek bir vücut haline getirdi. İşte Ahkam-ı İslami'ye ile tasavvufu birleştirmesi sebebiyle de kendisine "Sıla" denildi.

Nitekim İmam-ı Rabbani hazretleri bir mektubunda; "Beni iki derya arasında 'Sıla' yapan Allah'ü teâlâya hamd olsun" diye dua etmiştir.

Son olarak, köşemize ismini verdiğimiz, "Mektubat" isimli eser hakkında da kısaca malumat verecek olursak;

İmam-ı Rabbani hazretleri gençlik yıllarında bir takım eserler ve risaleler kaleme almışsa da, şeyhlik makamına çıktıktan sonraki irşad yıllarında, gönül sohbetleriyle ve mektupla irşad usulünü benimseyerek eser telifini bırakmıştır.

Malum mektup'la irşad, Peygamber Efendimizle başlayan bir tebliğ yöntemidir. Asr-ı saadetten sonra pek çok ilim ve gönül adamı, bunu benimsemiştir.

İmam-ı Rabbanî hazretlerinin gerek talebe ve halifelerine, gerekse devrin sultan ve devlet adamlarına yazdığı mektuplar bir eser haline getirilmiş, muhtelif dillere tercüme edilerek bir kaynak eser niteliği kazanmıştır.

Üç Ciltte Toplanan 536 Mektup

"Mektûbât" isimli eser üç cilt olup, beş yüz yirmi altı mektubun toplanmasıyla meydana gelmiştir. Bu kitap, kelâm ve fıkıh bilgilerini, tasavvufun marifetlerini, manevi dereceleri ve makamları açıklayan uçsuz bucaksız bir deryadır. Tabi bu deryadan inci mercan çıkarmak da, ancak usta dalgıçlara nasip olur. Bu asrın Kutbu, üstadımız Mahmud Ustaosmanoğlu Efendi hazretlerimiz de: "İmam-ı Rabbani hazretleri olmasaydı neredeyse Allah'ı bulamayacaktık" buyurarak, Mektubat'daki yüksek ilimlere işaret etmişlerdir.

Bu eserin birinci cildinde üç yüz on üç mektup vardır. Bu cildin son mektubu, Muhammed Hâşim-i Kışmî'ye yazılmıştır. İmâm-ı Rabbânî hazretleri bu mektubunu yazınca; "Resûllerin, Din sâhibi Peygamberlerin ve Ashâb-ı Bedr'in sayısına uygun olduğundan, üç yüz on üç mektupla birinci cildi burada bitirelim" buyurmuştur.

İkinci ciltte ise, Esmâ-ü'l-Hüsnâ sayısınca, yâni Allahü Teâlânın Kur'ân-ı Kerîmde geçen doksan dokuz ismi sayısınca, doksan dokuz mektup vardır.

Üçüncü ciltte ise, Kur'ân-ı kerîmdeki sûrelerin sayısınca yüz on dört mektup vardır. Böylece her üç ciltte toplam beş yüz yirmi altı mektup vardır.

İmâm-ı Rabbânî hazretleri vefât ettikten sonra, on mektubu daha üçüncü cilde ilâve edilmiş, böylece toplam mektup adedi, Beş yüz otuz altı olmuştur. Mektûbât'daki mektupların birkaçı Arapça, geri kalanların hepsi Fârsça'dır.

Mevla Teala bu eserden hakkıyla istifade etmeyi ve orada anlatılan manevi makamlara ulaşmayı cümlemize nasip eylesin. Amin!

Kur'an-ı Kerim'le gelen ilk emir

'İkra' Oku!

Şerife TORTOP
bilgi@arifandergisi.com

"Rabbinin adıyla oku" hitabında okuma, yazma ve ilme çağrı vardır. Çünkü ilim öyle bir güç ve değerdir ki; Âdem (as) onun sayesinde meleklere üstün kılınmıştır. "İlim, kadın ve erkek herkese farzdır" buyuran Peygamberimiz (s.a.v) de ilme ve eğitime özel bir önem vermiştir. Fakat şimdilerde anne-babaların eğitim ve öğretimden beklentileri madden parlak bir istikbal oldu. Hâlbuki istikbal dünya ve ahireti kuşatıcı olmalı. Manevi değerleri olmayan eğitim ve öğretim sistemi, işlemez çarpık sistemdir. Bu bakımdan insana gelen ilk vahyin "Rabbin adıyla oku!" diye hitap etmesi çok anlamlıdır.

İkra "Oku"!
Seni yaradan Rabbinin adıyla!
O, seni kan pıhtısından yarattı.
Oku! Kerim olan Rabbin sana bilmediğini kalem ile öğretti.[1]

Hira'da inen ilk nurdu; İlk rahmetti bu... Bütün insanlığı kucaklayan ilk ilâhi mesaj. Âlemlerin Rabbi, Âlemlerin Sultanı Hz. Muhammed'e (sav) "oku" diyerek ilk vahyini indirmişti. İnsanlık tarihinin çerçevesi çizilmişti bu ayetlerle.

"Seni yaratan Rabbinin adıyla oku!" Dünya cehaletin doruğundayken, zulmet, karanlık ve kaos zirvedeyken, Hira'dan inen bu nur dalga dalga yayıldı yanık Mekke çöllerinde...

Ilık bir meltem oldu; kinle, buğuzla taşlaşmış ve insanlıktan uzaklaşmış yüreklere...

Kin ve nefretin yerine sevgi tohumları yeşerdi. Birbirinin düşmanı olan insanlar kardeş oluverdiler, Allah'ın adıyla okumaya başlayınca... Ve tarihin en güzel kardeşliğini sergilediler. Dostluğu, sevgiyi, insanlığın asli hüviyetini gösterdiler... Babalarının elleriyle diri diri toprağa gömülmeyi bekleyen kız çocukları bayram etti, bu emri ilâhiyle... Bir eşya, bir cariye olmaktan öteye gidemeyen kadın, aslî kimliğine kavuştu; cennetin ayakları altına serildiği bir ana, sultan oldu bu fermanın gelmesiyle...

"Oku" emrinin muhatabı, Âlemlerin Efendisi Hz Peygamber (sav) "Ben ancak bir muallim (öğretmen) olarak gönderildim" buyurmuştu, çevresindeki sahabesine...

Sonra onları eğitti, eğitim ve öğretimin en güzeliyle. "Cahiliye dönemi" dedi, "oku" emrinden önceki döneme. Bütün çirkinlikleri, bütün insanlık dışı halleri mühürledi. Ve gül devrinin gül insanlarını yetiştirdi, gül veçhiyle...

Neticede "Asr-ı Saadet" diye bir devir geçti tarihe. Hüsran ve kesafet muhabbete, zulmet ve cehalet nura terk eyledi yerini. İnsanlık en büyük yitiğine erişti; dünya medeniyeti öğrendi, "oku" emriyle başlayan nur seliyle... Yaratan Rabbinin ismiyle okumuştu ve okutmuştu,

âlemlerin efendisi. İlmin ve medeniyetin beşiği olan Medine'de kırkın üzerinde mescit yaptırmıştı. İlim ve irfan yuvası mescitler...

İlk Emir Oku, İlk Üniversite Mescid-i Nebevi

Çağlar üstü bir üniversiteydi Mescid-i Nebevisi... Zaman zaman üç yüzü bulan Ehli Suffe'si; bizzat kendi gözetiminde yetiştirdiği, yeme içmelerine kadar her halleriyle ilgilendiği talebeleriydi. Karınlarını tam doyuracak ekmeği, yiyeceği yoktu Ehli Suffe'nin. Ama nihayetindeydiler ilmin ve kemâlin...

Bir Ebu Hureyre'si (ra) vardı Rasulullah'ın Ehli Suffe'sinden... İlim, irfan, aşk abidesi; Allah Rasulü'nün son yıllarında İslam'a girdiği halde en fazla hadis rivayet eden büyük zat...

Bir gün açlıktan kıvranarak sapsarı kesilmiş yüzüyle çıkmıştı mescidden. Allah Resulü "Nedir bu halin?" diye sordu onu görünce. "Açım ya Resulallah!" diye mırıldandı Hz. Hureyre. ''İlimle meşgul olmaktan yiyecek bir şeyim kalmadı açım.''

"Ya Hureyre!" dedi, Resulallah (sav), "Canım kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki Abdullah oğlu Muhammed'in evinde bir haftadır ateş yanmadı."

"Kurra" adında üst düzey talebeleri vardı Hz. Peygamberin. Gece ders yapar, gündüz su ve odun getirme, yemek pişirme gibi hizmetleri yaparlardı.

"Küttap" ismiyle zikredilen yerlerde çocuklar eğitim görürdü. Ayrıca Bedir esirlerini on çocuğa okuma yazma öğretmesi karşılığında serbest bırakması da Resulallah'ın (sav) çocukların eğitim ve öğretimine verdiği önemin açık bir göstergesiydi.

"İlim, Kadın ve Erkek Herkese Farzdır"

diyordu Allah Resulü. Bir gün sahabeden biri gelerek sordu?

"Ey Allah'ın Elçisi, çocukların anne ve baba üzerindeki hakları nedir?"

"Onlar senin cennet ya da cehennemindirler" diye cevapladı Kâinatın sevgilisi.

Yani eğitiminden mesul olduğun çocukların, eğitim neticesi seçtikleri yol itibariyle seni ya cennete, ya da cehenneme götürücüdür. Şimdilerde anne-babaların eğitim ve öğretimden beklentileri madden parlak bir istikbal hazırlama oldu. Hâlbuki istikbal dünya ve âhireti kuşatıcı olmalı. Eğitim ve öğretim de Allah ve Resulü'nün çizdiği çizgide insanı yetiştirmeyi hedeflemeli.

Vaktiyle İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde uzun müddet hocalık yapmış olan Alman Profesörlerden Alexander Rusdow' un, sokakta cıvıl cıvıl oynayan çocuklara bakarak şöyle dediği söylenir:

"Sizin ne fevkalade(!) eğitim sisteminiz var ki şu parlak zekâları on yıl içinde işlemez hale getiriyor." [2]

Manevi değerleri olmayan eğitim ve öğretim sistemi, işlemez çarpık bir sistemdir. Gelen ilk vahyin insana "Rabbinin adıyla oku!" diye hitap etmesi çok anlamlıdır. Ne var ki bu en çok istismar edilen Allah'ın davası dışındaki gayelere zaman zaman alet edilen bir husustur. Kur'an'ın ilk emri olan "oku" dergi, gazete, magazin vb. okumak değil; Rabbin kanunu olan Kur'an-ı okumak ve onun istediği gibi yaşamaktır. [3]

"Rabbinin adıyla oku" hitabında okuma, yazma ve ilme çağrı vardır. Çünkü ilim İslam dininin simgesi ve sembolüdür. Yüce Allah ilimle insanı şereflendirmiş ve değerlendirmiştir. İlim öyle bir güç ve değerdir ki Âdem (as) onun sayesinde meleklere üstün kılınmıştır. [4]

Eğitim, ilimle insanı aşağılar aşağısından, yüceler yücesine; kemale eriştirme gayretidir. En büyük eğitimci Allah'ın Sevgilisi Peygamber Efendimizdir (sav). Eğitim için tek başvuracağımız kaynak da Âlemlerin Rabbinin (terbiye edicisinin) insanlığa tam bir eğitim rehberi olarak takdim ettiği Kur'an-ı Kerim'dir.

DİPNOTLAR:

1 - Alak suresi ayet (1-4)

2 - Ramazan Balcı, Resulallah Kızlarını Nasıl Yetiştirdi - Nesil Yayınları Shf:101

3 - İhsan Süreyya Sırma-Mekke Dönemi İşkence - Shf:27

4 - Safvetü't Tefasir. Cilt 7. Shf:309

Din Kültürü kitapları Yanlışlarla Dolu

Din Kültürü dersleriyle hedef, çocuklarımıza İslam dinini doğru olarak anlatmaksa, bir Müslüman'ın günlük hayatının nasıl başlayıp nasıl devam etmesi gerektiğinin öğretilmesi gerekir. Ancak "Din Kültür ve Ahlâk Bilgisi" kitaplarında "Abdest namaz için şart" şeklinde değil de "Bir temizlik olduğu" anlatılıyor. Öte yandan İslam'da başörtüsü olmadığı fikrini çağrıştıran resimlerden, "Hiçbir ayrım yapmaksızın herkesi sevmek ve saygı göstermek" anlayışının aşılanmasına kadar bir çok yanlışlar dikkat çekiyor.

İnanç/din, dedelerimizin tabiriyle "İnsanın lazım-ı gayri mufarıkı"dır; insanın ondan ayrı olması mümkün değildir. Mümkün değildir çünkü ilk insan Hazret-i Âdem (as) aynı zamanda ilk peygamberdir. İnsanlık tarihi ilahi din ile beraber başlamıştır.

Kâinatın en üstün varlığı olan insan elbette başıboş bırakılacak değildi. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de bu husus şöyle hatırlatılır: "İnsan başıboş bırakılacağını mı zannediyor!" (Kıyamet suresi, ayet:36)

İnsanları, inançları yönlendirir. Onun için inançtan daha mühim bir şey düşünülemez.

Bu kaide; şahıslar, aileler ve milletler için de aynıdır. Şahısları, aileleri ve milletleri yönlendiren tek saik, inançtır.

İnanç meselesi bu kadar mühim olduğuna göre, gönül ister ki bu milletin fertlerine doğru din doğru olarak okutulup öğretilsin, sevdirilsin ve bu milletin evlatları o yola yönlendirilsin.

Bu girişten sonra, bu masum arzumuzun ne kadar yerine getirildiğini görmek için ilköğretim okullarımızda ders kitabı olarak okutulan "Din Kültür ve Ahlâk Bilgisi" kitaplarına şöyle genel olarak bir göz atalım.

Abdest Sadece Temizlik midir?

Din Kültürü dersleriyle hedef, çocuklarımıza İslam dinini doğru olarak anlatmaksa, bir Müslüman'ın günlük hayatının nasıl başlayıp nasıl devam etmesi gerektiğinin öğretilmesi gerekir. Müslüman, sabah kalkar kalkmaz, sabah namazını kılmak için önce abdest alır. Fakat mesela 4. sınıf Din Kültürü kitabında böyle anlatılmıyor. Sabah kalkınca abdest alınacağı değil, aksine yüz yıkanacağı öğretiliyor. (Sahife:34)

Buna "Efendim, o yaştaki çocuklara namaz farz değil ki abdest anlatılsın" şeklindeki bir itiraz yanlış olur.
Çünkü gaye İslam dinini öğretmekse Peygamberimiz (s.a.v.) bunu bildirmiş: "Çocuklarınıza, 7 yaşına gelince namaz kılmayı emredin."
İlköğretime başlama yaşı 7'dir. Demek ki çocukların o yaşta namaza başlatılması gerekiyor. Dördüncü sınıftaki çocuk ise en az 11 yaşına gelmiş olmaktadır. Hâlâ namaza başlamadıysa tam 4 sene gecikmiş durumdadır. Oysa namazı yanlışsız kılabilmesi için, dört sene öncesinden namaza başlaması lazımdı. O yaşa kadar namaza başlatılmamış olmanın eksikliği bir tarafa, ona hâlâ abdest bile öğretilmemiş ve hâlâ öğretilmiyorsa varın zararı hesap edin...
Dikkatinizi çekerim! Peygamberimiz, "7 yaşına gelen çocuklarınıza abdest almayı öğretin" demiyor, namaz kıldırmamız gerektiğini buyuruyor, Abdestsiz namaz olmayacağına göre, o yaştaki çocukların namaz kılabilmeleri için abdest almayı daha önce öğretmemiz icap ediyor. Yani 7 yaşında namaz, daha önce de abdest...
Şimdi bir de Milli Eğitimimizin okuttuğu 4. sınıf Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi kitabına bakalım. Onda ne deniliyor?
Bırakın 7 yaş öncesini, 11 yaşındaki çocuklara bile abdesti öğretmiyor da "Sabah kalkıldığı zaman yüzün yıkanması gerektiği" öğretiliyor...
Kitapta, elleri sabunlamaya, dişleri fırçalamaya, çocuklara abdestten daha zor gelecek olan duş almaya bile teşvik var, fakat abdestten bahis bile yok...
İleriki sahifelerde abdestle ilgili ayetin manası veriliyorsa da o da, "Abdestin namaz için şart olduğu" şeklinde değil de "Bir temizlik olduğu" anlatılarak veriliyor...
Oysa abdest alan büyük sevaba kavuşur. Abdest suyu vücuttan damlalar halinde ayrılırken, insanın günahı da onunla beraber dökülür. Bunlar anlatılamaz mıydı? Abdest ibadet niyetiyle değil de sadece temizlik kastıyla alınırsa, olur mu?

İslam'da Başörtüsü Yok mu?

İkinci husus: Kitapta, az bir kısmı çekim, çoğu da el çizimi olan birçok resim kullanılmış. Saydık; kadın/kız resmi olan 41 resim var. Bunlardan sadece birisinde bir kadının başörtüsü var, kalan 40 resmin tamamında, kadın ve kızların başları açık olarak gösterilmiş.
İyi ama niçin? Bunda bir art niyet yoksa niçin 41 tanede 40'ının başı açık?
Diğer bir husus: Kitapta, ayrıca 70–80 kişiyi gösteren ve kadınların daha çok olduğu bir kalabalık fotoğrafı var. (Sahife 51, resim: 31)
Resimdeki kadınların hiç birinin başörtüsü yok, tamamının başı açık...
Bu durum karşısında insanın aklına "Bunun sebebi ne? Çocuklarımıza İslam'da başörtüsü olmadığı fikri mi aşılanmak isteniyor?" sorusu gelmez mi?
Aynı resmin altına, bir de öğrenci ağzıyla şöyle bir yönlendirme sözü konulmuş:
"Hiçbir ayrım yapmadan tüm insanları sever ve onlara saygı duyarım."
Yani çocuklarımız hiçbir ayrım yapmadan

Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi Kitabında, "Abdestin namaz için şart olduğu değil de "Bir Temizlik olduğu" anlatılıyor.

bütün insanları sevmeye ve saygı duymaya yönlendiriliyor. Müslümanların yavrularını böyle düşüncelere yönlendirmek –en hafif değerlendirmeyle- büyük bir yanlıştır. Onun için, kabul edilmesi mümkün olmayan bu sözün üzerinde biraz durmak isteriz: İnsanların iyisi var kötüsü var. İyi ile kötü aynı mıdır ki, tüm insanlar hiç ayrım yapılmadan sevilsin! Ayırım yapmaksızın kötü insanları da iyileri sevdiğimiz gibi sevecek olursak, bir manada kötülüğü mühimsememiş, üstelik takdir etmiş oluruz.

Müslüman Herkesi Sevip Sayabilir mi?

Bütün insanları "Hiçbir ayrım yapmaksızın sevmek ve saygı göstermek" İslam diniyle taban tabana zıttır. Nice din, vatan, bayrak düşmanları, nice caniler, nice müzmin esrarkeşler, ırz ve namus düşmanları var. Çocuklarımız, bu kötülüklere ayrılmamacasına yapışmış olan bu insanları, bu huzur düşmanlarını diğer insanlardan ayırmadan sevmeli midirler?! El-insaf... Nerede kaldı, İslam'ın "Allah için sevmek ve Allah için buğzetmek" prensibi? Karikatürlerle sevgili Peygamberimize hakaret edenler, İslam ve Peygamberimiz hakkında ağza alınmayacak sözler söyleyenler, genç-ihtiyar, büyük küçük demeden onbinlerce masum insanın kanını dökenler, diğer insanlardan ayrılmayıp nasıl sevilip sayılırlar?!! Çocuklarımız, üç ilah inancına sahip Hıristiyanları ve kendilerini dünya efendisi, diğer insanları da köle kabul eden Siyonistleri sevmeye ve saygı göstermeye nasıl yönlendirilir?

Peygamberimiz (s.a.v.) de ashabını, "Allah en hayırlı insanları bana ashab olarak verdi" diyerek övmüş, Müslümanlar için şaşmaz ölçü Kur'an-ı Kerim de ashab-ı kiram hakkında, "Kâfirlere karşı çok şiddetli, kendi aralarında gayet merhametlidirler" buyurmuştur. (Fetih suresi, ayet: 29)

İşte, Allah ve resulü tarafından en üstün övgüye mazhar olan ashabın tavrı... Onlar, "Hiçbir ayrım yapmadan tüm insanları sever ve onlara saygı duyarım" demiyor ve Kur'an'ın bildirdiğine göre, inançlarına düşman olanlara karşı "Çok şiddetli" oluyorlardı.

Allah ve resulünün övdüğü ve bize en güzel numune olan bu mübarek zatların tavırları elbette ki en doğru tavır, yaptıkları da yapılacak olanların en güzelidir. Biz Müslümanlar da ashab-ı kiramı örnek almak durumundayız. Ancak o takdirdedir ki, yanlışa, hataya, günaha düşmez, işin en güzelini ve en doğrusunu yapmış ve böylece Allah'ın rızasına kavuşmuş oluruz.

Allah (c.c.) böyle insanların nasıl kimseler olduğunu nasıl hareket edeceklerini bildiriyor:

"Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Onlar, mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı şiddetlidirler." (Maide suresi, ayet: 54)

Evet... Görüldüğü gibi İslam'ın ölçüsü, bütün insanları hiç ayırım yapmadan sevmek ve saygı duymak değil, mü'minlere karşı yumuşak, İslam düşmanlarına karşı da sert olmaktır.

Sayısız ayetlerde kötülenip cehennemde sonsuz kalacakları haber verilen inkarcılar, Müslümanlar tarafından nasıl sevilip saygı duyulabilir?

Şu kadar var ki, Müslüman olmadığı halde kendi halinde yaşayıp bizim dinimize dil uzatmayanlar, bizden de sertlik görmeyeceklerdir.

Ebucehil'i de severim!

Allah'ı sevmeyen ve ona inanmayan, Allah tarafından da sevilmeyen insanların sevilmeleri gerektiğini, Din Kültürü kitaplarında okumak çok çok üzücü ve incitici olmuştur.

İşin diğer bir acı tarafı ise, böyle yanlışların sadece 4. sınıf Din Kültürü kitabındaki hatalardan ibaret olmadığıdır. 5, 6, 7 ve 8. sınıf Din Kültürü kitaplarında da birbirinden ağır yanlışlar var.

Yazımızı şu sorularla bitirelim: Hz. İbrahim ile Nemrut arasında, Hz. Musa ile Firavun arasında ve Peygamberimizle Ebucehil arasında nasıl ayırım yapılmaz? Nasıl ayırım yapılmayıp hepsi de sevilir ve hepsine saygı gösterilir?

"Ebucehil'i de Hz. Muhammed gibi severim" demek İslam dairesine sığmaz...

İstanbul'da kurulan Dünyanın ilk 'İslam Bilim Müzesi'ni Görmelisiniz

Kültür ve Turizm Bakanlığı ile İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından Gülhane Parkı'nda kurulan dünyanın ilk "İslam Bilim Teknoloji Tarihi Müzesi"ni görmesiliniz. 50 yılı aşkın bir süredir İslam Bilimleri Tarihi araştırması Sezgin'in öncülüğünde oluşturulan müzede Müslüman bilginlerin kurdukları rasathaneler, hastaneler, kimyasal düzenekler ve üniversiteler gibi kurumsal eserler görsel olarak yer alıyor. Sergilenen başarılar ve kazanımların yaklaşık bin yıl önce bilim dünyasının hizmetine sokulduğunu bilmek, İslam kültürünün de bilim tarihi yazımında göz önünde bulundurulması gerekliliğini ispatlayacak değerde.

Kemal ÇİFTÇİ
k.ciftci@yedirenk.com

Ekonomi hocamız yılın ilk dersine şöyle başlamıştı: 'Öğrencilerim, birazdan size on dakika içinde ilk iktisat dersini vereceğim. Bu on dakika yeterli olacak. Geri kalan zamanda yani bütün bir yıl boyunca, zenginlerin yazdırdığı müfredatı okuyacağız.' dedi ve devam etti: 'Arkadaşlarım. İktisat üçe ayrılır: Ticaret, siyaset, savaş.

Bir milyon dolara kadar para kazanmak isteyenler ticaret.

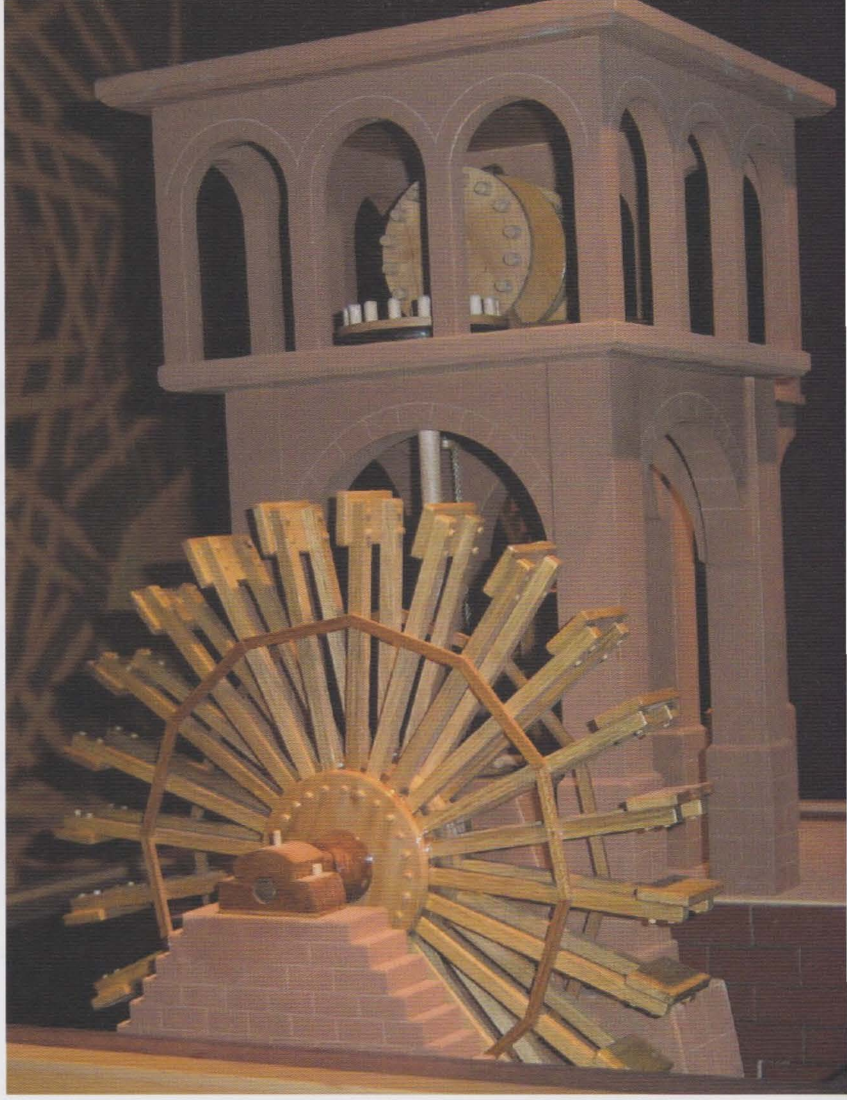
Bir milyar dolara kadar para kazanmak isteyenler siyaset.

Daha çok kazanmak isteyenlerse savaş yaparlar!"

Sadrettin Kuşoğlu'dan ödünç aldığım bu anekdot, çağdaş dünyanın ahvalini çok iyi özetliyor. Evet, bugün Batı dünyasının öncülük ettiği gelişmişler ligi, son yüzyıl içinde 2 tane dünya savaşı başta olmak üzere, çok sayıda çatışmaya yolaçtı. Bu savaşlarda, yüzmilyonlarca insan, sivil, yaşlı, çocuk, kadın ayırımı yapılmadan öldürüldü, sakat bırakıldı. Bu da yetmezmiş gibi, bir o kadarına da nükleer ve biyolojik silahlarla kuşaklar boyu devam eden genetik hastalıklar bulaştırıldı.

Harekete Geçmek Gerek

Ancak deniz bitti. Zira zulüm payidar olmaz. İnsanlar hernekadar duyarsızlaşmışsa da, bunca zulmün yapılmasına yer-gök de razı olmuyor artık.

Adına ister global ısınma deyin, isterseniz küresel iklim değişikliği... Ne derseniz deyin, gerçek olan bir şey var: Dünyamız baş kaldırıyor artık. Kimi yerlerde kuraklık ve susuzluktan insanlar kıvranırken, dünyanın başka köşelerinde sel ve tayfun felaketleri kitleler halinde ölümlere sebep oluyor.

Bu, insanoğluna bir ikaz: Ya gerekli dersi alıp kendimizi düzelteceğiz, ya da toplu olarak yokolacağız. Tıpkı tarihte yaşanan nice tufanlar gibi... Kimbilir belki de kıyametimizi kendi ellerimizle hazırlıyoruz.

Evet, gidişat böyle. Ama oturup ağlamak veya dert yanmak değil çözüm. Toparlanmak ve harekete geçmek gerekiyor. "Biz varız" diyeceğiz. Peki elimizden bir şey gelir mi? Bunun için, tarihe bakmamız yeterli. Allah izin verirse neden olmasın ki?

İnsanların kendi çocuklarını diri diri toprağa gömdüğü bir iklimde, Hz. Ebubekir gibi merhamet önderlerini, Hz. Ömer gibi adalet timsallerini ve Hz. Ali gibi ilim, irfan deryalarını yetiştiren ve kısa sürede üç kıtayı aydınlatmayı başarmış bir medeniyetin mirasçıları olarak en azından sorumlu hissetmeliyiz kendimizi. Başta kendimize olmak üzere, tüm dünyaya bir kere daha anlatmalıyız, medeniyeti, insanlığı, hukuku ve merhameti.

Bir Şeyi Tanımlamak İçin Tarihi Bilinmeli

Bunun için de özellikle bilim tarihi konusuna eğilmemiz gerekiyor. Çünkü tarihçiler, "Bir şeyin tarihini bilmeden tanımını yapamayız" diyorlar.

Şu anda Bilim Tarihi konusunda dünyanın sayılı isimlerinden biri olan Prof. Dr. Fuat Sezgin, bugünlerde çok hayırlı bir faaliyetin içinde. Kendisine ne kadar teşekkür etsek azdır. Zira bugünlerde İstanbul'da bir bilim tarihi müzesinin açılışına öncülük ediyor.

İstanbul İslam Bilim ve Teknoloji Tarihi Müzesi resmen 9 Temmuz günü açıldı. Tarihin tozlu sayfaları arasında unutulan yüzlerce keşif, bu müzede sergilenecek. Mesela Halife Me'mun'un haritası, Abdurrahman es-Sufi'nin gök küresi, Takiyüddin'in su pompası, dünyanın ilk tankı, el-Cezeri'nin mekanik aletleri gibi Müslüman alimlerin bilim dünyasına armağan ettiği, çok önemli keşifler, hak ettiği değeri bulacak.

Eser Sayısı 800'i Geçecek

Müze'de 8 ila 16. yüzyıllar arasında Müslüman bilginlerin icad ve keşiflerinin yeniden yapılan kopya örnekleri sergileniyor. Astronomi, coğrafya, deniz bilimleri, saat teknolojisi, geometri, optik, tababet,

kimya, maden, fizik ve mekanik, savaş teknolojisi ve mimarlık dallarındaki eserlerin veya aletlerin sergileneceği müzede, ilk etapta 140, ilerleyen zamanda ise 800'ün üzerinde eser yer alacak.

Umuyoruz ki bu müze, yeni nesil arasında ciddi bir bilinçlenme süreci başlatır ve tarihimize daha objektif bakmaya başlarız.

İslam Medeniyeti'nin Katkısı

Batı merkezli bilimler tarihi, genel olarak İslam medeniyet ve kültürünün bilimler tarihindeki başarılarını, rolünü ve kazanımlarını göz önünde bulundurmuyor. Bu çalışmalar, 15. ve 16. yüzyılda Avrupa'da gerçekleşen bilimsel başarıların öncüllerini Antik Yunan ve Roma ile ilişkili olarak sunuyor. Geri kalan birkaç istisna çalışmada ise İslam Medeniyeti, Antikçağ ile modern çağ arasında "bir taşıyıcı" olarak tasavvur ediliyor. İşte İstanbul İslam Bilim ve Teknoloji Tarihi Müzesi'nin kuruluşunun temelinde tarih boyunca Müslümanların medeniyete yaptığı katkıları açığa çıkarmak ve bunların bilinmesini sağlamak yatıyor.

Fuat Sezgin'in Dönüşü Muhteşem Oldu

Bu güzel çalışmaları yapan Fuat Sezgin, şimdiye kadar neredeydi diye sorabilirsiniz belki. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde öğretim üyesi olarak çalışan Fuat Sezgin , 1960 ihtilalinin üniversiteden uzaklaştırdığı 147 öğretim üyesi arasında bulur kendini. Ama buna rağmen o boş durmaz. Almanya'ya gider ve çalışmalarını orada devam ettirir. Köln Üniversitesi bünyesinde kendisine bir enstitü tahsis edilir. Çalışmalarını Almanya'da sağlanan imkânlarla yürüten Fuat Sezgin, şimdi de bu birikimini, çok sevdiği ülkesinin ve milletinin hizmetinde kullanmak istiyor.

Gelecek sayılarda bu konuları derinlemesine işlemeye devam edeceğiz. Ve her sayıda farklı bilgilerle fikir dünyanızda bir pencere açmaya çalışacağız.

Osmanlı'nın Ehl-i Sünnet Hassasiyeti

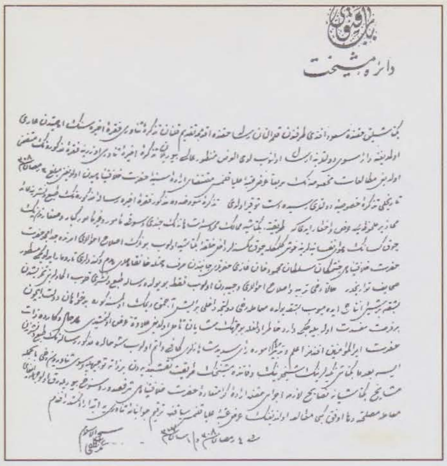
Ahmet BOZDOĞANLI
bilgi@arifandergisi.com

Osmanlıların ehl-i sünnet hassasiyeti daha devletin kuruluş aşamasında karşımıza çıkmaktadır. Ertuğrul Bey'in Kuran-ı Kerim'e karşı hürmeti ile başlayan bu kutlu uğraş, Osmanlı cihan devletine adını veren Osman Gazi'nin yaşayış, anlayış ve imanı ile çağları aşan bir devletin ve medeniyetin muştusu haline dönüşmüştü. Osman Gazi; oğlu Orhan Bey'e bıraktığı vasiyeti ile devletini hangi sağlam temeller üzerine oturttuğunu da ortaya koymuştur: "Ey devlet ve ikbal sahibi oğlum!... Ulemaya riâyet eyle ki din işleri nizam bulsun!... Nerede bir ilim ehli duyarsan, ona rağbet, ikbal ve yumuşaklık göster!... Askerin ve malın ile gururlanıp, âlimlerden uzaklaşma!... Padişahlığın aslı ve esası İslamiyet'tir. Bu sebeple Hz. Allah'ın emirlerine muhalif bir iş yapmayasın. Bizim yolumuz Allah yoludur ve gayemiz Hz. Allah'ın dinini yaymaktır. Yoksa kuru kavga ve cihangirlik davası değildir." Bu sözler, Osmanlının neden hâlâ kıtalar ötesi Müslümanların bile sevgi, dua ve hayranlığını kazandığını, neden hâlâ hasret şiirlerine, çileye uğrayanların ağıtlarına konu olduğunu göstermektedir. Hatta eski Osmanlı coğrafyasının gayr-ı Müslimleri bile bu ağıt ve hasret destanlarına katılarak tek kutuplu, küresel emperyalizme karşı "Osmanlı adaleti" istemektedirler.

Kuran-ı Kerim'in Tahrifini Önleme Yöntemi

Osmanlının ehl-i sünnet konusundaki hassasiyeti kitap, sünnet, icma-ı ümmet ve kıyas-ı fukaha'yı şeri delil olarak kabul eden devlet anlayışının tabii bir sonucudur. Kuran-ı Kerim'in basımı, dağıtımı, öğrenimi, öğretimi, tefsiri ve

Osmanlı devleti; Mekke Hanefi müftüsü meşhur Seyyid Muhammed İbn Dahlan'ın da övgü dolu sözlerle vurguladığı gibi Asr-ı Saadetten sonra İslamiyet'e en çok hizmet eden İslam devletidir. Özellikle; İslamiyet'in öğrenilmesi, öğretilmesi, yaşanması ve yayılması, ilahî nizamın uygulanması konusunda üstün gayretler ve destanlaşmış fedakârlıklar gösteren Osmanlı yönetimi; bunu yaparken de "ehl-i sünnet ve'l-cemaat" çizgisindeki hassasiyeti ile temayüz ve tebarüz etmiştir.

Mısırlı Muhammed Abduh'un yıkıcı faaliyetlerine dair bir belge(BOA. YEE. 39–424–128–137)

Sultan II.Abdülhamid zamanında, Tekkelerde-ki Bektaşî şeyhlerinin yerine, Nakşibendî şeyhlerinin getirilm-esine dâir bir belge (Başbakanlık Osmanlı Arşivi, Y.Mtv.,49/91)

tatbiki konusunda Osmanlı yönetiminin gösterdiği hassasiyet konusunda Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde binlerce belge bulmak mümkündür. Belgelere göre mukaddes kitabımızın basımı, sadece Osmanlı Devlet Matbaası tarafından yapılmıştır. Böylece Kuran-ı Kerim'in tahrifine yönelik sinsi girişimler önlenmiş, basımında ve dağıtımında gerekli hürmetler gösterilmiştir. Osmanlı Sultan ve devlet adamlarının emri ile Topkapı, Dolmabahçe, Çırağan ve Yıldız Sarayları'nda; Sultan Ahmet, Süleymaniye ve Bayezid gibi İstanbul'daki Selâhaddin camiilerinde, Konya Kapı Camii, Edirne Selimiye, Şam Emeviyye Camii gibi Osmanlı ülkesindeki büyük camilerde, Kâbe-i Muazzama ve Ravza-i Mutahhare'de her gün, her saat, her an daimi Kuran-ı Kerim hatimleri yaptırılarak, başta Resûlullah (SAV) Efendimizin ve Ashab-ı Kiramın mübarek ruhları olmak üzere tüm Müslümanların ruhlarına hediye edilmiştir. Bu faaliyetler için vakıflar kurulmuştur.

Osmanlı yönetiminin Hz. Peygamberimiz (SAV.) hakkındaki hassasiyeti de dikkat çekicidir. Saray ve büyük camilerde huzur dersleri, hatm-i Buharilerle hadisi şerifler okunmuş, medrese ve mekteplerde Hz. Peygamberimiz (SAV) öğretilmiş, O'nun emir ve tavsiyeleri İstanbul'un fethinde olduğu gibi "Kurtuluş reçetesi" olarak kabul edilmiştir. Sultan I.Abdülhamid "Hz. Peygamberin (SAV) emir ve işaretleri varken; nücum ehlinin, yıldız falı ile uğraşanların boynunu vururum" derken, Sultan II. Abdülhamid Fransız yazar Bornier'in "Muhammed" adlı iftira dolu piyesinin oynanmasını Paris, Londra, Roma ve Washington tiyatrolarında Osmanlının siyasî nüfuzunu kullanarak yasaklatmıştı. "Ulu Hakan", Müslümanların halifesi olarak Avrupa sahne ve fuarlarına müdahale ederek; o günün Teslime Nesrin'lerini, o günün Selman Rüştü'lerini birer birer susturmuştu.

Sıbyan mektebi ile başlayan Osmanlı eğitim sisteminde; Kur'an-ı Kerim ve Hadisi Şerif eğitimi yanında; akaid'de İmam-ı Maturidi ve Ömer Nesefi, fıkıhta İmam-ı Azam, İmam-ı Yusuf, İmam-ı Muhammed ve Halebî gibi en kıymetli ehl-i sünnet âlimlerinin ve önderlerinin eserleri okutulmuş, onlara sayısız şerhler yazılmıştır. Ayrıca; ehl-i sünnet dışı medrese eğitimine de izin verilmemiştir. Büyük Selçuklularla Nişabur'da; ehl-i sünneti müdafaa için başlayan medrese geleneği; Osmanlılarda tarihinin en üst seviyesine çıkmış; bu dönemde kurulan ihtisas medreseleri ile Osmanlı uleması İslam dünyasını en muteber âlimleri olarak dikkatleri çekmişlerdir. Molla Güraniler, Molla Hüsrevler, Hoca Sadettinler, İbn-i Kemaller, Kâtip Çelebiler, Gelenbevîler, Ahmet Cevdet Paşalar, İskilipli Muhammed Atıflar, Ahıskalı Ali Haydarlar bu gelenekten yetişerek; medrese adlı bu müstesna ilim mekânlarının kıymetli birer mahsulü olarak İslam ümmetine rehberlik ve önderlik yapmışlardır.

Tahrifata Karşı Komisyon Kuruldu

Osmanlı yönetimi, Orhan Gazi'den başlayarak ehl-i sünnet dışı tasavvufî hareketlere karşı mesafeli dururken, Nakşibendîlik, Kadirilik, Cerrahilik, Rufailik vb. sünni tarikat mensuplarına; hem hürmet, hem rağbet, hem riayet, hem de muavenet etmişlerdir. Onları hem kendi gönül dünyalarının ebedî ışığı, hem İslamî tebliğ faaliyetlerinin alp-eren aşığı olarak hayatlarının her safhasında, attıkları her adımda, hatta aldıkları her nefeste

yanlarında hissetmişlerdi. Şeyhülislam Hoca Saadeddin Efendi, "Tacü't-Tevârih" adlı meşhur eserinde bu durumu şu kelimelerle ifade etmektedir: "Fatih Sultan Mehmed, seferlerinde Ubeydullah Ahrar (K.S.) Hazretlerinin nefeslerini ensesinde hissediyordu." Tüm Osmanlı Sultanları, Fatih Sultan Mehmed gibi hep gönüllerinde ve yaşayışlarında evliyaullahın nefeslerini enselerinde hissetmişlerdi. Bunun için de sayıları onbinlerle ifade edilebilecek miktarda tekke ve dergâhın taam ve diğer masarıfı; Osmanlı Sultan ve yöneticilerin kurduğu vakıflardan ve verdikleri teberrulardan sağlanmıştı. "Ehl-i dua" olarak adlandırılan mutasavvıflar, dervişler ise; Osmanlı yönetimine yönelik tenkit ve takdirlerinde asla kendilerine yapılan bu yardımları tesirinde kalmamışlardı. Bektaşilik ve Melamilik gibi Sünni hususiyetlerini zamanla kaybetme tehlikesi ile karşılaşan tekkeler; ya kapatılmış, ya da çok itimat edilen Nakşibendîlere verilerek onlar vasıtasıyla ıslah ve tecdid edilmişlerdi. Ayrıca, tasavvufla alakalı kitapların basımında çok dikkatli ve titiz davranılmış, hatta başta Abdulkadir Geylani hazretleri olmak üzere birçok tasavvuf büyüğünün kitaplarına sonradan ilave edilmek istenen ehl-i sünnet dışı bilgilerin ayıklanması için devrin meşhur ve makbul âlimlerinden bir komisyon kurulmuştu. Tüm tasavvuf kitapları bu komisyon tarafından titiz bir şekilde incelendikten sonra basılabilmişti.

Sultan II. Abdülhamid Han

Osmanlı Sultanları; Emirü'l- Müminin olarak tüm İslam ümmetinin halifesi idiler. Bu açıdan ekmel bir halifelik icra edilmiş, bu konuda da ehl-i sünnet hassasiyeti dikkate alınmıştır. Özellikle; İran'la olan münasebetlerde, yapılan antlaşmalarda İranlıların "Hz. Ebubekir ve Hz. Ömer'e hakaret etmemeleri" sürekli özel bir şart

İslam'ın Protestanlaştırılması Engellendi

Osmanlının son döneminde ortaya çıkan "dış kaynaklı" sözde "Islahat" hareketleri de; Osmanlı yönetimi tarafından çok başarılı bir şekilde takip edilmiştir. Özellikle Blunt, Lawrence, Bell vb. İngiliz ajanların desteklediği Bahailik, Selefiyye, Arap milliyetçiliği ve Vehhabilik gibi "doğru yolun sapık kolları"; Osmanlı yönetimi tarafından "hem teşhir, hem teşhis, hem de tahdid" edilmişlerdir. Bahaîler, Edirne'den Kıbrıs ve Akka'ya sürülerek etkisiz hale getirilirlerken; Arap milliyetçiliğini Beyrut Amerikan Koleji'ndeki Hıristiyan Arap öğretmen ve öğrencilerin yönettiği birer birer ortaya konmuş; bu ve benzeri okullara karşı alternatif eğitim hamleleri yapılmıştır. Cemaleddin Efganî; İstanbul'da kendisine verilen evde göz hapsinde tutularak dış ilişkileri kontrol edilirken; Muhammed Abduh'un İstanbul'a gönderdiği ıslahat dilekçesi reddedilmiş, yazdığı Tebâreke tefsiri yasaklanmış, İngilizlerin kontrolündeki Mısır'da Osmanlı'ya karşı İslam Kongresi toplama faaliyeti engellenmişti. Abduh'un İstanbul'a gelip, Sultan II. Abdülhamit'le görüşme talebi "Bizde müftüleri halife tayin eder. Siz Mısır müftüsü olduğunuzu söylüyorsunuz. Biz sizi müftü tayin etmedik. Sizi kim müftü tayin etti? İngiltere mi?" denilerek reddedilmişti. Böylece İslam'ın Protestanlaştırılma girişimine de engel olunmuştur.

İranlı Şii mollaların Bağdat ve çevresinde yaşayan Ehl-i Sünnet halkın itikadını bozmak için yaptıkları faaliyetleri anlatan bir belge(BOA, YEE, 14-1623-126-10)

Papaz Sammel Zwemer

olarak muhafaza edilmiştir. Ayrıca; İranlı Şii erkeklerle; Sünni Osmanlı hanımlarının evlenmelerine de bu hassasiyet sebebi ile izin verilmemiştir. Yemen'deki Zeydiler, Lübnan ve Suriye'deki Nusayriler, Anadolu'daki Aleviler, baskı ve zorbalıkla değil; gönül ve ilimle ehl-i sünnete kazanılmaya çalışılmış, bu konuda özellikle II. Abdülhamid döneminde önemli başarılar elde edilmiştir. Suriye ve Lübnan'daki Nusayrilerden bir bölümünün gönlü kazanılarak, onları istismar etmek isteyenlere, özellikle de onlara yönelik okullar açan Protestan misyonerlere fırsat verilmemiştir. Lübnan'da Nusayrilikten ehl-i sünnet'e katılan ailelerin en önemlisi Arslan ailesi olup, bu aileden gelen Şekip Arslan; özellikle Birinci Dünya Savaşı yıllarında Osmanlı devletine ve İslam ümmetine çok başarılı hizmetler sunmuştur.

BOP'un Tarihi Seyri

Osmanlının ehl-i sünnet konusundaki hassasiyeti, misyonerlerin de dikkatini çekmiştir. 1906'da Kahire'de; İngilizler tarafından Seylan'a sürgün gönderilen Arabî Paşa'nın Bâb-ı Luk'taki el konulan Köşkü'nde yapılan ilk büyük Dünya Protestan misyonerler kongresi'nde de "ehl-i sünnet" gündeme gelmişti. Hem de Kongrenin Başkanı, Yahudi asıllı Amerikalı Papaz Sammel Zwemer tarafından ilk kez Protestan misyonerlerin gündemine "İsimsiz Hıristiyanlık" projesini getirmişti. Bu projeye göre; eğitim, sağlık, spor, siyaset, basın, vb. her türlü sosyal faaliyet, gençlik ve kadın hareketleri istismar edilmeli, ama bunlar yapılırken misyonerler hep arka planda "görünmeyen yöneticiler" olarak kalmalı idiler. 1906 Kahire Kongresinde ittifakla kabul edilen bu proje hemen İslam dünyasının her tarafında uygulanmaya başlanmıştı. Misyonerler; özellikle Hilafetin merkezi olan İstanbul'da bu projeyi uygulamak için, II. Meşrutiyet sonrası aktif bir faaliyet içine girmişlerdi. Bu kapsamda, 1910'larda İstanbul'da kurulan Hıristiyan Gençler Cemiyeti(YMCA); başta Abdullah Cevdet, Baha Toven, Sabiye Zekeriya Sertel, Cenap Şahabettin vb. olmak üzere birçok Türk aydınına konferanslar verdirerek; ateist hale getirmeye çalışmışlardı. Çünkü onlara göre ateist Türkleri Hıristiyan yapmak, Müslüman Türkleri Hıristiyan yapmaktan çok daha kolaydı. Ayrıca Amerika ve İngiltere'ye giden Osmanlı talebelerine yönelik misyonerlik faaliyetleri de hızlanmış, âdeta bir taarruza, silahsız bir "haçlı seferi'ne" dönüşmüştür. Bu taarruz o hâle gelmişti ki; 1918'de Amerika'ya giden Türk talebelerden Ahmet Emin Yalman; meşhur Protestan Papaz Sammel Zwemer'ın kendilerini Hrıstiyanlığa kazanmaya yönelik aktif misyonerlik faaliyetlerden dolayı hatıralarında onu "ruh avcısı" olarak suçlayacaktır.

İslam Gemisini Boşaltmak

Osmanlının ehl-i sünnet hassasiyetlerinin ne derece önemli olduğunu anlamak için, 1906 Kahire kongresinde, kongre başkanı Papaz Sammel Zwemer'in şu tavsiyelerini okumak yeterli olur kanaatindeyim. Zwemer şöyle diyor: "Bir Müslüman'a dinini bırak dersen, onun İslam'ı bırakması asla mümkün değildir. Nitekim 25 yılda ancak 25 Müslüman'ı Hıristiyan yapabildik. Onlar buna karşılık her gün en az 25 Hıristiyan'ı Müslüman yapıyorlar. Biz Müslümanlara; 'Sizin dininiz olan İslamiyet; mücevher yüklü çok kıymetli bir gemiye benziyor. Ama bu gemi'nin yükü çok ağır. Geminin karşıya batmadan geçebilmesi için, bu yüklerin bir bölümünü denize atmamız gerekir' demeliyiz. Böylece mübahlardan, müstehaplardan, sünnetlerden başlayarak, vaciplere, farzlara gelinceye kadar onlara geminin bütün yüklerini boşalttırmalıyız. Böylece gemi karşıya geçse de boş geçmeli!.." Bu gün, Osmanlı'ya düşman olanlar geminin yükünü boşaltmaya çalışanlar ve onların yerli işbirlikçileridir. Osmanlı; İslam gemisinin yükünü muhafaza ettiği için hâlâ dünya Müslümanlarının gönlünde taht kurmuştur.

Kadın kendini nasıl Mutsuz eder?

Dr. Hamdi KALYONCU
hkalyoncu@hamdikalyoncu.com

Mutlu olacak kadın var, mutsuz olacak kadın! Evlilikte mutluluk ve mutsuzluk, kadının kiminle evlendiğine ve evlendiği kişinin nasıl davrandığına bağlı olmaktan çok, bizatihi kadının kendisi ile ilgilidir. Kadınların yüzde 80'inin, belki daha fazlasının şikâyetçi oldukları evliliğe ve evlilik içinde erkeğe nasıl baktıklarını görebilir ve kendilerine gösterebilirsek, mutsuzluğu mutluluğa çevirecek ip uçlarına ulaşabiliriz.

Mutluluk ya da 'mutsuzluk' kişinin bizatihi kendi içinde cereyan eden duygularla gerçekleşeceğine göre, bir anlamda kadın mutlu olup olmayacağı sahip olduğu duygu ve davranışlarını tanıması ve kontrol etmesini bilmelidir.

Kadınların yarısından çok fazlası mutsuzluktan şikâyet ediyor ve bunu genellikle erkeğe bağlıyorlarsa burada bir problem var demektir. Kadınların çoğunun ifade ettiği şekilde problemi tamamen erkeğe bağlamak hem doğru olmaz, hem de bizi çözüme götürmez.

Evlilikte mutsuzluğun iki anlamı var; ya bu ülkenin insanları evliliğe uygun değil, ya da evlilik onları beklentilerine cevap verecek şey değil.

Bu toplum evliliğe taraftar. Hatta evlenmemeyi dışlayıcı bir anlayışa sahip. Taraflar, kadın ve erkek olarak bu işe istekli, ama mutsuz.

Eğer mutsuzluk varsa 'başarı' yok demektir. Başarı yoksa iki tarafı da sorgulamalı. Öncelikle de en çok şikâyetçi olan üzerinde, yani kadın üzerinde yoğunlaşmalı. Kadının evlilikle ilgili beklentileri ve evlilikteki tavırlarını gözden geçirmeli.

Kadınların yüzde 80'inin, belki daha fazlasının şikâyetçi oldukları evliliğe ve evlilik içinde erkeğe nasıl baktıklarını görebilir ve kendilerine gösterebilirsek, mutsuzluğu mutluluğa çevirecek ipuçlarına ulaşabiliriz.

Kadın Kendini Nasıl Mutsuz Eder?

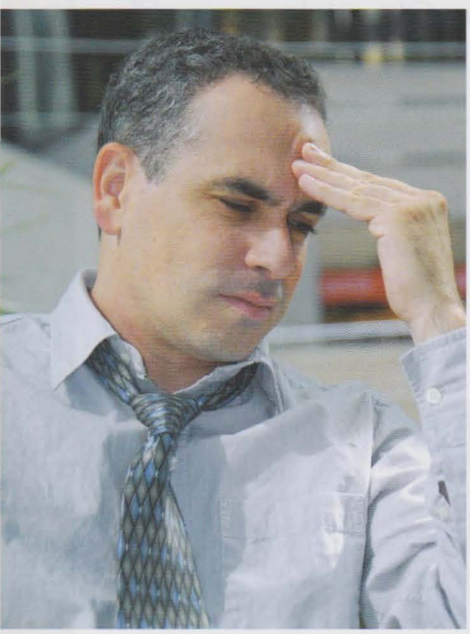
Kadının, bir anlamda kendi kendini mutsuz eden evlilik içi davranış ve düşüncelerini şöylece sıralamak mümkün;

1- Erkeğin hayatını kontrol altında tutmaya çalışmak

Pek çok kadın, evli olduğu erkeği kontrolü

altında tutmaya çalışır. Buna mecbur olduğunu, başarılı bir evliliğin böyle olacağını sanır.
Bunun için de, sürekli olarak erkeği 'denetleme', 'sorgulama', 'yargılama' davranışı gösterir. Sonucun, elbette hem kendisi için yorucu ve huzursuzluk verici, hem de erkek için itici ve soğutucu olması kaçınılmazdır. Sonra arkasından gelsin, karşılıklı şikâyetler. Hâlbuki kadının buna ne gücü ne de imkânları yeter. Güç yettiremeyeceği için de yıpranması doğaldır. Bu bir yanılgıdır.
Başarılı bir evlilik için erkeğin kontrol altında tutulması gerekmez. Hatta bunun tam tersi doğrudur. Onu rahat bırakmamak, öncelikle güvensizliği ifade eder. İşe güvensizlikle başlamak ise oyunu baştan kaybetmektir. O kendisine güvenmediğinizi anlamayacak mı? Bundan rahatsızlık duymaz mı? Kendisi sizden yana rahat olmayan birinden size rahatlık, mutluluk yansıyabilir mi?
Öyleyse kadın mutlu olmak için erkeğini kontrol etmeyi değil, ona güvenmeyi başarmalıdır. Ancak böylece mutluluğa kapı açılabilecektir.

2- Evliliğin erkeği (ruhuyla, bedeniyle, duyguları ile) satın aldığını zannetmek

Kadınlar, evlendikleri erkekle ilgili olarak, onun üzerinde 'sahiplik' duygusu geliştirirler. Bazıları bunu o kadar ileri götürür ki, ruhuyla, bedeniyle, duyguları ile erkeği satın almış gibi davranırlar.
Bedeni ile, malı mülkü ile, tüm duyguları ve hatta ruhuyla kendisinin sahiplenildiğini gören erkeğin huzursuz olmaması nasıl mümkün olsun ki!
Bu derece sahiplik yerine onu kendisi için ve kendisini de onun için hayatı kolaylaştırma vasıtası olarak görmeyi başarabilmek evlilikte sağlıklı iletişimi kuracak olan anlayış olmalıdır.
Bunun tam tersi de olmamalı. Yani kadın, evlenmiş olmakla, kendisini erkeğin 'azat kabul etmez' kölesi gibi de görmemeli. Bu da mutluluğa gidecek kapıların kapanmasına sebep olacak bir anlayıştır.

3- Erkeği ailesi ile eşi arasında tercih yapmaya zorlamak

Erkeğin annesi, oğlunun evliliği ile yakından ilgilenmek ister. Onun gözünde gelin tecrübesizdir. Ona yol göstermek lazımdır. Kendisi de bir zamanlar yeni gelindi. Tecrübesizdi. Şimdi ise aradan yıllar geçmiş ve tecrübe sahibi olmuştu. Bu psikoloji içinde olan kaynanalar gelinlerinin kendilerini dinlemesini, onların dediklerini yapmalarını arzu ederler. Hâlbuki yeni evlenen kızlar ise işlerine karışılmamasını, kocaları ile yalnız bırakılmalarını beklerler. Özellikle kocalarının anneleri tarafından yönlendirilmesinden rahatsız olurlar.
Kaynana ile gelin arasında oluşan sürtüşmeler, çatışmalar erkeği çok rahatsız eder. Hiçbir erkek eşi ile annesi arasında tercih yapmaya zorlanmak istemez. Bu durumda kaynananın geri çekilmesi, oğullarını el kızına bırakmak olarak

Bıktırdı beni!

"Bıktım doktor bey! Bıktırdı beni! Sanki hiç işimiz yok, sabahtan akşama kadar nerede ne yaptığımızı bildirmek zorunda imişiz gibi bir tavır içinde. Hep kendisine telefon etmemi istiyor. Hem de günde birkaç kez!
Nasıl olabilir ki? Hem ne anlamı var! 'Yanımda olmasan da beni düşüneceksin' diyor sanki. Davranışları o anlama geliyor. Bir gün telefon açmasam, 'bugün beni niye hiç aramadın?' diye hesap soruyor.
Eve geliyorum bir karış surat. O gün aramadım ya! Böyle mantıksızlık olur mu?! Anlayamıyorum. Sıkıldım artık!"

algılanacağı için zordur. Eğer evliliğin ilk yıllarında kaynana ile didişmeme konusunda başarı sağlanabilirse evliliğin selameti açısından büyük bir engel aşılmış olur.

Genç bayanlar evlilikteki başarıyı kaynanalarına karşı verilecek savaşta görürler. Hâlbuki bu savaş asla zaferle bitmez. Kayınvalideye karşı verilecek savaş başarılsa bile bundan evlilik için bir hayır gelmez.

Erkeğin annesi ile geçinemeyen bir hanımın sıkıntı verici görünümüne karşılık, annesi ve ailesi ile uyumlu bir eş imajı vermenin avantajı çok daha büyük olacaktır. Bu, erkek için çok mutluluk verici olduğu gibi kadına da erkekten ve ailesinden yana iyilikler sağlayacak bir yöntem olacaktır.

Aksi halde, annesi ile eşi geçinemeyen, kavga eden bir erkek, 'eş bulunur, ama ana bulunmaz' diyebilir. Siz oğlunu evlendirmiş bir anne olsanız ne derdiniz acaba?

4- Eşi ile dost-arkadaş olmayı başaramamak

Evlilikte mutlu olmak sadece 'eş' olmakla gerçekleşmez.. Evlenmiş olmanın yeterli olmayacağını bilmek gerekir.

Eşinizle 'arkadaş' olmanız gerekir. İnsani ilişkiler içinde en uzun süren, en çok aranan ve değer verilen 'arkadaş'ça olan ilişkilerdir. Evlilik birlikteliği de 'dostluk-arkadaşlık' formatında sürdürülebilirse tatlıdır. Aksi halde mutluluk beklerken acı bile verebilir. Burada genellikle kadınlar 'Neden ben?' diye akıllarından geçirebilirler. Yani, 'Neden ben arkadaş gibi davranmak zorundayım' diyebilir. Aslında böyle bir sorunun akla gelmesi iki açıdan yanlıştır. Bir; bu bir zorlama değildir. Arkadaş olmak fedakârlık değil, daha çok kazançlı olmak içindir. İkincisi; değil eşinizle, hiç kimseyle kendinizi zorlayarak arkadaş olamazsınız. Eşinizle arkadaş olmak içinizden gelmiyorsa işiniz zor demektir. Bu bir anlamda eşinizle barışık olmak, onu kabullenmektir. Kişilik olarak, kişiliğiniz 'barışçı' bir kişilik ise bunu başarmamanız için bir sebep yok demektir. Barışçı bir ruh haline sahip olmanız için önce kendi kendinizle barışık olmanız gerekir. Kendini kabullenememiş, bahtsız, şanssız biri olarak görüyorsanız boşuna uğraşmayın, siz ne arkadaş olabilirsiniz, ne de sizden bir arkadaş olur!

Kendi kendisi ile barışık olmayan kişi, kendine karşı haşin, insafsız ve anlayışsız demektir. Yani kendini sevmiyordur. Kendini anlamayandan, başkasını anlaması nasıl beklenebilir?

Arkadaş gibi eş olun!

Bir kadının kocasıyla birlikteliğinin "arkadaşlık" düzeyinde olup olmadığını bilmesi için, 'Bir arkadaş nasıl davranır' diyerek, davranışlarını gözden geçirmelidir.

İyi bir dost-arkadaş şunları gösterir.

- Dost anlayış gösterir,
- İnsaflı olur,
- Beğenir,
- Onaylar,
- Sever,
- Taktir eder,
- Kırmamaya özen gösterir.
- Hep hataları araştırmaz,
- Teselli eder, moral verir,
- Her zaman bir şeyler almaya çalışır gibi davranmaz.

Çocuğu olmayanların ümidi

Tüp Bebek Uygulaması Caiz Midir?

Her çiftin en büyük hayali çocuk sahibi olmaktır. Ancak evin neşesi, evliliğin meyvesi olarak görülen çocuk sahibi olmak fizyolojik nedenlerden dolayı bazı aileler için mümkün olmayabiliyor. Bu aileler için tüp bebek bir ümit olarak görülüyor. Fakat bu konuda dini hassasiyetleri ihmal etmemek gerekir. Döllenmenin üç unsuru olan sperm, yumurta ve rahmin her üçü de birbirleriyle evli çifte ait olursa, tüp ve aşılama yollarıyla çocuk sahibi olmakta dinen bir mahzur yoktur. Bunun aksi olan sperm bankalarından her hangi bir sperm almak veya yabancı bir kadından yumurta almak neslin karışıp kirlenmesine sebebiyet vermesinden dolayı dinen caiz değildir.

Fatih KALENDER
bilgi@arifandergisi.com

Günümüzde çocuk sahibi olamayan çiftlerin aşılama veya tüp bebek çözümüne gitmeleri ve bununla beraber yumurta nakli veya bazı Avrupa devletlerinde mevcut olan sperm bankalarından sperm elde etmeleri yaygındır. İslam'a göre bu gibi uygulamalara gitmek doğru mudur? Sizinle bu ilk buluşmamızda bu hayati soruyu aydınlatmaya çalışacağız. Bundan sonra da sizden gelecek sorulara göre gündemimizi oluşturacağız.

Suni aşılamanın iki çeşidi tüp bebeğin de beş çeşidi vardır. Her ne kadar memleketimizde bunların bir kısmının uygulanması yasal olarak mümkün olmasa da yurt dışında ve özellikle Kıbrıs'ta bunların birçoğu uygulanmaktadır.

Suni Aşılamada İki Yol

1-Evli olan çiftlerden erkeğin spermini alıp herhangi bir yol ile hanımının rahmine yerleştirip normal ilişki halinde olduğu gibi tohumlama yapmaktır. Bu çeşit suni aşılamaya götüren unsur erkeğin yani kocanın sperminin zayıf olup münasip olan yere ulaşamamasından kaynaklamaktadır.

2-Kocasından başka bir kimsenin spermini kadının rahmine yerleştirip tohumlama yapmaktır. Bu çeşit suni aşılamaya götüren etken ise kocanın sperminin ölü olması veya yeterli şekilde canlı hücrenin bulunmamasıdır. Yahut tamamen keyfîdir.

Tüp Bebek Yöntemleri

1-Evli olan eşlerden erkeğin spermini, kadının da yumurtasını almak suretiyle bunların yapay bir rahimde döllenmesi yani embriyo olması; münasip olan bir vakitte de bu embriyonun yumurta sahibi olan hanımın rahmine nakil olunmasıdır. Bu çeşit uygulamaya götüren unsur

kadının yumurtalığıyla rahmi arasındaki kanalların tıkanık olmasıdır.

2-Erkeğin sperminin, hanımı olmayan bir başka kadının yumurtasıyla bir tüpte döllenmesi; münasip olan bir vakitte de tüpteki dölün adamın kendi hanımının yani yumurta sahibi olmayan hanımın rahmine nakil olunmasıdır. Bu çeşit uygulamaya götüren unsur evli olan eşlerden kadının yumurtalarının olmaması veya yetersiz olması lakin rahminin sağlam olmasıdır.

3-Evli olan çiftlerin haricindeki bir başka adam ve kadından elde edilen embriyonun, bu çiftin hanımının rahmine derç edilmesidir. Bu çeşit uygulamaya götüren unsur evli olan çiftlerin erkeğin sperminin ölü, kadının da yumurtasının muattal olması lakin rahminde bir problemin olmamasıdır.

4- Evli olan karı kocadan erkeğin spermini kadının da yumurtasını almak suretiyle bunların bir tüpte döllenmesi; münasip olan bir vakitte de tüpteki dölün yumurta sahibi olan hanımının rahmine değil de başka bir taşıyıcı annenin rahmine nakledilmesidir. Bu çeşit uygulamaya götüren faktör ise evli olan kadının rahminde embriyoyu taşımaya mani bir illetin olması ancak yumurtalarının sağlam olmasıdır.

5-Bu çeşit uygulama dördüncü çeşit uygulamanın aynısı olup ancak bunda, taşıyıcı anne olan kadın sperm sahibi olan adamın hanımıdır. Bu çeşit uygulama iki hanımlı olan kişi içindir ki, birinci hanımının yumurtası kendi spermiyle döllenip ikinci hanımın rahmine yerleştirilmektedir. Buna götüren etken de yumurtası alınan hanımın rahminde, taşıyıcı anne olan hanımın da yumurtasında problem olmasıdır.

Yukarıda beyan edilen uygulamaların hükümlerine geçmeden evvel şunu ifade etmek isterim ki; İslam dini bazılarının dediği gibi tarihsel bir din değildir, bilakis evrensel bir dindir. Yani bu şu demektir: İslamiyet bundan 14 asır önceki insanlara hitap edip ihtiyaçlarına cevap verdiği gibi günümüzün insanlarına da hitap etmekte ve ihtiyaçlarına cevap vermektedir hatta gelecek asır insanlarına da hitap edip ihtiyaçlarına ve yeni yeni uygulamalarına cevap verecektir.

Müslüman Kadının Doktora Görünme Şartları

a) Müslüman bir kadının, aralarında cinsi birleşmenin helal olduğu kişinin haricinde herhangi bir kimsenin yanında hiçbir halde açılması caiz değildir. Ancak Şer'i şerîfin kabul ettiği meşru bir garazdan dolayı açılması caizdir.

b) Kadının kendisine eziyet veren bir hastalıktan dolayı veya cisminde tabi olmayan bir halin izalesine ihtiyacından dolayı, tedavi için kocasından başkasının yanında açılmasını Şer'i şerîf meşru bir garaz olarak itibar eder, ancak kadının bu açılması zaruret miktarıyla kayıtlanır. Mesela kolunda bil illet varsa vücudunun diğer yerlerine bakamaz.

c) Şayet kadının, İslamiyet'in meşru gördüğü şekilde kocasından başka bir kimsenin yanında açılması gerekirse; evvela bu yanında açılması gereken kimsenin Müslüman bir kadın olması, eğer mümkün değilse, gayri müslim olan bir kadın olması, bu da mümkün değilse kendine güvenilen Müslüman erkek tabip olması gerekir. Bu da mümkün olmadığı takdirde ğayrı müslim olan erkek olabilir. Yani bu tertibe (sıraya) riayet etmek vaciptir.

Bu işlemi yapan erkek tabiple, kendisine uygulama yapılan kadının halvette (tek başlarına bir odada) kalmaları da caiz değildir. Ya kadının kocası da orada olacak veya başka kadınlarda olacaktır.

Yukarıda geçen bu maddelerden de anlaşıldığı gibi, kadının gelişi güzel herhangi bir doktora gidip, "Doktor ile hasta arasında bir mahremiyet yoktur" diyerek rasgele sağını solunu göstermesi caiz değildir.

Hakkında âyet-i kerîme ve hadîs-i şerîf olmayan, eski müçtehit İmamlarımızdan da hakkında bir bilgi bulunmayan birtakım yeni meseleler karşısında ehil olan kişilerin ferdî hüküm vermelerindense, ehil olan âlimlerin bir araya toplanıp aralarında müzakereler yapmak suretiyle bir hükme bağlamaları daha uygun görülmüştür. Bundan dolayıdır ki yukarda beyan edilen uygulamaların hükümleri hakkında, İslam âlemindeki ilim adamlarından müteşekkil olan (el-Mecme'u'l fıkhî) İslam konseyi uzun müzakereler ve araştırmalar neticesi olarak 1985 tarihinde Umumi Hükümler ve Bu Uygulamaların Hükümleri diye iki temel başlık altında bir sonuca varmışlardır. Bu konuda almış oldukları kararları özetle ifade etmek isterim.

Tüp Bebek İçin İslami Hükümler

1- Hamile olamayan evli kadının ve bu kadının kocasının çocuğa olan ihtiyaçları, caiz olan uygulama şeklinin bu kadında uygulanmasını meşru kılan bir gayedir.

2- Yukarıda beyan edilen suni aşılamanın birinci kısmı yani evli olan çiftlerden erkeğin spermini alıp herhangi bir yol ile karısının rahmine yerleştirip tohumlama yapmak yukarıda geçen umumi şartlar doğrultusunda caizdir. Ama bu cevaz kadının hamile kalabilmesi için bu işleme ihtiyaç duyması sabit olduktan sonradır. Yani bu şu demektir: Kadın normal yoldan gebe kalabiliyorsa bir takım bahaneler ileri sürülerek bu işe teşebbüs etmek caiz değildir

3-Yukarıda beyan edilen tüp bebeğin birinci kısmı İslam nazarında kabul olunur ki bu da: Evli olan karı kocadan erkeğin spermini, kadının da yumurtasını almak suretiyle bir tüpte döllendirmek, münasip olan bir vakitte de tüpteki dölü yumurta sahibi olan hanımının rahmine nakletmek suretiyle yapılan uygulamadır. Lakin mevzu dışındaki birtakım şüphelerden dolayı (yumurtanın veya spermin başkasıyla karıştırılması gibi) tam olarak da salim değildir. Bundan dolayı yukarıda beyan edilen umumi şartların yerine gelmesi durumunda nihai derecede bir zaruret olmadıkça buna teşebbüs etmemek lazımdır.

4-İslam konseyi, caiz olan bu iki halde doğan çocuğun nesebinin tohum sahibi olan karı kocadan sabit olduğunu ve miras gibi diğer hukukunda bunun üzerine terettüp ettiğini takrir etmiştir (karara bağlamıştır).

5-Yukarıda geçen diğer uygulamalar ise İslam fıkhında haramdır. Zira döllenen ceninin tohumlarının sahipleri ya karı koca değillerdir veya da taşıyıcı olan kadın, tohum sahibi olan karı kocadan yabancıdır.

Kısaca; döllenmenin üç unsuru olan sperm, yumurta ve rahmin her üçü de birbiriyle evli çifte ait olursa, tüp ve

Tüp Anne!

Tüp bebek uygulamasında başkalarına ait sperm veya yumurta hücrelerini rahminde taşıyıp, onlar için çocuk dünyaya getiren anlaşmalı kadına taşıyıcı ana denilmektedir. Bu işlemin İslam'a göre haram olduğu yukarıda beyan edilmişti. Ancak bununla beraber şayet yapılsa, bu olayda, "Anne hamile olup çocuk doğuran mı yoksa yumurta hücresi veren kadın mıdır?" Bu konuda İslam konseyi şöyle karar almıştır:

Başka kadının yumurtasıyla hamile kalan ve bunu rahminde taşıyan taşıyıcı annenin hükmü, doğan çocuk için sütanne hükmündedir. Zira bu çocuğun taşıyıcı annenin cisminden ve uzvundan istifadesi (kazanması), süt çocuğun, sütannesinden istifade etmesinden daha fazladır.

aşılama yollarıyla çocuk sahibi olmakta dinen bir mahzur yoktur.
Bunun aksi olan durumlarda sperm bankalarından herhangi bir sperm almak veya yabancı bir kadından yumurta almak, neslin karışıp kirlenmesine sebebiyet vermesinden dolayı dinen caiz değildir. Bu konuda: "Yumurta kadın için bir organdır, organ nakline izin varsa bunun da nakline izin verilmesi gerekir" denemez. Zira türeme ile alâkalı organların nakline kesinlikle izin yoktur. Nasip olursa ileriki sayılarda organ nakliyle alâkalı bir yazı hazırlarız.
İslam konseyi, tohumların karışması gibi ihtimallerin mevcudiyetinden dolayı, dinlerine bağlı olan kimselerin son derece zaruret olmadıkça bu işe girişmemelerini tavsiye etmiştir.
Bazı tüp bebek merkezleriyle görüşmelerimizde bu sorunu yani spermin veya yumurtanın veyahut ta embriyonun karışma ihtimallerini sorduk; cevaben Türkiye de evli olan çiftlerin haricinden sperm veya yumurta alınmasının yasak olması, dolayısıyla bunun ispatlanması durumunda ki, - bu da (dna) testiyle mümkündür - yasal işlemlere başvurulması bunun da yüklü miktarda cezayı müeyyidelere taalluk etmesinden dolayı hiç kimse buna cesaret edemez" demişlerdir. Ancak hastanelerde yaşanan çocuk karışma haberlerinin varlığı İslam konseyinin bu konudaki haklılığını gözler önüne koymaktadır.

Editörün Notu:
Sizlerden gelecek sorulara yazarımız sonraki sayılarımızda cevap verecektir.Bu nedenle sorularınızı e-mail veya faks ile bize ulaştırabilirsiniz.
Fax: 212 634 01 90
E-mail: editor@arifandergisi.com

Zarureten Caiz Olan Şeyler...

Malum olan şudur ki İslam hukukunda bazı yasak olan şeyler zarurete binaen caizdir. Bundan dolayı bazı kimselerin: "Çocuk sahibi olmak zaruret midir? Tüp bebek uygulamasıyla hamile kalacak olan kadının mahrem yerlerini bu işi yapacak doktora göstermesi caiz midir? Bu zaruret sayılır mı?" diye sorularına üstadım Halil Gönenç hocamın Fetvalar adlı eserinde Muğni'l- Muhtâc kitabından naklen şöyle cevap verilmektedir:
Zaruretin çeşitleri, tarifleri vardır. Bir kısmı şunlardır:
a) Can veya organ helakinden endişe etmek.
b) Ölüm veya şiddetli hastalık veya hastalığın artmasından veya uzamasından ya da arkadaşlarından geri kalmaktan endişe etmek, zarurettir. Bu gibi hallerde kendini kurtarmak için haram olan şey helal olur.
Buna göre çocuk sahibi olmak zarurettir. Çünkü hayatta çok önem taşıyan tenasül organı hasta olursa ve onu tedavi etmek suretiyle çocuk sahibi olmak mümkün ise, ölümden sonra ikinci sırada bu zaruret meydana gelir. (Günümüz meselelerine fetvalar c:2 s:159)
Yine hoca efendinin aynı eserinde: "Kadının daha önce ölmüş olan kocasının spermi ile hamile olması caiz midir değil midir?" konusunda, Muğni'l- Muhtâc ve Büceyremî kitaplarından naklen şöyle anlatılmaktadır:
Bir kadının daha önce ölmüş kocasının spermini kullanmasının mubah olup olmayacağı ve bundan hamile olduğu takdirde meydana gelen çocuğun babasının, kim olduğu hususunda ihtilaf vardır. Mâverdî'nin naklettiğine göre, bu menî inzâl halinde hürmetli ise de, idhal yani rahme konulma halinde aynı hürmete şâyân değildir. Çünkü idhal halinde meni sahibi öldüğünden, o kadının kocası sayılmaz ve ondan boşanmış sayılır. Bunun için meydana gelen çocuk da onun değildir ve vâris olamaz. Hatîbi Şirbî'nin beyanına göre ise, bu sperm zina mahsulü olmadığına göre ondan gelen çocuk, onun sahibine aittir. Aynı zamanda varistir.(Günümüz meselelerine fetvalar c:2 s:160)
Buradan da anlaşıldığı gibi tüp bebek merkezlerinde karı kocadan elde edilen embriyoların dondurularak muhafaza edilmesi daha sonradan kadının dul kalmasıyla bu embriyoların çözülüp rahmine derç edilmesi hakkındaki hüküm ulema arasında ihtilaflıdır. İhtiyatlı olan bundan kaçınmaktır.

Ölümden başka her derde deva

'Çörek Otu'

Hastalıklar, insanı meydana getiren 100 trilyondan fazla hücrenin hem kendi içinde hem de birbirleri arasında uyumlu olarak çalışmamaları sonucunda oluşuyor. Değişik sebeplerle hücreler arası uyum zamanla bozulduğu için farklı farklı hastalıklar çıkıyor. Ancak 'Hiç bir dert yoktur ki dermanı olmasın' buyuran Peygamberimiz (sav), "Size çörek otunu tavsiye ediyorum. Çünkü onda ölüm hariç her derdin devası bulunmaktadır" müjdesi ile devanın adresini de gösteriyor.

Dr. Ömer COŞKUN
dromercos@yahoo.com

İnsan vücudu hücreler ve hücrelerarası maddelerden oluşur. Birim yapıyı oluşturan hücre, canlılığını bağımsız olarak sürdürebilme özelliğine sahiptir. Tek bir hücrenin varlığı kadar, hücreler arasında mükemmel bir uyum ve işbirliğinin var olması da hayret vericidir. İnsan vücudunda 100 trilyondan fazla hücre bulunur ve insan hayatının devamlılığı, kendisini meydana getiren bu hücrelerin hem kendi içlerinde hem de birbirleri arasında uyum içinde çalışmaları sayesinde olur. Uyum bozulduğunda hastalıklar meydana gelir. Allah Resulu 'Hiç bir dert yoktur ki dermanı olmasın' buyurmuştur. Allah, insanoğlunun istifadesi için Şafii isminin tecellisi olarak bitkileri yaratmıştır. Bitki hücreleri içerdikleri kloroplastlar sayesinde güneş ışığını kullanarak insanlar ve hayvanlar için besin ve oksijen üretirler. Beraberinde bazı bitkilerin içinde antibakteriyel (mikrop öldürücü), antitümöral (tümöre ve kansere karşı), analjezik (ağrı kesici) vs. etken maddeler vardır. Bunların destekleyici tıp çerçevesinde tedavi amacıyla kullanılabilir. İnsan hastalandığında ise, hastalığın da sağlığın da O'ndan olduğunu bilmeli ve Hz. İbrahim (as) gibi, "Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur" (Şuara Suresi, 80) diyerek Allah'tan yardım dilemelidir. Tedavi amacıyla doktorlara gitmeli, teşhisi konmalı ve gerekli ilaçları kullanmalıdır. Ancak kesinlikle şifalı bitkilere sırtını dönmemeli, hastalıklardan korunmak ve tedavi olmak için fitoterapi (bitkilerle tedavi) den yararlanmalıdır. Çünkü binlerce bitki boşuna yaratılmamıştır. Tıbbı Nebevi'de bu konuda çok örnekler vardır. Örnek verecek olursak Ebû Hureyre (ra)'nin

nakline göre Hz. Peygamber (sav) "Çörek otunda ölüm hariç her türlü hastalığın şifası vardır" buyurmuştur (Buhârî, "Tıp", 7; Müslim, "Selam", 88; İbn Mâce, "Tıp", 6; Tirmizî, "Tıp", 5).

Çörek Otu: Ölüm Hariç Her Derdin Devası

Çörek otu (Nigella Sativa) ile ilgili güvenilir uluslar arası dergilerde 171 ilmî araştırma yayınlandı (www.pubmed.com). Bu araştırmaların büyük bir kısmı hayvanlar üzerinde yapılmışsa da çörek otunun faydası gerçekten ilgi uyandırmaktadır. Hz. Peygamber (sav) "Size çörek otunu tavsiye ediyorum. Çünkü onda ölüm hariç her derdin devası bulunmaktadır" buyururken nasıl ilgi uyandırmaz ki! Bugün Amerika'nın en büyük enstitüsünde Dr. Ahmed el-Kâdî ve Dr. Üsame Kandil ileri safhadaki kanser ve AİDS hastalarına bala katılmış çörek otu vermektedirler. Londra Kings College Üniversitesi'nde yapılan bir araştırma, çörek otunun bazı mikropların etkinliğini yavaşlattığını ve iltihap oluşmasını engelleyici bir özelliğe sahip olduğunu ortaya koymuştur. Çörek otunun halk tarafından karaciğer hastalıklarında şifalı bitki olarak kullanılmakta olduğunu da bilmekteyiz. Bundan dolayı ZKÜ Tıp Fakültesindeyken yaptığımız bir çalışmada çörek otu çözeltisinin fareler üzerinde karaciğeri carbon tetrachloride adındaki zehirli maddeye karşı korumadaki etkisini ortaya koymuştur. Bu araştırma 2005 Kasımında World J Gastroenterology Dergisinde yayınlanmıştır. Yapılan çalışma göstermiştir ki çörek otu çözeltisi, karaciğer üzerine carbon tetrachloridin zehirli etkisini azaltıcı bir sonuç vermektedir. J. Carcinog Dergisinin 2003 sayısında yayınlanan bir çalışmaya göre Sri Lanka Kelaniya Üniversitesinden uzmanlar diethylnitrosamine vererek karaciğer kanseri oluşturdukları 60 fare üzerinde araştırma yapmışlardır. Bu farelerden bir grubuna çörek otundan bir karışım verilirken, diğer gruba sadece ot verilmiştir. Daha sonra araştırmacılar bu fareleri on hafta süreyle izlemeye almışlar ve deney farelerinde karaciğer dokusunu inceledikten sonra kanser etkisinin şiddetinin çörek otu karışımı ile tedavi edilen farelerde daha az olduğunu ortaya koymuşlardır. Araştırmacılar buradan bu çeşit maddelerin karaciğeri kanserojen etkilerden korumada payı olduğu sonucunu çıkarmışlardır. Mısır Tanta Üniversitesi'nden araştırmacılar bu soruya cevap vermeye çalışmış ve araştırmalarını 2003 Şubatında Nutr Cancer Dergisinde yayınlamışlardır. Araştırmacılar 45 fareye kolon kanserine yol açan kimyasal madde vermişler, 30 fareye de ağız yoluyla çörek otu yağı içirmişlerdir. Deneyin yapılmasından on dört hafta sonra çörek otu yağı verilen farelerde kolon, karaciğer veya böbrek üzerinde herhangi bir kanserli değişiklik olmadığını görmüşlerdir. Bu da bize çörek otunun uçucu yağının kolon kanseri oluşumunu engellemedeki gücünü göstermektedir. A.B.D Jackson Mississipi Üniversitesi'nde yapılan ve Bio Med Sci Instrum Dergisinde 2003 yılında yayınlanan bir çalışmada araştırmacılar çörek otu özü kullanmanın meme kanseri hücrelerini yavaşlatmadaki etkisini ortaya koymuşlardır. Bu çalışma bu alanda daha fazla çalışmanın kapısını aralayacak niteliktedir.

Şeker Hastalığını Tedavi Ediyor

2004 Haziran'ında Anatomical Record adlı A sınıfı bir Amerikan dergisinde yayınladığımız bir çalışmada şeker hastalığı oluşturulan ratlar üzerinde deney yaptık. Bunu farelere karın zarından (periton) girerek streptozotocin maddesi vererek yaptık. Bundan sonra fareler üç gruba ayrılmıştır. Birinci gruba

Şeker hastalığına yakalanmış farelerde çörek otu yağının kanda şeker oranını düşürdüğünü ve insülin miktarını arttırdığını tespit ettik. Asıl önemli olan ise çörek otu yağının insülin salgılanmasından sorumlu pankreasta beta hücrelerini harekete geçirip, çoğaltmasıdır. Bu da çörek otunun şeker hastalığının tedavisinde yardımcı olabileceğini ortaya koymaktadır.

Çörek otunun mide zarını koruyucu etkisi bulunmaktadır. Kahire Üniversitesinden araştırmacılar midelerinde yara açtıkları fareler üzerinde deneylerde bulunmuşlar ve denek farelerini, çörek otu yağı veya (içindeki etkin özellik) anti enflamatuar ile tedavi etmişlerdir.

otuz gün süre ile her gün karın zarından (periton) uçucu çörek otu yağı verilmiştir. İkinci gruba hiçbir uygulama yapmadık. Diğer gruba ise çörek otu yağı içermeyen tuzlu bir sıvı verilmiştir. Sonuçta şeker hastalığına yakalanmış farelerde çörek otu yağının kanda şeker oranını düşürdüğünü ve insülin miktarını arttırdığını tespit ettik. Asıl önemli olan ise çörek otu yağının insülin salgılanmasından sorumlu pankreasta beta hücrelerini harekete geçirip, çoğaltmasıdır. Bu da çörek otunun şeker hastalığının tedavisinde yardımcı olabileceğini ortaya koymaktadır. Japonya'da yapılıp 2002 Aralığında Ress Vet Sci Dergisinde yayınlanan bir çalışmada araştırmacılar çörek otu yağının şeker hastalığına yakalandırılan farelerde insülin salgısını arttırdığını tespit etmişlerdir. Deney farelerinde çörek otu yağı kanlarında şekerin düşmesine yol açmıştır. Berlin (Almanya) Charite Üniversitesinde yapılan bir çalışmaya göre araştırmacılar alerjik hastalıklara yakalanmış 152 hasta üzerinde bir çalışma yapmışlardır. (Bu hastalarda alerjik burun iltihabı, astım ve egzama hastalıkları bulunmaktaydı.) Yapılan çalışma Tohoku J Exp Med Dergisinin 2003 sayısında yayınlanmıştır. Bu alerjik hastalar, çörek otu yağı ihtiva eden kapsüllerden günlük 40- 80 mg. arası verilerek tedavi edilmişlerdir. Hastalardan bu deney süresince özel ölçüm araçlarıyla kendilerindeki belirtileri kaydetmeleri istenmiştir. İmmunglobilin-E (IgE) ölçümü gibi laboratuar tetkikleri ile hastaların akyuvar sayısı, cortizol hormon düzeyi, iyi huylu (HDL) ve kötü huylu (LDL) kolesterol düzeyleri ölçülmüştür. Yapılan çalışmalar astım veya alerjik burun iltihabı ya da egzama hastalığına yakalanmış kişilerde belirtilerin iyiye doğru gittiğini ortaya koymuştur. Bu hastalarda trigliserid düzeyi hafif miktarda düşmüş, buna karşılık faydalı kolesterol düzeyi açık biçimde yükselmiştir. Diğer yandan da cortizol veya lenfositlerde kayda değer bir etki görülmemiştir.

Çörek Otu Nasıl Kullanılmalı?

Çörek otu tedavide kullanılırken öğütülmemeli, ısıtılmamalıdır. Aksi halde etkisi azalır. 70 kiloluk bir erişkin için önerilen doz günde toplam bir tatlı kaşığıdır. Aç veya tok fark etmez. Şayet uçucu yağı kullanılacaksa bir çay kaşığı alımı yeterlidir. Çörek otunun üstünde bu kadar durmamın nedeni bir Hadis-i Şeriftir. 'Ümmetimin fesadı zamanında benim bir sünnetimi ihya eden yüz şehid sevabı kazanır'. Bir çörek otunu evimizden eksik etmezsek birçok problemimizi biiznillah çözebiliriz.

Midenin de Dostu

Çörek otunun mide zarını koruyucu etkisi bulunmaktadır. Kahire Üniversitesinden araştırmacılar midelerinde yara açtıkları fareler üzerinde deneylerde bulunmuşlar ve denek farelerini, çörek otu yağı veya (içindeki etkin özellik) anti enflamatuar ile tedavi etmişlerdir. Yapılan deney, bu iki maddenin mide zarını tahriş edici etkenlerden veya mideye zararlı yaralardan koruduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesinde görevli ve çörek otu alanında uluslararası üne sahip büyük uzman Prof. Dr. Mehmet KANTER ile birlikte yaptığım çalışmada çörek otunun alkolün sebep olduğu tahrişlerden mide zarını koruyucu etkisi incelenmiştir. Bu araştırma neticesinde çörek otu yağının alkolün sebep olduğu mide tahrişlerine karşı etkin koruyucu bir tesiri olduğu ortaya konmuştur (Arch Toxicol). Beraber yaptığım diğer bir çalışmada çörek otu omurilik hasarı oluşturduğumuz ratlarda tedavide etkili olmuştur (Hum Exp Toxicol). Bir başka çalışmamızda kadmiyum tarafından zehirlenen ratlarda çörek otunu faydalı bulduk (Biol Trace Elem Res). Bu örnekler yüzlerce deneysel modelde ve klinik çalışmalarda çörek otunun gerçekten ölümden başka her şeye deva olduğunu göstermektedir. Bu konuda nasiplenenlerden olmanız dileğiyle.

Beşiktaş'ta bir huzur kapısı

Yahya Efendi Dergâhı

Huri YAZICI
huriyazici@hotmail.com

Manevi huzura ulaşmak isteyen yüzlerce insan her gün, Beşiktaş'ta bulunan Yahya Efendi Türbesi'ne akın ediyor. Eskiden sefere giden denizcilerin huzur ve dua kapısı olan Yahya Efendi Dergâhı, artık gönül hastalığı olan herkese şifa dağıtıyor. Kanuni Sultan Süleyman'ın sütkardeşi Yahya Efendi'ye gitmek isteyenlere yol haritası...

Beşiktaş'ta, Yıldız Parkı'nın yanındaki Yahya Efendi Dergâhı, kendini arayanların, gönlü sıkılanların şifa kapısı. Bende, dünya telaşından biraz olsun sıyrılmak, kalbe şifa bulmak ve Yahya Efendi'yi (ks) ziyaret etmek için düşüyorum yollara. Çırağan Sarayı'nın karşısındaki dar ve dik yokuşu bir nefeste çıkarak ulaşıyorum huzur mekânına. Dergâh'ın etrafını çevreleyen mezarlıklar dikkatimi çekiyor ilk başta. Önce, mezarlığın etrafındaki kediler refakatinde devasa mezar taşları arasında dolaşıyorum. Ölüm korkusu yerine, huzur rüzgârları esmeye başlıyor kalbimde. Kendimi bir anda mana iklimde hissediyorum. Çoğunluğu denizcilere ait mezar taşları arasında, Padişah hanımlarının, çocuklarının, paşaların, tarihe hizmet etmiş insanların mezarlarıyla karşılaşıyorum. Dergâhın etrafını çevreleyen mezarlar sonsuzluk âlemine geçişin gerçekliğini, hayatın faniliğini bir kez daha hatırlatıyor bana. Hayatın çok kısa ve dik bir yokuş olduğunu düşünerek dergâhın kapısına geliyorum. Dünyayı dışarıda bırakarak, duvarlarına asırların kokusunun sindiği huzur dergâhından içeri adım atıyorum. Dergâh'ın her odası, geçmişte burada gönül insanlarının yetiştiğini anlatıyor adeta. Dergâh'ın içinde bulunan Yahya Efendi Türbesi'nin başı oldukça kalabalık. Yalnız İstanbul'dan değil, şehir dışından da derde giriftar olan çok sayıda insan, 'medet!' diyerek, bu himmet kapısını çalıyor.

Yahya Efendi Kimdir?

Bugün de gönül hastalarının ziyaret ettiği, himmetinden nasiplenmek istedikleri Yahya Efendi 1495 yılında Trabzon'da doğar. Babası Amasyalı Kadı Ömer Efendi, annesi Afife Hatundur. Kânuni Sultan Süleyman, babası Yavuz Sultan

Selim'in Trabzon'da vali olarak bulunduğu sırada dünyaya gelir. Yahya Efendiyle aynı günlerde doğan minik şehzadeyi Afife Hatun emzirir. Böylece, Kanunî ile Yahya Efendi sütkardeş olur. Yahya Efendi, ilk tahsilini Trabzon'da, zamanın velilerinden Müfti Ali Çelebi'den alır. Daha sonra, İstanbul'a gelerek tahsiline devam eder. Sıkı bir eğitimden geçer. O, çölde su arayan seyyah gibi ilim arar. Her çiçeğe konar. Çok okur, ilim meclislerine koşar. Hızla yükselir. Osmanlının zirve medreselerinden Fatih Medresesi'ne atanarak dönemin önemli âlimlerinden Kadızâde Hazretleri'nden görevi devralır, ancak, onun rüyalarını bir Allah dostunun dizi dibinde manevi mertebelere yürümek süsler. Aradığına yıllar sonra kavuşur ve Zembilli Ali Efendinin feyizli sohbetlerine katılır. Yahya Efendi iyi bir şairdir aynı zamanda. Ruh dünyasındaki duygu selini mısralara döker. Edebi bir üslupla yazdığı şiirlerinin de içinde bulunduğu bir divan kitabı vardır. Matematiği, geometriyi ve astronomiyi çok iyi bilen Yahya Efendi, Zembilli Ali Efendi'nin vefatından sonra hocasının yerine Canbâziye Medresesi'nde müderrisliğe başlar. Beşiktaş'ta satın aldığı, bugünkü türbe ve mezarlığın bulunduğu araziye bir ev ile mescit, daha sonra evin etrafına medreseler, hamam ve çeşme yaptırır. Eğitimcilik hayatına farklı medreselerde devam eden Yahya Efendi'ye sütkardeşi olan Kanunî Sultan Süleyman çok ilgi gösterir. Her hususta ona danışır ve hatırını sayar. Yahya Efendi'nin sohbetine her sınıftan insan katılır. Yalnız Müslümanlarla değil gayri Müslimlerle de yakından ilgilenir, onlara İslam dinini anlatırdı.
Yahya Efendi, saraydan çıkarılan Şehzade Mustafa'nın annesi Gülbahar Hatun'un tekrar saraya alınması için Padişah'a mektup yazar ancak sütkardeşinden hiç beklemediği bir tavır görür.
Kanuni, kendisini müderrislik görevinden alır ve emekli eder.
Bunun üzerine Beşiktaş'taki evi ve mescidinde inzivaya çekilen büyük veli, kalan ömrünü dergâhında ilim öğreterek, tefekkür ve zikirle geçirir. 1569 yılında bir Kurban Bayramı gecesi Hakk'a yürüyen Yahya Efendi'nin cenaze namazını Şeyhülislam Ebussuûd Efendi kıldırır. Cenazesine İstanbul'da bulunan her sınıf ve inançtaki insan katılır. Sultan II. Selim, babasının yadigârı olan ve büyük bir muhabbet beslediği Yahya Efendi için dergâhın içinde Mimar Sinan'a bir türbe yaptırır.

Nasıl Gidilir?

İstanbul'un Beşiktaş ilçesinde bulunan Yahya Efendi Dergâhı'na ulaşım çok kolay. Beşiktaş'tan Ortaköy ve Boğaz yönüne giden otobüslere binip Yahya Efendi Durağı'nda inmek gerekiyor. Çırağan Sarayı'nın karşısındaki dik yokuşu çıkarken dergâhın yorgun mimarisi sizi karşılayacak.

Neredededir?
Yıldız mahallesi, Yahya Efendi Çıkmazı'nda yer alan dergâh; mescit, tevhidhane, medrese, hamam, mezarlık ve çeşitli evlerden oluşan bir külliye niteliğindedir. Yahya Efendi Türbesi ve dergâhı, Sultan II. Mahmud, Sultan Abdülaziz'in annesi Pertevniyal Sultan ve II.

Yıldız mahallesi, Yahya Efendi Çıkmazı'nda yer alan dergâh; mescit, tevhidhane, medrese, hamam, mezarlık ve çeşitli evlerden oluşan bir külliye niteliğindedir.

Abdülhamit tarafından onarılır. İstanbul'da bulunan üç büyük evliyalardan birisi olan Yahya Efendi, büyük oğlu Şeyh İbrahim Efendi, annesi Afife Hatun, eşi Şerife Hatun ve torunlarıyla birlikte aynı yerde yatıyor. Dergâh'ta ayrıca, Kanuni Sultan Süleyman'ın kızı Tasasız Raziye Sultan, II. Abdülhamit'in kızı Hatice Sultan ve oğlu Bedreddin Efendi'nin de sandukaları yer alıyor. İstanbul Boğazı'na bakan dergâha o dönemde denizciler sık sık ziyarete gelir, sefere çıkmadan önce Yahya Efendi'nin hayır duasını alırdı.

Hızır Aleyhisselam'ı Bildirdi

Kanuni Sultan Süleyman, Yahya Efendinin Hz. Hızır'la sık sık görüştüğünü bildiğinden bir gün kendisine " Beni Hz. Hızır'la görüştürür müsün?" diye sorar. Yahya Efendi sadece, "Nasip" der. Bir gün Yahya Efendi ve Kanuni tebdil-i kıyafet gezintiye çıkarlar. Kayıkçının birine takılıp, boğaza açılırlar. Tekneye Salı Pazarı'ndan boylu poslu, temiz tertipli, insan güzeli bir genç biner. Yanlarına ilişir. Yahya Efendiyle muhabbete başlar. Kanuni o gün neyi düşünür bilinmez ama çok dalgındır. Elini suya sokar, dalgaları okşar. Bu sırada yüzüğünü denize düşürür. Sandaldakilere belli etmez ama çok üzülür. Aklı denizde kalır. Kayık tam Kuruçeşme iskelesine yaklaşırken genç elini suya daldırır ve yüzüğü alıp sultanın avucuna bırakır. Kanuni şaşkın bakışlarla ıslak yüzüğe bakarken genç çoktan kaybolmuştur.

Yahya Efendi ile Kanuni arasında şu konuşma geçer;

-Hadi bakalım gözün aydın. Aradığını gördün işte" der.

-Kimi?

-Hızır Aleyhisselam'ı.

-Hani nerede?

-Bir saattir yanımızdaydı.

-Yoksa o genç miydi?

-Ta kendisi!

Neme Gerek!

Bir gün Kanuni, sütkardeşi olan Yahya Efendi'ye, "Ağabey sen ilahi sırlara vakıfsın, acaba devletimizin encâmı n'ola?" diye haber yollar. Yahya Efendi iki kelime yazar, üstelik altını çizer: "Neme gerek!" Kanuni bu cevaba bozulur. Hâlbuki sır o kelimelerde gizlidir. "Eğer zulüm yayılır, fukaralar feryada başlarsa ve şahısların menfaati devletin çıkarının üstüne çıkarsa. Üstelik görüp işitenler 'Amaaan neme gerek' derlerse bil ki yıkılış yakındır!"